

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/11 • 12 Mart 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Newroz ateşini
emperyalizme ve
işbirlikçilerine karşı
harlayalım!**

İÇİNDEKİLER

Baharı kazanarak genel grev genel direnişe yürüelim!.....	3
Newroz'un isyan ateşi emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı harlanmalıdır!	4
Amerikancı iktidar "etkin taşeronluğa" devam edecek!	5
"Açılım" Avrupa'da da sürüyor!	6
Kürt hareketine abluka.....	7
Binlerce emekçi kızıl 8 Mart'ı kutladı.....	8-9
Devrimci 8 Mart etkinlikleri.....	10
8 Mart eylem ve etkinliklerinden.....	11
Esenyurt Belediye işçileri: "Yılgınlık yok, direniş var!"	12
Regal Cam'da direniş başlıyor!	13
TEKEL'de mücadele sürüyor.....	14
İşçi ve emekçi hareketinden.....	15
TEKEL direnişinin bazı dersleri	16-17
4/C'den istihdam bürolarına esnek çalışma yaygınlaşıyor!	18
Gençliğin 8 Mart etkinliklerinden.....	19
Soruşturma-ceza terörü gençliğin sesini boğamayacak!	20
Anadolu Üniversitesi'nde baskılar sökmeyecek!	21
Elazığ depremi sermaye iktidarının gerçek yüzüdür.....	22
Fiyat düşürmek yetmez: Ücretsiz ulaşım!	23
Avrupa'da 8 Mart... ..	24
Kapitalist zincirin Yunanistan halkası iflasın eşliğinde... ..	25
Yunanistan'da emekçiler iflasın faturasını ödemiyor!	26
Türkiye'de demokratikleşme sorunu hakkında kısa notlar... -4-	
M. Can Yüce	27
8 Mart bölünmesinin ideolojik ve tarihsel arka planı	28
Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!	29
Seher Tümer serbest bırakılmadı!	30
Mücadele Postası	31

Kızıl Bayrak'tan...

8 Mart Dünya Emekçi Günü çeşitli kentlerde düzenlenen miting, eylem ve etkinliklerle kutlandı. Bu yılki 8 Mart kutlamaları da iki ayrı 8 Mart olarak gerçekleşti. Dolayısıyla 8 Mart kutlamaları bu ayrışma ve saflaşmaya uygun bir temelde gerçekleşti. Bir tarafta tarihsel ve sınıfsal özünü ve ruhuna uygun devrimci bir 8 Mart, öte yandan ise bu özü ve ruhu karartan reformist-feminist-liberal anlayışların yön verdiği bir 8 Mart.

Gelinen yerde iki ayrı anlayış ve iki ayrı eylem çizgisi belirgin bir tarzda ortaya çıkmış bulunuyor. Son dört-beş yılın 8 Mart tablosu bunu göstermektedir. Bu ayrışma ve saflaşmanın tarihsel ve ilkesel önemi bu 8 Mart'ta bir kez daha kanıtlandı. Devrimci güçler, 8 Mart'ın yarattığı açıklıkla emeğin baharını örgütlemek için harekete geçmelidirler. Newroz ve 1 Mayıs, emeğin baharını örgütlemenin bir zeminine çevirebilmelidirler.

Sermaye devleti Kürt halkının özgürlük ve eşitlik taleplerini ve özlemlerini inkar, imha ve asimilasyon politikalarını katı bir biçimde uygulamaya devam ederek boğmaya çalışıyor. Kürt hareketini her taraftan ablukaya alarak ezmeyi hedefliyor. Onun için emperyalizm ve işbirlikçileri Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesini "teröre karşı mücadele" söylemi eşliğinde tasfiye etmeyi amaçlıyor. Kürt halkı saldırılarla yıldırılmak, mücadele dinamizmi ve kararlılığı kırılmak isteniyor. Ancak bu saldırılar Kürt halkının iradesini ve mücadele kararlılığını kıramayacaktır. On yıllardır her türlü zulme ve baskıya karşı direnme ve başkaldırma iradesini korumuş bir halkı hiçbir baskı ve zulüm dize getiremez.

Kürt halkı bir kez daha Newroz'a hazırlanıyor. Sermaye devletinin saldırılarının dizginsiz bir biçimde sürdüğü bugünlerde, Kürt halkı Newroz ateşini yakarak ve isyan ruhunu kuşanarak alanlara çıkmaya hazırlanıyor. Yüzbinler Newroz ruhuyla alanlara akarak özgürlük ve eşitlik özlemini dile getirecek. Bir halkın iradesinin kırılmasının mümkün olmadığını eylemli gücüyle bir kez daha gösterecek.

Sınıf devrimcileri Newroz'da Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesinin yanında yer alacak, "Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik" şiarı temelinde Newroz'da

alanlara çıkacaklar. Özgürlük ve eşitliğin devrim ve sosyalizmde olduğunu dile getirecek, işçilerin birliği halkların kardeşliği için tüm uluslardan işçi ve emekçilerin birleşik ve ortak mücadelesinin tek kurtuluş olduğu bilinciyle hareket edecekler.

* * *

İstanbul Devrimci Liseliler Birliği, "Gelecek bizim!" şiarı ile 27 Mart 2010 günü İstanbul'da bir kurultay gerçekleştirecek. Liseli gençlik çalışmasında yeni bir dönemin de başlangıcı olacak bu adımı daha ileriye taşımak ve liseli gençlik çalışmasını tüm alanlarda var edebilmek için kurultaya destek vermek bir sorumluluktur. İstanbul Devrimci Liseliler Birliği'nin kurultayını başarıyla gerçekleştireceğine olan inancımızla şimdiden selamlıyoruz.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

**Parti
değerlendirmeleri-3**

**Parti
değerlendirmeleri-4**

Kitapçılarda...

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/11 * 12 Mart 2010

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

TEKEL Direnişi'nin açtığı yoldan ilerleyelim...

Baharı kazanarak genel grev genel direnişe yürüyelim!

TEKEL işçileri, sınıf hareketinin yıllar boyu yaşadığı durgunluk ve dağınıklık tablosunu aşarak ileri çıktılar. Ancak ileriye çıkmakla birlikte sınıfa ait sorunları yaşadıkları ve bu sorunları aşamadıkları için, direniş mevzileri düşürülüp evlerine gönderildiler. Ama mücadele bitmedi, direniş ateşi söndürülemedi. TEKEL işçileri, hem mücadele deneyimi, hem bilinç düzeyi ve hem de özgüven planında sınıfın genel durumunun hala da ilerisinde duruyorlar ve mücadeleleri sona ermiş değil.

Fakat direnişin vardığı noktadan sonra artık süreç yeni koşullarda sürdürülecektir. Bu haliyle de direniş mevzisinin düşürülmesi büyük bir kayıp olsa da ortaya çıkardığı olanaklar kaybedilmiş değil. Kaldı ki, direnişin Ankara'daki mevzisini düşürmek için sendika bürokratları bir dizi vaatte de bulundular. Bu, direnişin gücünü gösterdiği gibi, bundan sonrası için de yürünecek mücadele hattının şimdiden netleşmesine olanak tanımıştır. Bunun için TEKEL Direnişi'nin estirdiği sıcak rüzgarlar, bu baharı emeğin baharına dönüştürmek için değerlendirilmeyi bekliyor.

Mücadeleye daha güçlü hazırlanmak ve ortak bir amaç doğrultusunda tüm olanakları değerlendirmek için işçi sınıfının birlik-mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs gerçek bir olanaktır. Emek ile sermaye dünyasının karşı karşıya gelerek güçlerini sınavı cepheleştirdiği bu tarihsel gün, görkemli bir işçi ve emekçi gösterisine, sermaye düzenine karşı işçi ve emekçilerin kavga provasına dönüşürse, bu, hem TEKEL Direnişi'yle mücadeleden yana esen politik ve moral havayı olgunlaştırır, hem de TEKEL Direnişi'nin mevzi mücadelesi, sınıfın genel hatlarının toparlanması ve giderek sermaye karşısında birleşik bir işçi ve emekçi ordusu biçiminde kaynaşmasına vesile olur.

Sendika bürokratlarının direniş mevzisini düşürmek için vaatte buldukları iş bırakma eylemi 26 Mayıs günü yapılacak. Bu ise, bu yılın 1 Mayıs'ını kendinden menkul bir mücadele günü olmaktan çıkarıp, doğrudan bu genel eyleme bağlamaktadır. İşte bu nedenle ön hazırlıklarından başlayarak 1 Mayıs alanına kadar yapılacak tüm örgütlü çalışmalar, bu hedef doğrultusunda, genel grev-genel direniş hazırlama hedefi doğrultusunda anlam kazanmaktadır. Bunun için, bu yılın 1 Mayıs'ını "Sömürüye ve saldırılara karşı geleceğimiz için 1 Mayıs'a, genel grev-genel direnişe!" şiarıyla karşılamalıyız.

Bu basitçe bir şiarın öne sürülerek işçi ve emekçileri alanlara taşıma hedefinin ötesinde, tüm bu süreci genel grev-genel direniş örgütlenme hedefine bağlamak demektir. Dolayısıyla bahar ön hazırlıklarından 1 Mayıs alanına kadar, konumlanmadan pratik çalışmanın yoğunlaşma alanlarına kadar bütün bir faaliyetimizle işçi ve emekçileri genel grev-genel direnişe hazırlama görevine yüklenmeliyiz.

Bu çalışma ve eylem hattı için TEKEL direnişini, onun moral ve maddi kazanımlarını dayanak almamız gerekmektedir. Bu kazanımlara

dayanabilmek, hem direnişin politik-moral etkilerini sınıfın geniş bölüklerine taşımak ve genel grev-genel direnişe çağırmak için yaygın bir ajitasyon çalışması demektir. Hem de TEKEL işçilerinin mücadelesi başta olmak üzere işçi ve emekçi hareketliliğini büyütmek demektir. Bu amaçla işçi ve emekçileri eyleme çekmek ve eyleme geçmiş olanlarla aktif dayanışma içerisinde olmak, her mücadele zerresini dahi ortak bir mücadele kanalına akıtmak doğrultusunda bilinçli bir çaba içerisinde olmak, yürüyen mücadelelere militan bir ruh kazandırmak, 1 Mayıs ve genel grev-genel direniş hedefine bağlamak yürütülecek çalışmanın ana başlıklarıdır.

Ancak 1 Mayıs'tan genel grev-genel direnişe uzanmak hedefine ulaşmanın kritik halkası, örgütlenmedir. Örgütlenme, işçi sınıfı ve emekçilerin genel grev-genel direniş omuzlayacak bir iç örgütlenme düzeyine ulaştırılmasında anlamını bulmaktadır. Bu, işçi ve emekçilerin öncülerinden, mücadele içerisinde olan ve mücadeleyi örgütlenme iradesi gösterenlerden başlayarak ortak mücadele platformlarında biraraya getirilmesi ve genel grev-genel direniş örgütlemek hedefiyle hareket etmeleri anlamına gelmektedir. Elbette öncü ve öncü potansiyellerinin biraraya getirilmesi, geniş gövdenin örgütlenmesi için bir ilk basamak olacaktır. Fakat bugün yakalanacak olan halka burasıdır, öncüden yakaladığımız, öncüyü örgütlediğimiz ölçüde sınıfı ve emekçileri örgütlemenin de yolunu açmış olacağız.

Bundan dolayı bugün sınıfın öncü bölüğü haline gelen ve ülkenin dört bir yanına dağılan TEKEL işçilerini bu doğrultuda örgütlemeye ve onlara dayanarak sınıfın ve emekçilerin diğer öncü güçlerini ve potansiyellerini yan yana getirmeye

büyük önem vermeliyiz. Bu nedenle gecikmeksizin olanaklı olan her yerde TEKEL işçileriyle sınıfın diğer bölüklerini yan yana getirerek, hem direnişin moral kazanımlarının hem de deneyimlerin paylaşılacağı, ama her şeyden önce de direnişin en büyük ihtiyacı olan işçi sınıfının bağımsız hareket etme yeteneği ve düzeyinden yoksunluğuna son vermek üzere somut adımların atılmasına vesile edilecek toplantılar düzenleyebilmeliyiz. Gerçekleştirilecek bu toplantılar da, genel grev-genel direniş hedefine bağlanmak üzere kalıcı tartışma-karar zeminleri haline getirilerek süreklileştirilmelidir. Bu yapılabildiği ölçüde de somut bir çalışma ve eylem programı oluşturmalı, bu çerçevede özellikle 1 Mayıs'a örgütlü bir hazırlık yapmak üzere harekete geçilmelidir.

Bunun için sömürüye ve baskılara göğüs germenin 1 Mayıs'ı kazanarak genel grev-genel direniş örgütlemekten geçtiği yönünde ajitasyonu yoğun biçimde sürdürmeli, diğer taraftan ise, bu ajitasyonu sınıf tabanında yaratılacak örgütsel zeminler üzerinden somut bir eylem ve örgütlenme hattına bağlamalıyız. Bu yönde yürütülecek çalışmanın gücü ölçüsünde ise, sınıfın ve emekçilerin tabandan örgütlülüğünü yaygınlaştırmak da o denli kolaylaşacaktır. Örgütlülüğün tabana yayılması ise, hem genel siyasal ajitasyonumuzun gücünü arttıracak, hem de işçi ve emekçi hareketliliğini yükseltecektir.

Bu yolda sistemli, kararlı ve planlı bir çalışmayla TEKEL işçilerinin direnişleriyle açtıkları yoldan ilerlemek, böylelikle hem 1 Mayıs'ı kazanmak ve hem de ilerleyerek genel grev-genel direniş örgütlemek mümkün olacaktır. Bunu yapabildiğimiz ölçüde ise işçi ve emekçiler için yeni bir dönemin kapılarını tümüyle açmış olacağız.

Newroz'un isyan ateşi emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı harlanmalıdır!

Zulme isyanın simgesi olan Newroz'a kısa süre kala Kürt hareketine karşı kapsamlı bir saldırı başlatan işbirlikçi Türk burjuvazisi ile batılı emperyalistler, Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik özlemlerini boğma konusunda mutabık olduklarını bir kez daha gözler önüne serdiler.

İşbirlikçi burjuvazi ve ABD'nin hizmetindeki AKP hükümetinin "demokratik açılım" söylemine eşlik eden saldırgan politikası, Kürt sorununun düzen içi/iğreti çözümüne bile tahammül edemediğini gözler önüne seriyor. Ulusal sorunu "din kardeşliği" safsatası ile çözeceğini iddia eden AKP, iş icraata gelince, Kürt halkına düşmanlıkta diğer gerici düzen partileriyle yarışabileceğini kanıtlamakta herhangi bir güçlük çekmedi.

Heronlar'ın (insansız uçaklar), Kürt halkına karşı kullanılmak amacıyla siyonist İsrail'den teslim alınması, sermaye devletinin daha kapsamlı bir saldırı hazırlığı içinde olduğunun göstergesidir. Bunun yanı sıra Avrupa çapında Kürt hareketine karşı başlatılan saldırı, emperyalistlerle Ankara'daki işbirlikçilerinin topyekûn bir ezme hareketi konusunda anlaşmış olduklarına işaret ediyor.

Batılı emperyalistlerin bu türden saldırıları yeni olmamakla birlikte, son günlerde sergilenen zorbalıklar, AB'nin Kürt sorununa hangi saiklerle yaklaştığını bir kez daha gözler önüne sermesi açısından öğreticidir. Özellikle Kürt hareketi saflarında emperyalistlerden çözüm bekleme eğiliminin halen güçlü olduğu dikkate alındığında...

İtalya'da başlayıp oradan Fransa ve Almanya'ya uzanan, son günlerde ise Brüksel'de odaklanan saldırı, AB emperyalistlerinin Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik mücadelesine düşman olduğunu, dahası bu mücadelenin ezilmesi için Türk sermaye devletiyle işbirliği yaptığını, tartışmaya yer bırakmayacak açıklıkta ortaya koymuştur.

Bu arada son saldırılarla ilgili açıklama yapan Murat Karayılan, Avrupa ülkelerinde PKK'nin tasfiye planının ABD'nin desteğiyle uygulamaya geçirildiğini söyledi. ABD'nin Türkiye'ye suikast uçakları verdiğini söyleyen Karayılan, PKK'nin önde gelen yöneticilerinin ve kadrolarının vurulması durumunda bundan doğrudan ABD'yi sorumlu tutacaklarını

belirtti.

Görüldüğü üzere hem ABD hem AB emperyalistleri, Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik özlemlerinin bastırılması için çaba sarf ediyorlar. Bu olgu, Kürt sorununun çözümü konusunda emperyalist güç odaklarından medet ummanın abesle iştigal olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır.

Avrupa'daki saldırılar, elbette Türk sermaye devletinin politikasından bağımsız değildir. Tersine, Kürt siyasal hareketini sahte vaatler ve devlet terörüyle tasfiye etmeye çalışan sermaye iktidarı, ABD'nin de desteğiyle bu saldırının Avrupa ayağını da örmeyi başarmış görünüyor.

Hal böyleyken Abdullah Öcalan'ın, "Bana göre devlet diyaloga hazır ama AKP çözümün önünde en büyük engeldir. Çözüyor gibi görünüp aslında tasfiyeyi geliştiriyor" şeklindeki açıklaması, devletten beklentinin devam ettiğine işaret ediyor. Oysa hem ülke içinde hem AB ülkelerinde Kürt siyasal güçlerini hedef alan saldırıların tümü, Ankara'daki Amerikancı iktidar ile Washington'daki efendileri tarafından planlanıp uygulanmaktadır.

Son yıllardaki her gelişme, düzen içi çözümün açmazlarını gözler önüne sermişken, halen devletten medet ummak, Kürt sorununa düzen dışı çözüm üretme ufku ve iddiasından yoksunluğun kaçınılmaz sonucudur.

ABD emperyalizmi ile "etkin taşeronluğa" hazırlanan Ankara'daki işbirlikçileri, "ayakbağı" olarak gördükleri Kürt sorununu, bir şekilde ortadan kaldırmak istiyorlar. Ancak bu amaca, Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik özlemlerine yanıt vererek değil, Kürt hareketini tasfiye edip, bireysel haklardan ibaret bazı kırıntılar vererek ulaşmak istiyorlar. Kürt halkı ve siyasal güçlerine karşı yoğunlaşan saldırıların esas hedefi de budur.

İsyan ateşlerini harlamaya hazırlanan Kürt halkı, Newroz kutlamalarını hem emperyalistlere hem Ankara'daki işbirlikçilerine karşı kitlesel bir direnişe dönüştürmelidir. İsyan ateşleri, Kürt halkının direnme iradesini kırmaya heves eden her iki gerici güç odağına, olmayacak hedefler peşinde olduklarını hissettirmelidir.

6 Mart 2010 | Brüksel

Newroz ateşlerinin emperyalizme ve Ankara'daki taşeronlarına karşı harlanması, "işçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarının hayat bulacağı zemini de hazırlayacaktır. TEKEL işçilerinin direnişinde görüldüğü üzere, kapitalizme karşı mücadele edenler, devletin Kürt halkı üzerindeki ırkçı-inkarcı politikasının gerici/saldırgan niteliğini görmekte zorluk çekmiyorlar. İşçilerin "asıl açılımı biz yapıyoruz" demeleri boşuna değildir. Zira direniş çadırlarında Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkez halklarına mensup işçiler omuz omuza mücadele ederek, işçilerin birliğinin olduğu yerde halkların kardeşliğinin de hayat bulacağını ispatladılar.

Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik özlemlerini boğmak isteyenler de, işçi ve emekçileri köleliğe mahkum etmeye çalışanlar da, her fırsatta devrimci harekete saldıranlar da aynı gerici güç odaklarıdır. Bunlar işbirlikçi sermaye iktidarı, onun icra kolu AKP hükümeti ve ABD başta olmak üzere emperyalist güçlerdir.

Ezilen Kürt halkı, ilerici devrimci güçler, işçi sınıfı ve emekçiler, Newroz'da isyan ateşlerini sermaye iktidarına ve emperyalizme yöneltmeli, "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarının bizzat eylem alanlarında hayat bulmasını sağlamalıdır.

Unutulmamalıdır ki, bu alanda sağlanacak başarı sınıfsal, ulusal, cinsel, mezhepsel sömürü ve baskıdan kurtulma yönünde atılmış önemli bir adım olacaktır.

ABD Temsilciler Meclisi Ermeni soykırım yasa tasarısını kabul etti...

Amerikancı iktidar “etkin taşeronluğa” devam edecek!

ABD Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi'nin gündemine yedinci kez gelen Ermeni soykırım tasarısı 22'ye karşı 23 oyla kabul edildi. Oylamadan çıkan sonuç, birbiriyle çatışan Ankara'daki Amerikancılar'ı anında birleştirdi. Zira tüm taraflar, ABD Temsilciler Meclisi'ni ve tasarımı engellemek için yeterli çaba harcamadığı söylenen Barack Obama'yı hedef aldılar. Soykırımcı zihniyeti savunan tarafların ırkçı-gerici çizgide buluşmaları zor olmadı.

Aslında Ankara'daki işbirlikçiler, tasarının reddedilmesi için “takdire şayan” bir çaba sarf ettiler. Oylama öncesinde ABD'ye giden AKP, CHP ve MHP'li milletvekillerinden oluşan bir heyet, “Türk usulü lobi faaliyeti” yürüttü. Ardından cumhurbaşkanı, başbakan ve dışişleri bakanı devreye girerek üstlerine düşen vazifeyi ifa ettiler. Özellikle Abdullah Gül-Barack Obama arasında cereyan eden telefon görüşmesi, Ankara'da olumlu bir beklentinin oluşmasına vesile olmuştu.

Ancak, “etkin taşeronluk” hazırlığı içindeki Ankara'daki Amerikancılar'ın harcadıkları tüm çabalar, ortaya çıkan “vahim” sonucu değiştirmeye yetmedi. Zira umut bağlanan Barack Obama yönetimi, Türk sermaye devleti ve hükümetine bazı hatırlatmalarda bulunmak için Temsilciler Meclisi'ndeki oylamayı “uygun fırsat” olarak değerlendirdi.

Irak ve Afganistan işgalleri, İran'a karşı hazırlanan geniş kapsamlı yaptırım planı, Ermenistan'la ilişkilerin geliştirilmesi, Kafkaslar bölgesinde ABD politikalarıyla uyum içinde çalışmak gibi önemli konularda alınacak tutum... Belli ki, kararı engellemeyen Barack Obama yönetimi, bu temel meselelerde çatlak sesler duymak istemiyor.

Görünen o ki, Türk sermaye devletinin bu alanlarda ABD'ye paralel bir duruş sergilemesi istenmektedir. Etkin taşeronluk için bu sorunlu

alanların tümünde ABD'ye hizmet etmeye hazır olmakla birlikte, Türk sermaye devleti, bazı çıkarlarını da korumak eğiliminde olduğunu da zaman zaman dışa vuruyor. Özellikle Ermenistan'la imzalanan ve iki ülke arasındaki ilişkilerin geliştirilmesini öngören protokollerin meclis gündemine getirilmemesi, İran'a karşı ABD ile aynı tutumun sergilenmemesi gibi tutumlar Washington'da hoş karşılanmıyor.

“Aba altından sopa göstermek” anlamına gelen bu kararın yasal bir boyutu ya da bir yaptırım gücü bulunmuyor. Karar tasarısının kesinleşebilmesi için ise 435 sandalyeli Temsilciler Meclisi Genel Kurulu ve 100 üyeli ABD Senatosu'dan da onay alması gerekiyor. Buna karşın Obama yönetiminin bu kadarına izin vermeyeceği açık. Başkan seçilmeden önce tersini savunsa da, Barack Obama'nın 24 Nisan'da yapacağı konuşmada “soykırım” sözünü kullanması da beklenmiyor.

Barack Obama yönetimi sorunun bu boyuta taşınmasını önlerken, Ankara'daki işbirlikçilerin de belli tavizler vermesini şart koşacak. Yani “at pazarlığı” diye tabir edilen gizli görüşmeler, 24 Nisan öncesine kadar devam edecek.

Dolayısıyla bu aralar ortalık hararetlense de, kısa süre sonra suların her zamanki mecrasında akmaya devam edeceğini tahmin etmek güç değil; çünkü tarafların rolleri de duruşları da bellidir.

Hal böyleyken Tayyip Erdoğan'ın yaptığı “sert” açıklama, ardından Washington Büyükelçisi Namık Tan'ı Ankara'ya istişare için çağırması, AKP hükümetinin “kuyruğu dik tutma” gösterisinden başka bir anlam taşımıyor.

Tayyip Erdoğan'ın bu esip güreleme girişimlerini yeni bir mizansen saymak gerek. Zira hem başbakanlık koltuğuna oturmayı Washington'a borçlu olan hem egemenler arası iktidar ve rant savaşında Obama yönetiminden destek alan Tayyip Erdoğan ve

hükümetinin, ABD'ye kafa tutması, eşyanın tabiatına aykırıdır.

Bu yüzden AKP hükümetinin İncirlik Üssü'nü kapatmak, Afganistan'dan asker çekmek, Irak işgaline verdiği desteği kesmek gibi adımlar atabileceği yönünde yapılan spekülasyonların hiçbir kıymet-i harbiyesi bulunmuyor. Ne işbirlikçi burjuvazi, ne onun hizmetindeki AKP hükümeti bu türden adımlar atılmasını ister. Zira böyle bir tercih, etkin taşeronluk hevesinden vazgeçmek anlamına gelirdi.

Aslında hem Başbakan Tayyip Erdoğan'ın hem Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun açıklamalarında, ABD'ye kafa tutmak gibi bir dertlerinin olmadığı açıkça ortaya konuyor. Açıklamalarda, bu kadar sadık uşak oldukları halde, Obama yönetiminin kendilerine bunu reva görmesine duydukları kırınglık ağır basmaktadır.

Tayyip Erdoğan, ABD'nin böyle bir konu için stratejik ortağını gözden çıkaracağına ihtimal vermediğini söylerken, Ahmet Davutoğlu ise, “Türkiye-ABD ilişkilerinin, tarihin en kapsamlı ve geniş iş birliğini yaşadığını, Türkiye ve ABD'nin her bölgede, her küresel platformda birlikte çalıştığını” vurguladı. Açıklamasına, “Türk-Amerikan ilişkileri bu tarz kararlarla zedelenmemelidir” şeklinde devam eden Ahmet Davutoğlu, Washington'daki efendilere kırınglığını dile getirirse de, etkin taşeronluğa devam etme konusunda kararlı olduklarının da altını çizdi.

Osmanlı İmparatorluğu'nun yayılmacı/işgalci politikasına özlem duyduğunu gizlemeyen büyük burjuvazi ve onun devleti, Ermeni halkına karşı girişilen soykırımı inkar etseler de, sicillerine işlenen bu kara lekeden kurtulamazlar. Ezilen halkları kitlesel bir şekilde katletmeye devam eden ABD emperyalizmi ile aktif suç ortaklığına devam eden Ankara'daki işbirlikçi rejim, 21. yüzyılın soykırımcılarına hizmet etmeyi halen varlık nedenlerinden biri saymaktadırlar.

“Açılım” Avrupa’da da sürüyor!

Türkiye’de Kürt hareketine dönük devlet terörü fiili olarak uluslararası boyuta sıçramış durumda. Geçtiğimiz hafta Fransa ve İtalya’da gerçekleştirilen gözaltıların ardından bu hafta Belçika ve Almanya’da tutuklama terörü sürdü. Bu operasyonların ardından farklı çevrelerden yapılan açıklama ve değerlendirmeler düğmeye ABD’nin bastığı konusunda birleşiyor. Türk sermaye devletini fazlasıyla sevindiren bu operasyonların 1 Mart’ta Ankara’da yapılan üçlü mekanizma (ABD, Irak ve Türkiye) toplantısında kararlaştırıldığı, ardından Belçika ve Almanya’nın ABD’nin girişimleriyle harekete geçtiği belirtiliyor.

Kürt hareketi çok yönlü olarak abluka altına alınarak tasfiye edilmeye çalışılıyor. Avrupa’daki operasyonların PKK’nin siyasi gücünün ve Kandil’e aktardığı maddi desteğin azalması böylece PKK’nin silahlı varlığının sonlandırılması amaçlı girişimler olduğu ifade ediliyor. Kürt hareketi de bu operasyonların ABD destekli olduğunu vurguluyor ve saldırıları eylemlerle karşılama çağrısı yapıyor. Operasyonlar, bahar döneminde gerçekleştirilecek kapsamlı bir saldırının ön hazırlıkları olarak değerlendirilirken, bu saldırıların yanıtı kalmayacağı dillendiriliyor.

Belçika polisi, sömürgeci Türk sermaye devletinin susturmak için yoğun çaba harcadığı Roj TV stüdyolarıyla eşzamanlı olarak, PKK’ye ait olduğu öne sürülen 25 kadar Kürt kurumuna baskın düzenledi. “AB’nin başkenti” Brüksel’deki Kürdistan Ulusal Kongresi-KNK binasına düzenlenen baskında, Kürt siyasetçiler Remzi Kartal ile Zübeyir Aydar ve 15 kişi gözaltına alındı ve bir kısmı da tutuklandı.

Baskın sırasında yayın odasının dağıtılarak tahrip edilmesi sonucu Roj TV yayınlarını durdurdu. Baskınlarla ilgili açıklama yapan Roj TV Genel Yayın Yönetmeni Amed Dicle, baskını protesto etti. Roj TV avukatlarına da herhangi bir bilgilendirme yapılmadığını söyleyen Dicle, baskınları “*Sansür. Basın özgürlüğüne darbe*” olarak nitelendirdi. Baskını protesto eden Roj TV çalışanları ise kanal önünde oturma eylemi yaptılar.

Operasyon esnasında polisin sert tutumu ve bazı polislerin Türkçe konuşması dikkat çekti. Polis, birçok kişiyi yere yatırarak kelepçeledi. Baskını protesto etmek için Roj TV önüne gelenlere de müdahale eden polis, gözaltı sırasında 6 gazeteciyi yaraladı.

Belçika federal polis yetkilisi Glenn Audenaert, “*Operasyon çeşitli Avrupa ülkeleri ve Türk güvenlik birimleri ile iş birliği çerçevesinde yapıldı*” dedi. Belçika’da Kürt hareketine yönelik gerçekleşen operasyonla ilgili olarak Türk sermaye devletinden ilk açıklama, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu’ndan geldi. Davutoğlu, “*Belçika’nın bu yükümlülüğünü yerine getirmiş olmasından büyük mutluluk duyuyoruz*” dedi.

Davutoğlu ve Audenaert’un konuya ilişkin yaptığı değerlendirme, bu gelişmelerin uluslararası bağını çarpıcı bir biçimde ortaya koyuyor. Kuşkusuz ki, burada ABD’nin “Ermeni Soykırımı”nı kabul etmesinden dolayı Türk sermaye devletinin duyduğu üzüntüyü, Belçika’nın Kürt hareketine yönelik operasyonla sevince dönüştürerek durumu dengeleme hamlesi de göz ardı edilemez.

Gelişmeleri yakından ve devrimci bir bakışla izleyenler açısından ortada şaşırtıcı bir durum yoktur. Zira geçtiğimiz yıllarda ABD tarafından PKK’nin “terörist örgütler” listesine alınması ve aynı tutumu pek çok ülkenin benimsemesi hiç de rastlantı değil, bu

tür saldırılar için meşru bir zemin yaratmak içindi. Bu amaçla 2009 başlarında PJAK’ı “terör örgütleri listesi”ne ve yine ekim ayında Zübeyir Aydar’ı “uluslararası uyuşturucu kaçakçıları listesi”ne alan ABD’nin, bu operasyon sürecinin önünü açtığı açıktır. ABD yöneticilerinin iki de bir “*PKK ortak düşman*” demesini “blöf” olarak değerlendirmek büyük bir aymazlık örneği olacaktır. Tüm bunlardan sonra bu tür saldırıların olması şaşırtıcı değil!

Hatırlanacağı üzere, uydu üzerinden yapılan televizyon yayınlarını engellemek için Türk Dışişleri Bakanlığı da girişimlerde bulunurken, bu kanallara çıkan isimlere de davalar açıldı. Geçmişte Med TV ve Medya TV’nin yayınları, Türk sermaye devletinin girişimleri sonucunda İngiltere ve Fransa’da engellenmişti. Türk Dışişleri, 2004’te Danimarka’da yayına başlayan Roj TV için de yayın lisansının iptali için başvurmuştu. Dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Yaşar Büyükanıt ve Genelkurmay 2. Başkanı İlker Başbuğ da kanalın kapatılması gerektiğini söylemişti. Başbakan Tayyip Erdoğan, Danimarka Başbakanı Rasmussen’le düzenlenen bir basın toplantısında bir Roj TV muhabiri bulunduğunu fark edince, muhabirin salondan çıkarılmasını istemiş; bu isteği yerine getirilmeyince toplantıyı terketmişti. Roj TV’nin kapatılmaması için Rasmussen’e mektup yazan 53 DTP’li belediye başkanı da yargılanmıştı.

Son operasyonlar, bir kez daha Kürt sorununun ve bu sorunu çözmek adına dayatılan “açılım” politikasının uluslararası boyutunu gözler önüne sermesi bakımından önem taşıyor. Avrupa’da son günlerde Kürt halkına yönelik yoğunlaşan operasyonları, uluslararası emperyalist ve sömürgeci güçlerin bir dayanışması(!) olarak değerlendirmek gerekir. ABD eşgüdümünde AB marifetiyle, Türk sömürgeci sermaye devletine sunulan bir dayanışma örneği ile karşı karşıyayız. Nitekim, operasyona ilişkin bilgi veren Belçika Yeşiller Partisi Senatörü Geert Lambert de, ABD heyetinin birkaç gün önce Brüksel’de yürüttüğü temasların hemen sonrasında eşzamanlı operasyonların gerçekleşmesine dikkat çekti. Lambert, “*Kürtler’in kültürel haklarının sınırlandırılması için Belçika yargısına dışarıdan baskı yapıldığı*” belirterek, Kürtçe yayın yapan Roj TV’ye yönelik süreklileşen baskıların bunu kanıtladığını söyledi.

İtalya ve Fransa’dan sonra Belçika’da gerçekleşen Kürt hareketine yönelik operasyonlar da gösteriyor ki,

Kürt sorununun kaynağını oluşturanların önde gelenleri olan emperyalist güçlerin hepsi de ikiyüzlüce bir tutum sergilemektedirler. Brüksel’de Kürt hareketi çizgisinde olan kurumlara, basın ve yayın kuruluşlarına yönelik hunharca sürdürülen operasyon bunun yeni bir kanıtıdır. Uluslararası emperyalist güçler ve işbirlikçi Türk sermaye devleti, Kürt sorununun nasıl bir tutum içinde olacağını bir kez daha göstermiş oldular.

Türk sömürgeci sermaye devletinin birkaç aydan bu yana “KCK operasyonu” adı altında yürüttüğü baskın, gözaltı ve tutuklamaların bir benzeri de Belçika’da, “AB’nin Başkenti” Brüksel’de başlatılmış oldu. Türkiye’de süren “KCK operasyonu”, Belçika’da “PKK operasyonu” olarak sürdürülüyor! Yani kısaca “açılım”ın Avrupa ayağı...

Son yaşananlar da gösteriyor ki; “açılım” politikası, ABD’nin Irak’tan çekilme süreci ve Türk sermaye devletine yeni dönemde biçtiği role bağlı olarak şekillendirilmeye çalışılıyor. ABD, Irak’tan çekilme sürecinde hem Türkiye ve Güney Kürdistan’ı kendi planları çerçevesinde yakınlaştırmak amacıyla, hem de bölgede kendi planları bakımından istikrarsızlık yaratabilecek bir güç istemediği için Kürt sorununa, Kürt hareketini tasfiye boyutuyla yaklaşmaktadır. Son gelişmeler, kimi liberal çevrelerce Kürt sorununu çözecek bir güç olarak sunulan AB’siyle ve ABD’siyle emperyalist devletlerin yürüttüğü operasyonlar, onların çözümün değil, sorunun kaynağı olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Açıktır ki, emperyalizm özgürlük değil, her zaman egemenlik peşinde koşar. Çağımızda her türlü gericiliğin kaynağı bizzat emperyalizmdir. Özgürlük ve demokrasi her yerde egemen sistemlere karşı mücadele içerisinde ve ezilenlerin mücadeleleri sayesinde gelişmiştir. Emperyalizm çağında demokrasi ancak kurulu düzenlere ve her yerde onu arkalayan emperyalizme karşı mücadele ile kazanılabilir.

Bugün emperyalizm ve bölge gericiliğinin Kürt hareketini tasfiyeye ve halkları düşmanlaştırmaya odaklı politikalarının püskürtülmesinin yolu; işçi ve emekçi kitlelerin, Kürt halkının, ilerici-devrimci güçlerin birleşik, kitlesel ve devrimci bir mücadele çizgisi temelinde mücadeleyi yükseltmesinden geçmektedir. Zira, yaşananlar; halkların kardeşliğinin yolunun sadece bölge gericiliklerine karşı değil, aynı zamanda bunların arkasındaki emperyalist güçlerle de hesaplaşmaktan da geçtiğini gösteriyor.

Kürt hareketine abluka

Türkiye’de Kürt hareketine dönük devlet terörü sürerken, hareketin yurt dışındaki temsilcileri ve Roj TV çalışanları da baskı altında tutulmaya çalışılıyor.

Belçika’da 4 Mart günü aralarında Roj TV, Kürdistan Ulusal Kongresi-KNK ve BDP Avrupa Temsilciliği’nin bulunduğu birçok Kürt kurumuna düzenlenen baskınlarda gözaltına alınan aralarında Kongra-Gel Başkanı Remzi Kartal ile Zübeyir Aydar’ın bulunduğu 7 kişi Brüksel’de 9 Mart günü hakim karşısına çıktı. Mahkeme, Kürt siyasetçilerin tutuklu yargılanmasına karar verdi.

Aydar ve Kartal tutuklandı

Yoğun “güvenlik” önlemlerinin alındığı Brüksel Adalet Sarayı’nda görülen duruşmayı izlemek isteyen çok sayıda KNK üyesinin bulunduğu 150’yi aşkın kişiye izin verilmezken, bu durum sloganlarla protesto edildi.

Kartal ve Aydar’ın avukatı Georges-Henri Beauthier duruşma öncesinde yaptığı açıklamada, savcılığın Avrupa’nın çeşitli yerlerinde geçmişte ceyran eden PKK davaları ile davayı gerekçelendirmeye çalıştığını ifade etti.

Mahkeme çıkışında açıklama yapan savunma avukatlarından Selma Benkhelifa ise Kartal ve Aydar’ın tutuklanmalarına ilişkin kararın 4 Mart baskınlarından önce alındığı belirtti. Benkhelifa, tutuklamaların Türkiye’nin talebi üzerine gerçekleştirildiği, 4 Mart baskınlarının da tutuklamaları gerekçelendirmek için delil toplama amaçlı olduğunu söyledi.

Fransa’da gözaltı terörü

Fransa polisi 9 Mart günü sabah saatlerinde Roj TV çalışanlarının evlerine düzenlediği baskınlarda 5 kişiyi gözaltına alırken 10 Mart itibarıyla Fransa’nın Roj TV’ye yönelik yürüttüğü soruşturma kapsamında gözaltına alınanların sayısı 9’a yükseldi.

Paris, Strasbourg ve Orleans’ta evlere yapılan baskınlarda gözaltına alınanlar arasında, Paris’te Roj TV ile ticari ilişkileri olan Zend Produktion şirketi çalışanları ve Roj TV muhabirleri yer aldı.

Soruşturmanın Belçika savcılığının talebi üzerine yapıldığı belirtildi.

Roj TV: “Yayınımız sabote edilmek isteniyor”

Roj TV yetkilileri 5 Mart günü gerçekleştirdikleri basın toplantısında yayınlarının sabote edilerek engellenmek istendiği şu ifadelerle açıkladılar: “Önceki gün sabah saat 05.00’de başlayan ve saat 17.00’e kadar süren operasyonda 200 bilgisayara, yazı yazdığımız sisteme, abone olduğumuz Reuters haber ajansına ait bilgisayar ve cihazlara, görüntü ve ses efekt makinelerine, 20’yi aşkın diz üstü bilgisayara, özel eşyalara, çalışanların elbiselerine ve yiyeceklere el konulmuştur. Burada bulunan çay ve kahve makinelerini bozmuşlar. Şimdiye kadar tespit ettiğimiz kadarıyla teknik açıdan 1 milyon 200 bin Euro zarar vermişler. Götüremediklerini de bozmuşlar ve tüm kabloları koparmışlar. Burada anladığımız, yayınımızı sabote ederek engellemek istemişler.”

Binlerce kişi Roj TV’ye sahip çıktı

Belçika’da Kürt kurumlarına yapılan operasyonlar

6 Mart günü Belçika’nın başkenti Brüksel’de gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. “Roj TV sahipsiz değil” sloganını atan binlerce kişi yürüyüş gerçekleştirdi.

Brüksel Noord İstasyonu Meydanı’nda başlayan yürüyüşte, kortejin önünde KNK Başkanı Tahir Kemalzade bulunurken yürüyüşe Kürt siyasetçileri, sanatçı, gazeteci ve gençler katıldı.

Yürüyüşün ardından yapılan mitingde konuşan KNK Başkanı Tahir Kemalzade Kürt siyasetçilerinin tutuklanma biçiminin onur kırıcı olduğunu vurguladı. Remzi Kartal ile Zübeyir Aydar’a kriminal muamele yapılmasının utanç verici bir uygulama olduğunu söyledi.

Kimsenin Kürt halkının özgürlük taleplerini kriminalize etmeye gücünün yetmeyeceğini ifade eden Kemalzade, Belçika’ya ve Avrupa Birliği’ne saldırılardan vazgeçme çağrısı yaptı.

5 Mart 2010 | Brüksel

Patronlar katlediyor, “hukuk” aklıyor!

Balıkesir Dursunbey’de 14 işçinin hayatını kaybettiği iş cinayetinin ardından tutuklanan maden işletmesi patronları, “olayda bir kusurları yoktur” denilen bilirkişi raporu gerekçe gösterilerek serbest bırakıldılar.

Kapitalist sömürü düzeni içerisinde hergün bir yenisine rastlanan ve giderek sıradanlaşan iş cinayetlerinden biri de 23 Şubat günü Balıkesir’de yaşanmıştı. İş cinayetinin ardından, aynı zamanda Balıkesir Ticaret Odası Meclis Başkanı olan Şen Madencilik Sanayi ve Ticaret A.Ş.’nin sahibi Erhan Ortaköylü, şirketin ortakları Emre Temizel ve Nihat Kosova ile mühendis Halil Karakılıç “ölüme sebebiyet vermek” iddiasıyla 24 Şubat günü çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklanmışlardı.

Düzen sözcülerinin olayın üstünü örtmek için başvurdukları duyarlılık ve hassasiyet hamasetlerine paralel olarak gerçekleşen tutuklamaların göstermelik olduğu çok geçmeden ortaya çıktı.

İşletme patronlarından Nihat Kosova’nın 27 Şubat günü “sağlık sorunları” gerekçe gösterilerek serbest bırakılmasının ardından 5 Mart günü de diğer patronlar Erhan Ortaköylü ve Emre Temizel “olayda bir kusurları yoktur” denilen bilirkişi raporları gerekçe gösterilerek serbest bırakıldılar.

Olayla ilgili artık yalnızca mühendis Halil Karakılıç’ın tutukluluk hali devam ediyor.

Binlerce emekçi kızıl 8 Mart'ı kutladı

İstanbul: "New York'tan TEKEL'e direnişçi kadınlar yol gösteriyor!"

8 Mart'ın sınıfsal ve tarihsel özüne sahip çıkan ilerici ve devrimci kurumlar 7 Mart günü Kadıköy'de miting gerçekleştirdi.

Sendikalar, demokratik kurumlar, ilerici ve devrimci güçler, Tepe Nautilus önünde kortejler oluşturarak Kadıköy İskele meydanına yürüdüler. Coşkulu sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşte en önde "100. Yılında Şan Olsun 8 Mart'ı Yaratanlara! New York'tan TEKEL'e direniş sürüyor, mücadele büyüyor!" şiarlı ve katılımcı kurumların imzalarının olduğu pankart açıldı.

Ortak pankartın arkasında ise sırasıyla Devrimci Proletarya, Kaldıraç, AKA-DER, Deri İşçileri Derneği, Devrimci Hareket, Halk Cephesi, Emek ve Özgürlük Cephesi, Yağbasan Kültür Dernekleri Kadın Komisyonları, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri Kadıköy-Sarıyer-Sultanbeyli Şubeleri, Divriği Kültür Derneği, Yeni Demokrat Kadınlar, DDSB, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Emekçi Kadın Komisyonları, Devrimci Liseliler Birliği, Demokratik Kadın Hareketi, KESK'li Kadınlar, DİSK Emekli-Sen İstanbul Şubeleri, ÇHD İstanbul Şubesi, Proleter Devrimci Duruş, ODAK, Alınteri, Adalılar, Devrimci Parti Mücadelesinde Devrimci Komünistler ve KÖZ yer aldı.

Birçok kortejde TEKEL direnişçisi kadınlar, atılan sloganlarla selamlanırken dövizlerde de TEKEL direnişi öne çıktı.

Komünistler, kortejlerinde direnişçi kadınları selamladı

Komünistler de eyleme "Kadının kurtuluşu devrimde, sosyalizmde! / BDSP", "100. yılında şan olsun 8 Mart'ı yaratanlara. New York'tan TEKEL'e direnişçi kadınlar yol gösteriyor! / Emekçi Kadın Komisyonları" ve "Evde, okulda, fabrikada, çifte sömürüye hayır! Kadınlar sosyalizmle özgürleşecek! / Devrimci Liseliler Birliği" pankartlarıyla katıldılar. 180 kişinin yer aldığı BDSP korteji taşınan kızıl bayraklar, devrimci önderlerin ve direnişçi kadın işçilerin fotoğraflarıyla mitingin dikkat çeken kortejleri arasında yer aldı. Tekstil, kağıt, metal işçisi kadınların bulunduğu kortejde, kamu emekçisi, mimar, mühendis ve şehir plancı kadınlar da yer aldı.

BDSP kortejinin en önünde tarihe adını yazdırmış kadın devrimci önderlerin ve TKİP Ölüm Orucu şehidi Hatice Yürekli'nin fotoğrafları, kızıl fularlı BDSP'liler tarafından taşındı.

BDSP pankartının arkasında ise "Mücadele eden kadınlar özgürleşecek" vurgusuyla TEKEL, Sümerbank, Meha, DESA, Entes, Çapa ve Güven Elektrik işçisi kadınlar selamlandı.

Kadıköy'de 8 Mart coşkusu

Miting programı saygı duruşu ile başladı. Miting, örgütleyici kurumlar adına hazırlanan ortak metnin okunmasıyla devam etti. 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal önemine değinilerek mücadele eden kadınlar selamlandı.

Pınar Sağ'ın sahne aldığı mitingde Güler Zere'nin gönderdiği mesaj okundu. Zere'nin mesajı, "Devrimci tutsaklar onurumuzdur!" sloganı ile karşılandı. Mesajın okunmasının ardından Grup Yorum sahne aldı. Ardından direnişçi işçilere söz verildi. Bu

bölümde Entes direnişçisi Gülistan Kobatan, Sinter Metal direnişçisi Lale Balta, eşi tersane işçisi olan Kerime Aydın konuştu. Konuşmaların ardından TEKEL işçilerinin gönderdiği mesaj kürsüden okundu. TEKEL işçileri mesajlarında, sendikaların ve konfederasyonların tüm ayak diremelerine rağmen mücadelenin sürdüğü, bu mücadelede kadın erkek omuz omuza direndiklerini ve kadınların özgürlüğünün emek mücadelesi ile mümkün olacağını gördükleri belirtilerek, mitingi selamladılar.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Tanyeri Şiir Topluluğu'nun sunduğu şiir dinletisinin ardından miting, Grup Gece Tutuştu'nun söylediği türkü ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir: "Yüz yıl önce yüz yıl sonra, vardık varız varolacağız!"

BDSP, Alınteri, Demokratik Kadın Hareketi, Devrimci Hareket, Halk Cephesi Kadınlar, Yeni Demokrat Kadın İnisyatifi ve Mücadele Birliği tarafından "Yüz yıl önce yüz yıl sonra vardık varız varolacağız!" şiarıyla örgütlenen devrimci 8 Mart eylemi 7 Mart günü gerçekleştirildi. Türk Telekom Gümrük önünde biraraya gelen bileşenler "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" ortak pankartının ardında kendi pankartlarıyla kortejlerini oluşturdular. Ana pankartın ardında ise "Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü 100. yılında! / New York'tan TEKEL'e kadınlar direniyor!" pankartı ile BDSP yer aldı. Kızıl bayrakların taşındığı BDSP kortejinde Devrimci Liseliler Birliği'nden liseliler de taleplerinin bulunduğu dövizlerle yürüdüler.

Tekstil işçileri ise kortejde "New Yorklu tekstil işçilerinin yolundayız!" pankartı ile yer aldılar. Parça kumaşlardan kesilen harflerin beze dikilmesiyle hazırlanan pankart eylemde ilgiyle karşılandı.

BDSP'nin ardında ise sırasıyla Alınteri, Devrimci Hareket, Mücadele Birliği, Demokratik Kadın Hareketi, Yeni Demokrat Kadın, Halk Cephesi Kadınlar yürüdüler. Eylemi örgütleyen kurumların yanısıra PSAKD, KÖZ, Emekli Sen, KESK'li Devrimci Kadınlar ve TÜMTİS de katıldı.

Yürüyüşün başlamasının ardından cadde trafiğe kapatıldı. Yola barikat kuran polis yürüyüşe izin vermeyeceğini belirterek sahilinden yürünmesini istedi. Biriken araçları da örnek gösteren polis kitleyi sahile yönlendirmeye çabaladı. Eylemin geçmişte olduğu gibi

7 Mart 2010 / Adana

caddeden yapılacağı üzerine yapılan tartışmaların ardından polis yolu açmak zorunda kaldı.

Söz direnen kadınlarda!

Program New Yorklu dokuma işçilerinden Sovyet kadınlarına, Paris barikatlarından Kürt kadınlarına tarih boyunca direnen kadınların selamlanması ile başladı. Basın metninde, 8 Mart'ın tarihsel yeri ve sınıfsal anlamı vurgulanarak 8 Mart'ın ilanının 100. yılında ulusal, sınıfsal ve cinsel sömürünün devam ettiği belirtildi. Kadının ancak örgütlü mücadele ile özgürleşebileceği söylenerek direnen kadınlar örnek gösterildi.

Basın metninin ardından TEKEL direnişçisi bir kadın işçi kitleye seslendi. Konuşmada 8 Mart'ın içeriğinin kadınlar günü olarak boşaltılmaya çalışıldığı belirtildi. TEKEL işçisi, Ankara'da iki buçuk ay süren direnişi de aktararak direnişte kadın işçilerin oynadığı role değindi.

Oğlu Edirne F Tipi'nde yatan Fatma Satıcı da bir konuşma yaparak tutsak annelerinin maruz kaldığı ince arama gibi onursuz uygulamalara değindi.

Programda ayrıca Ayışığı Tiyatro İşçileri Atölyesi, 'Tanya' adlı oyunla, Grup Günışığı ise ezgileriyle katıldı. Eylem halaylar ve Çav Bella'nın hep bir ağızdan okunmasıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara'da devrimci 8 Mart

Ankara'da 8 Mart, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Devrimci Proletarya, DKH, Halk Cephesi ve Yeni Demokrat Kadınlar'dan oluşan Devrimci 8 Mart Platformu tarafından gerçekleştirilen eylemle

selamlandı.

Eylem için Sakarya Caddesi'nde buluşuldu. Kitle buradan Mithatpaşa Caddesi'ni trafiğe kapatarak Abdi İpekçi Parkı'na yürüdü.

Yürüyüşte en önde "New York'tan TEKEL'e direnen emekçi kadınları selamlıyoruz! / Devrimci 8 Mart Platformu" şiarlı pankart taşındı. Ortak pankartın arkasında sırasıyla BDSP, Demokratik Kadın Hareketi, Devrimci Proletarya, Yeni Demokrat Kadın, DİSK Ankara Kadın Komisyonu ve KESK'li Kadınlar, İvme Dergisi, Mücadele Birliği Platformu, AÜ Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği, Tam Bağımsız Demokrasi Hareketi, ODAK, ÇHD ve Umut Kültür Derneği pankartları taşındı. Yürüyüşte TÜBİTAK'ta işten atılan Aynur Çamalan için "İşten Atmalar Yasaklansın / Aynur Çamalan yalnız değildir!" pankartı da açıldı.

BDSP eyleme "Emekçi Kadının Özgürlüğü Mücadelede, Kurtuluşu Sosyalizmde!" pankartıyla katıldı. BDSP kortejinde kızıl bayraklar, BDSP ve Devrimci Liseliler Birliği dövizleri taşındı.

"Direnen kadınlar mücadeleleriyle yol gösteriyorlar"

Abdi İpekçi Parkı'ndaki etkinlik programı saygı duruşu ile başladı. Basın metninde, sistemin kadınlar üzerinde yarattığı çifte sömürüye değinilerek çözümün kadın ve erkeğin sisteme karşı birlikte mücadelesinden geçtiği vurgulandı.

Basın metninin okunmasının ardından Mamak İşçi Kültür Evi Tiyatro Atölyesi Dario Fo'nun tecritte bir kadını anlatan oyununu sergiledi. Ardından TAYAD'lı bir ana konuşma yaptı. Konuşma hasta tutsakları sahiplenme çağırısıyla son buldu.

TAYAD'lı ananın ardından, TEKEL direnişine destek verdiği için TÜBİTAK'tan atılan Aynur Çamalan söz aldı. Çamalan, kendisine yönelik bu saldırıya karşı sessiz kalıp hukuksal sürecin devam etmesini beklemeyeceğini söyleyerek TÜBİTAK'ın önünde direnişe başlayacağını duyurdu.

Konuşmalardan sonra Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Atölyesi sahne aldı. Eylem sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana'da Devrimci 8 Mart Platformu'ndan eylem

Adana Devrimci 8 Mart Platformu 7 Mart Pazar günü eylem gerçekleştirdi.

BDSP'liler eyleme "Kadının kurtuluşu sosyalizmde", "8 Mart 100. yılında New York'tan TEKEL'e direniş sürüyor mücadele büyüyor", "TEKEL işçisi kadınların yolundan yürüyoruz", "Çifte baskı ve sömürüye karşı emekçi kadınlar örgütlü mücadeleye" şiarlı dövizler ve BDSP flamalarıyla katıldılar.

Eylem için Beşocak Meydanı'nda toplanıldı ve "Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son! 100. yılında yaşasın Dünya Emekçi Kadınlar Günü!" pankartı arkasında yol trafiğe kapatılarak İnönü Parkı'na yürüdü. Yürüyüş sırasında Çakmak Caddesi'nde birkaç kez beklenerek sloganlarla emekçi kadınlar mücadeleye çağrıldı.

Gerçekleştirilen ortak açıklamada, 8 Mart'ın ilan edilmesinin 100. yılında emekçi kadınların yaşadığı baskı ve sömürünün devam ettiği ama bunun karşısında kadının kurtuluş mücadelesinin de sürdüğü ifade edildi.

Basın metninin okunmasının ardından eyleme katılan kamu emekçileri adına BES Adana Şube Başkanı Sinan Tunç bir konuşma yaparak 8 Mart'ın emekçi kimliğinin unutturulmak istendiğini söyledi. TEKEL işçilerinin olması gerekeni tüm açıklığıyla gösterdiğini ifade eden Tunç TEKEL'de kadın işçilerin erkek sınıf kardeşleriyle birlikte mücadele ederek yürünmesi gereken yolu gösterdiklerini söyledi.

Açıklamaların ardından şiir dinletisi sunuldu.

Okunan kavga şiirlerinin ardından müzik dinletisine geçildi. Eylem çekilen halaylar ve sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Bursa'da kızıl 8 Mart yürüyüşü!

Fomara Meydanı'nda toplanan ilerici ve devrimci kurumlar "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son! Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü! / BDSP - DHF - Partizan" pankartı arkasında sloganlarla Kent Meydanı'na yüründü.

Kent Meydanı'na yapılan ortak açıklamada 8 Mart'ın yüz yıllardan beri başta emekçi kadınlar olmak üzere tüm işçi ve emekçilerin mücadele ışığı olmaya devam ettiği söylenerek, 8 Mart'ın tarihçesine değinildi.

"İlerici, devrimci kadınlar, sokakta, karakolda, hapisanelerde, dağlarda katledilmeye devam ediliyor" denilen açıklamada, emekçi kadınların mücadelesiyle yaratılan 8 Martlar'ın düzenin saldırılarıyla karşı karşıya olduğu söylendi. 8 Mart'ın sınıfsal anlamından uzaklaştırılıp yalnızca kadınlar günü olarak kutlanarak içinin boşaltılmaya çalışıldığı, kimi reformist-liberal-feminist çevrelerin de gerçekleştirdikleri erkeksiz eylemlerle düzenin bu oyununa alet olduklarının altı çizildi.

BDSP, DHF ve Partizan tarafından örgütlenen eyleme, BATİS, BAMİS, SODAP, Dersimliler Kültür ve Dayanışma Derneği, Gemlik Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği ve YDG de destek verdi. Devrimci kurumların kendi flama ve dövizleriyle katıldığı eyleme BDSP, "Kadının kurtuluşu sosyalizmde", "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!", "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!", "Kadın erkek elele örgütlü mücadeleye!" yazılı dövizlerle katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

8 Mart'ı yaratanlar Eskişehir'de selamlandı

Eskişehir'de BDSP, Alınteri, DHF ve Devrimci Proletarya tarafından örgütlenen eylemde, bileşenler İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanarak buradan "Şan olsun 100. yılında 8 Mart'ı yaratanlara - Cinsel, Ulusal, Sınıfsal sömürüye Son!" pankartı arkasında Adalar Migros önüne yürüdüler. Yürüyüş boyunca kadınların ve erkeklerin birlikte mücadelesini vurgulayan sloganlar atılırken Hatice Yürekli, Rosa Luxemburg gibi birçok kadın devrimcinin fotoğrafları da taşındı.

Yürüyüş sonrasında gerçekleştirilen basın açıklamasında, emekçi kadınların New York'ta yaktığı ateşin bugün TEKEL'de, DESA'da, zindanlarda ve

daha birçok yerde harlandığı vurgulandı.

Eyleme Mücadele Birliği ve ODAK da destek verdi.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Manisa'da 8 Mart yürüyüşü

Öğretmen Evi'nin önünde toplanmayla başlayan yürüyüşte, Manisa Emekçi Kadın Platformu pankartı açıldı. Yürüyüşte erkekler de yer aldı.

Manisa İşçi Birliği Derneği'nin "Sınıfsal, cinsel, ulusal sömürüye son", "Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye", "Yaşasın 8 Mart yaşasın mücadele", "100 yıl önce, 100 yıl sonra vardık varız var olacağız" yazılı dövizlerle yer aldığı yürüyüş boyunca 8 Mart'ın anlam ve önemine değinilen konuşmalar yapıldı.

Cumhuriyet alanına gelindiğinde saygı duruşunda bulunuldu. Platformda SHP'li, CHP'li, ve Türk Birliği'nden kadınların bulunması nedeniyle atılan sloganlara dikkat edildi. Özellikle devrim şehitleri denmemesi dikkat çekti. Eğitim Sen Kadın sekreteri eylemde bir konuşma gerçekleştirdi.

TEKEL işçilerinin mücadelesinin örnek gösterildiği konuşmada evde, sokakta, işte sömürüye karşı mücadele etmek gerektiği vurgulandı.

BDP'nin, başka bir programı olduğunu söyleyerek katılmadığı mitinge imzacı olarak yer almayan TKP de de katılım sağladı.

Kızıl Bayrak / Manisa

Trabzon'da 8 Mart yürüyüşü

Trabzon'da KESK Şubeler Platformu, 7 Mart günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada Zonguldak maden, TEKEL ve mücadele eden tüm kadınların onurlu direnişinden bahsedildi. Açıklamada kadınlar 100 yıldır hala mücadele ettiği ve kapitalist sistemde kadınların birçok hakkının kaybolduğu, kadınların çifte sömürüye maruz kaldığı ifade edildi.

Eylemde "Yaşasın 8 Mart!", "Kimsenin namusu olamayacağız!" sloganları atıldı ve Genç-Sen imzalı "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim oldan kadın kurtulmaz", "Kadınlar sokağa, eyleme, özgürleşmeye", "Söyleyecek sözümüz, değiştirecek gücümüz var" dövizleri taşındı.

Açıklamanın ardından Hüseyin Kazaz Kültür Merkezi'ne kadar meşaleli yürüyüş gerçekleştirildi.

Eyleme Genç-Sen, Ekim Gençliği, TKP ve Öğrenci Dayanışması destek verdi. Yürüyüşten sonra kültür merkezinde şiir ve müzik dinletisi ve tiyatro gösteriminden oluşan bir etkinlik gerçekleştirildi.

Ekim Gençliği / Trabzon

Devrimci 8 Mart etkinlikleri...

Kocaeli

Kocaeli BDSP, 6 Mart Cumartesi günü Kocaeli Tuncelililer Derneği'nde emekçi kadın etkinliği gerçekleştirdi.

Etkinlik, saygı duruşuyla başladı. 8 Mart'ın tarihsel ve sınıfsal içeriğine dair gerçekleştirilen sunumun ardından sinevizyon gösterimine geçildi.

BDSP temsilcisi konuşmasında, üzerinden 100 yıldan daha fazla bir zaman geçmiş olmasına rağmen kapitalizmin aynı vahşiliği ile durduğunu söyledi.

BDSP temsilcisinin ardından, etkinliğe katılan Entes direnişçisi Gülistan Kobatan direniş sürecini anlattı.

Etkinliğin devamında bir yoldaşımız Nazım Hikmet'in "Kadınlarımız" ve "Kadınlarımızın Yüzleri" isimli şiirlerini okudu. Beğeni ile dinlenen şiirlerinden sonra Grup Babil coşku dolu türküler marşlar dinletti. Etkinlik boyunca açılan stantla Kızıl Bayrak, Ekim Gençliği ve Eksen Yayıncılık kitaplarının tanıtımı yapıldı. Geceye Halk Cephesi, DHF, SDP ve ESP gibi dost kurumlar da katıldı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Esenyurt

Esenyurt Emekçi Kadın Komisyonu 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi. Etkinliğe 8 Martlar'ı yaratanların selamlandığı açılış konuşmasıyla başladı. Ardından Emekçi Kadın Komisyonları adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada emekçi kadınların yaşamın her alanında, fabrikada, evde, sokakta maruz kaldığı baskı ve sömürüye değinildi.

Komisyon adına yapılan konuşmanın ardından sinevizyon gösterildi. Gösterimin ardından Esenyurt İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu Nazım Hikmet'in "Tanya" adlı şiirinin oyunlaştırılmış halini sahneledi. Tiyatro gösterimi beğeniyle izlendi. Son olarak sahneye Esenyurt İşçi Kültür Evi şiir topluluğu çıktı. Okudukları kavga şiirleriyle mücadele soluklarını etkinliğe kattılar. Coşkulu bir atmosferde geçen etkinliğe 85 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Mamak

Mamak İşçi Kültür Evi'nde 6 Mart günü 8 Mart etkinliği gerçekleştirildi. **BDSP**'nin örgütlediği etkinlik saygı duruşu ile başladı.

Ankara Devrimci Liseliler Birliği'nin hazırlamış olduğu şiir dinletisi ile devam eden etkinlikte "Kadınlarımızın Yüzleri" isimli belgesel gösterildi. Mamak İşçi Kültür Evi ve BDSP adına konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda emekçi kadının yaşamı olduğu sorunlara değinildi. Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Atölyesi'nin müzik dinletisi ve halaylarla etkinlik son buldu.

Etkinliğin ardından emekçilerle TEKEL Direnişi üzerine değerlendirmeler yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Bursa

Bursa BDSP 6 Mart Cumartesi günü 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi. Etkinlikte, 8 Mart'ın tarihsel süreci anlatıldı. 8 Mart'ın sınıfsal yönüne vurgu yapılarak, emekçi kadınların yaşamın her alanında, fabrikada, evde, sokakta maruz kaldığı baskı ve sömürüye değinildi.

Alanlarda yaşanan ayrışmaların politik, ideolojik ayrışmanın mantığının da ayrıntılarıyla aktarıldığı etkinlikte, liberal-reformist-küçük burjuva akımların

feminist yaklaşımları teşhir edildi.

TEKEL, Novamed, Desa, Çapa, Sinter, Entes grev ve direnişleri örnek gösterilerek, kadın işçilerin sömürüye karşı erkek sınıf kardeşleriyle ve tek başlarına verdikleri mücadeleyle nasıl ileriye çıkılabileceğini gösterdikleri hatırlatıldı. Ekim Devrimi sonrası kadınların özgürleşmesi, eşit haklara sahip olması, yapılan yasal ve toplumsal düzenlemeler aktararak, kadının kurtuluşunun bir rüya olmadığı belirtildi.

Gitar ve bağlama eşliğinde hep birlikte söylenen ezgilerle süren etkinlik, "Kadın-erkek el ele örgütlü mücadeleyle!" denilerek sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Kayseri

Kayseri BDSP 7 Mart Pazar günü Kayseri İşçi Kültür Evi'nde etkinlik gerçekleştirdi. Devrim şehitleri şahsında yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinlik, bir ev kadınının etkinliğe dair sunumu ile başladı. Sunumda, kadının ezilmişliğinin sadece kapitalizme özgü olmadığı, sınıflı toplumun ortaya çıkmasıyla başladığı belirtildi. Yapılan sunumda ayrıca, kadın sorununun işçi-emekçi kadın sorunu olduğu ve gerçek çözümünün sosyalizmde gerçekleşeceği vurgulandı.

Sunumun ardından kadın sorununu dile getiren şiirler okundu. Ardından emekçi kadınlardan oluşan müzik topluluğu bir dinletiyi sundu. Dinletiyi "Kadınlarımızın yüzleri" isimli belgesel gösterimi izledi. 40'a yakın emekçinin katıldığı etkinlik coşkulu bir atmosferde son buldu.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Tokat

Tokat'ta **Krize, İşsizliğe, Yoksulluğa Karşı Mücadele İnisyatifi**, liberal-feminist yaklaşıma inat kadının kurtuluşunun kadın-erkek emekçilerin birlikte mücadelesinden geçtiğini vurgulayan coşkulu ve sınıfsal yaklaşıma uygun bir 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi.

Etkinlikte inisiyatifi tanıtan bir konuşma ve kapitalizmde kadın sorununu anlatan iki ayrı konuşma yapıldı. İnisyatif bileşenleri tarafından kurulan

6 Mart 2010 | Kocaeli

6 Mart 2010 | Esenyurt

"Emekçi Kadın Korosu" türküler söyledi ve "Tiyatro Umut", "Umudumu Arıyorum" adlı oyunu sergiledi. "Grup Emek" tarafında söylenen türkü ve marşlarla etkinlik sona erdi.

Etkinlikten sonra Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Etkinliğe 140 emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Tokat

Devrimci 8 Mart Platformu Pameks önündeydi!

İstanbul'da devrimci 8 Mart'ı örgütleyen devrimci kurum ve sendikalar, 9 Eylül 2009 tarihinde kapalı araçta sel sularına kapılıp boğularak can veren kadın tekstil işçilerini anmak için Pameks Tekstil fabrikası önünde eylem gerçekleştirdiler.

"Bursa'da, Ceylanpınar'da yakıldık. Pameks'te boğulduk. Unutmadık, hesap soracağız!" pankartının açıldığı açıklamada Özay Tekstil'de 5 kadının yanarak,

Ceylanpınar'da kamyonun devrilmesi sonucu 10 kadının ve Pameks'te 7 kadın işçinin boğularak katledildiğini ancak sorumlulara hiçbir şey yapılmadığı söylendi.

Açıklamada, İstanbul'da Esenyurt Belediyesi işçileri ve Marmaray işçileri, Antep'te Çemen Tekstil işçileri, İzmir'de TARIŞ işçilerinin mücadelenin yönünü gösterdiği belirtildi.

Kurumlar adına yapılan açıklama şu sözlerle sona erdi:

"Pameks Tekstil'de iş cinayetine kurban giden işçi kadınların şahsında 153 yıl önce New York'tan bugüne yaşamını yitiren tüm işçi-emekçi kadınları anıyoruz. Buradan çalışan tüm işçi ve emekçi kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyoruz. Kadın erkek tüm işçi, emekçi halkın örgütlü mücadelesi ile iş cinayetlerinin hesabını soracak, krizin faturasını ödemeyi reddedecek ve haklarımızı kazanacağız."

Eyleme Tekstil-Sen de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

8 Mart eylem ve etkinliklerinden...

Bursa'da 8 Mart eylemleri

KESK, DİSK, TMMOB, BATİS, BAMİS, BDP, ESP, SDP, Sosyalist Parti, Halkevleri, ÖDP ve Günyüzü Kadın Derneği'nden oluşan Bursa Kadın Platformu, 8 Mart günü 'erkeksiz 8 Mart' eylemi gerçekleştirdi.

Bursa Stadyumu önünde toplanan platform bileşenleri Orhangazi Parkı'na yürüdüler.

Yürüyüş sonunda tertip komitesi adına basın açıklamasını Sevda Getiren okudu. Eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Bursa'da 8 Mart günü BATİS, BAMİS ve SODAP yaptığı yürüyüşle 8 Mart'ı kutladı. Kent Meydanı'nda toplanan kadınlı-erkekli yaklaşık 50 kişi "Yaşasın Kızıl 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü" pankartının arkasında Fomara Meydanı'na doğru yürüdü.

Fomara Meydanı'na gelindiğinde basın açıklaması yapan BATİS Genel Mali Sekreteri Pervin Şahin 8 Mart'ın tarihçesini anlatarak kadınların çalışma yaşamındaki sorunlara vurgu yaptı. Eyleme BDSP, Partizan ve DSİP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Kadıköy'de 'erkeksiz 8 Mart'

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu tarafından Kadıköy'de örgütlenen miting için Tepe Natulius önünde toplanıldı.

"Erkeksiz 8 Mart kutlaması"nın gövdesini Demokratik Özgür Kadın Hareketi pankartı arkasında yürüyen Kürt kadınları oluşturdu. DİSK'li, KESK'li ve TMMOB'lu kadınların kendi pankartlarıyla yer aldığı mitingde KESK 200 kişilik kitlesiyle göze çarptı.

Kürt kadınlarının yöresel kıyafetlerle katıldığı yürüyüşte Kürt hareketine yönelik saldırılar protesto edildi. Kortejlerin Kadıköy İskele Meydanı'na girmeleri ile miting programına geçildi. Basın metni Kürtçe ve Türkçe olarak okundu.

BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de mitingde bir konuşma yaptı. Tuncel konuşmasında, kadınların 100 yıldır adalet ve eşitlik için mücadele ettiklerini söyledi. Mitinge yaklaşık 5000 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Menemen'de 8 Mart etkinliği

İzmir Menemen'de Eğitim Sen, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri (Menemen, Ulukent, Helvacı) ve Asarlık Cem Evi'nin örgütlediği ortak bir 8 Mart etkinliği gerçekleştirildi.

Etkinlik saat 17.30'da Menemen Stadyumu'ndan meşaleli yürüyüşle başladı. Yaklaşık 150 kişi Menemen Kültür Merkezi'ne kadar yürüdü.

Etkinlikte geçen yıl tutuklu bulunan KESK'li kadın kamu emekçisi, direnişçi TEKEL işçilerinden bir kadın işçi ve bir tekstil işçisi konuşma yaptılar. Etkinliğe yaklaşık 300 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Tez Koop-İş'ten 8 Mart etkinliği

Tez Koop-İş Sendikası İstanbul Şubeleri Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi.

Sinevizyon gösterimiyle başlayan etkinlikte Tez Koop-İş Genel Mali Sekreteri Ayhan Kurtuluş Demirel konuşma yaptı. Demirel'in ardından kürsü kadın işçilere bırakıldı. Bu bölümde bir Carrefour işçisi olan 1 No'lu Şube Eğitim Sekreteri Esen Birben, 4 No'lu şube adına Migros işyeri temsilcisi Meryem Sayıcı ve

İÜ Sosyal tesislerinde çalışan 5 No'lu Şube Yönetim Kurulu Üyesi Safiye Çakıcı söz aldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmit Kadın Platformu'ndan 8 Mart eylemi

İzmit Kadın Platformu 8 Mart günü Merkez Bankası önünden başlayan ve İnsan Hakları Parkı'nda sona eren bir yürüyüşle 8 Mart'ı kutladı.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Eğitim Sen Kocaeli Şube Sekreteri Serap Coşkun, kadınların her türlü sömürüye, şiddete ve ezme/ezilme ilişkisine karşı yürüttüğü mücadelenin 100. yılında, herkes için eşit adalet ve özgürlük istediklerini dile getirdi. Sınıf devrimcileri liberal, feminist bir çizginin hakim olduğu eylem içeriğine "Kadın-erkek el ele, örgütlü mücadeleye!", "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak!" ve "Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!" sloganları ile müdahale ettiler. Eylemde sınıf devrimcileri tarafından "Kadın-erkek ele, örgütlü mücadeleye" ozaliti de açıldı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

İşçi kadınlar Gebze'de 8 Mart'ı kutladı

Gebze Sendikalar Birliği ve Gebze Emekçi Kadın Platformu tarafından gerçekleştirilen açıklama 8 Mart Pazartesi günü saat 17.30'da Cumhuriyet Meydanı'nda yapıldı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı açıklamaya Mecaplast, Süperlast, Sarkuysan fabrikalarından işçiler de destek verdi.

Eğitim Sen Gebze Şubesi Kadın Sekreteri Serap Büyük tarafından yapılan açıklamada, eşit işe eşit ücret ve herkese iş, tüm çalışanlara grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkının tanınması gerektiği ifade edildi. İşyerinde tacize yönelik koruyucu tedbirlerin alınması talebinin de dillendirildiği basın açıklaması sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Gebze

Sendikalı kadınlardan 8 Mart buluşması

Deri-İş, Hava-İş, Kristal-İş, Petrol-İş, Tektıda-İş, Toleyis, TGS ve TÜMTİS sendikaları İstanbul'da Petrol-İş Genel Merkezi'nde "100. Yılda Kadın-Emek-

Sendika Buluşması" gerçekleştirdi.

8 Mart Pazartesi günü gerçekleştirilen etkinlik iki bölümden oluştu. Etkinliğin birinci bölümü, TGS Genel Sekreteri Sergül Keskin'in yaptığı sunum ile başladı. Keskin'in sunumunun ardından etkinliğin açılış konuşmasını Petrol-İş Kadın Dergisi'nden Selgin Zırhlı Kaplan gerçekleştirdi.

Hava-İş Genel Başkan Yardımcısı Simay Çekem ise "Sendikalarda kadın örgütlülüğü ve temsili" kapsamında bir sunum gerçekleştirdi.

Slayt gösterisinin ardından forum bölümüne geçildi. Katılımcı sendikalardan direnişlerde aktif olarak yer alan kadınlar sendikal haklar ve kadın hakları üzerine görüşlerini belirttiler.

İlk olarak söz alan BAYER ilaç firmasından Çiğdem Sultan Altun, erkek işçilerden daha fazla sömürdüklerini, kötü gidişe dur demek için kadınların siyasette, sendikalarda daha fazla söz sahibi olması gerektiğini belirtti.

Toleyis İstanbul Şube Yönetim Kurulu Üyesi Filiz Aktaş, Tek Gıda-İş Sendikası'ndan Belgi Akdeniz, Hava-İş üyesi bir kadın işçi, Deri-İş Tuzla Şubesi'nden bir kadın işçi, TEKEL işçisi Songül Aydın ve Birleşik Metal-İş'te bir proje kapsamında çalışan Melek Özer de söz alarak düşüncelerini ifade ettiler.

Etkinlik, Anadolu Kadın Grubu ve Dalepe Nena'nın (Laz Kadın Grubu) sahne almasıyla devam etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Samsun'da sınıfsal özünden uzak 8 Mart

KESK'li Kadınlar, Halkevci Kadınlar, 78'li Kadınlar, Türkiye Gerçeği'nden Kadınlar, Kadın Emekçi Kolektifi, Öğrenci Kolektifleri'nden Kadınlar, Gençlik Muhalefeti'nden Kadınlar, Devrimci Genç Kadın, ÖDP'li Kadınlar ve Sosyalist Parti'li Kadınlar'dan oluşan Samsun Kadın Buluşması, 8 Mart günü sınıfsal özünden uzak bir 8 Mart eylemi gerçekleştirdi.

Platform bileşenlerinin Konak Meydanı'na doğru gerçekleştirdikleri yürüyüşü desteklemek için gelen, ağırlığını erkeklerin oluşturduğu TEKEL işçilerinin yürüyüşe katılmasına izin verilmedi. Bu nedenle Konak Meydanı'na iki ayrı koldan yürüyüş yapılmış oldu.

Kızıl Bayrak / Samsun

Esenyurt Belediye işçileri: “Yılgınlık yok, direniş var!”

Belediye yönetiminin büyük bir pervasızlıkla sürdürdüğü işten atma saldırısına karşı Esenyurt Belediyesi işçilerinin direnişleri 206 gündür kararlılıkla sürüyor.

İstanbul'da AKP'li Esenyurt Belediyesi'nin sendika düşmanlığına ve işten atma saldırısına karşı 7 ayı aşkın süredir direnen Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube üyesi belediye işçileri 10 Mart günü gerçekleştirdikleri yürüyüşle mücadele kararlılıklarını bir kez daha gösterdiler.

Bugüne kadar farklı tarihlerde 40 işçinin işine son verilirken, işe iade davası sonucunda işlerine geri dönen işçiler dahi tekrardan işten çıkarılabildi. Bununla beraber belediye işçileri gerçekleştirdikleri yürüyüşten önce bir işten atma haberi daha aldılar. Esenyurt belediyesi, 17. maddeyi mazeret göstererek sendikalı 3 işçinin daha işine son verdi.

Belediye işçilerinden coşkulu yürüyüş

Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda kitlenin toplanmasının ardından sloganlarla Esenyurt Belediyesi'ne yüründü ve burada Belediye-iş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm bir konuşma yaptı. Konuşmasında 10 Mart günü yaşanan işten çıkarmaların daha sonraki günlerde de devam edeceğini belirtti.

Ardından basın açıklamasını okuyan Hasan Gülüm şunları söyledi: “Bizlerin hukuksuzluklara karşı 206 gündür burada yürüttüğümüz mücadele, sendikal haklarımıza yönelik saldırılara ve işten atılmalara karşıdır. Esenyurt yönetiminin bu tutumu sürdürükçe bizler de bu mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz. Belediye yönetiminin sendikamızdan işçileri istifa ettirmeye çalışması, işten atması ve işçilere yönelik baskıları, bizi yürüttüğümüz bu mücadelemizden vazgeçiremeyecektir. Bizler Kocaeli'de, Erzurum'da, Bayrampaşa'da, Ümraniye'de vb. tüm yerlerde aynı biçimde mücadele ettik.”

Eyleme destek veren BDSP'liler “Sendikasız, güvencesiz çalışmaya hayır!”, “Esenyurt'ta direniş kazanacak!”, “Atılan işçiler geri alınsın!” dövizlerini taşıdı.

Direniş alanında bir süre beklendikten sonra eylem bitirildi. Yürüyüşe yaklaşık 70 kişi katıldı.

Esenyurt Belediyesi'nde işten atılan Bülent Barış Gözütok ile konuştuk...

“Sonuna kadar mücadele etmekte kararlıyız!”

Türlü oyunlarla direniş kırabileceğini ve işçileri sendikadan istifa ettirebileceğini düşünen Esenyurt Belediyesi direniş duvarına çarptı. Belediye yönetimi, işe alınan işçiler ve direnişteki işçilerle görüşerek sendikadan istifa edip direniş bitirirlerse işe geri alma teklifinde bulundu. İşçilerin kararlı tutumları karşısında sonuç alamayacağını anlayan Esenyurt Belediyesi, ek olarak 50 işçinin Genel-İş'ten istifa ederek Belediye-İş'e üye olmaları üzerine art arda işçi atmaya başladı. Son işten atma saldırısıyla beraber direnişteki işçi sayısı 40'a yükseldi.

- Sendikalı işçilerden biri olarak Esenyurt Belediyesi'nde yaşadığınız süreçten bahseder misiniz?

Bülent Barış Gözütok: Beylikdüzü Belediyesi'nde çalışmaktaydım. Belediyelerin birleşmesinden 2-3 ay sonra Esenyurt Belediyesi'ne geldik. 2-3 hafta kaymakamlıkta görevlendirildik. Bir süre sonra Belediye Başkan Yardımcısı Emin Batmazoğlu sendikalı işçileri çağırdı ve bizimle tek tek görüştü. Sendikadan istifa etmemiz için tehditler savurdu. İstifa etmeyeceğimizi belirtince bizi yıldırma için temizlik işlerine verdiler. Hem de usulsüz bir şekilde, kadrolu işçi olmamıza rağmen taşeronla bağlı çalıştık. Bu da kâr etmeyince 17. maddeyi bahane göstererek işten çıkarıldık. Ben, işe iade davasını kazanarak işlerine dönen yedi arkadaşımın iş başı yapmasının ardından ilk işten atılan gruptayım. Bugün itibarıyla çıkarılan işçi sayısı 40 oldu.

- Önümüzdeki süreçte nasıl bir mücadele hattı örmeyi düşünüyorsunuz?

B. Gözütok: Ben işten çıkarılır çıkarılmaz, kapı önünde aylardır direnişte olan arkadaşlarımla yanına katıldım. Herkesin birlik olması ve inançlı olması gerektiğini düşünüyorum. Ancak böyle kazanabiliriz. Sonuna kadar mücadele etmekte kararlıyım. Atılan diğer arkadaşların tamamının hızla direnişe katılması gerekiyor.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Marmaray işçisi yalnız değildir!

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu, Türk-İş 1. Bölge ve KESK Şubeler Platformu, Marmaray direnişine destek olmak için 10 Mart akşamı eylem gerçekleştirdi.

Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen sendikalar, meslek örgütleri ve devrimci kurumlar sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne yürüdüler.

Marmaray işçilerinin “İşimiz ve haklarımız için direniyoruz!” pankartı arkasında gerçekleştirilen yürüyüşte, KESK Şubeler Platformu da kendi pankartıyla yürüdü. Eyleme Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak ve Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel de katılırken, Tek Gıda-İş, TGS, Belediye-İş ve Tez Koop-İş sendikalarından da yönetici ve üyeler eyleme destek verdiler.

Oldukça coşkulu geçen eyleme çevredeki insanların da ilgisi yoğun oldu. Birçok kişi alkışlarla destek verirken, birçoğunun da sloganlara eşlik ettiği gözlemlendi.

Galatasaray Lisesi'ne gelindiğinde Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel bir konuşma yaptı. Türkel, hak gasplarına karşı birleşik mücadelenin önemine değinirken, Marmaray işçilerinin sonuna kadar yanlarında olacaklarını ifade etti.

Tekstil-Sen adına yapılan konuşmada ise direniş süreci özetlendi. Ardından kurumlar adına basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu dönem sözcüsü Nebat Bukrek gerçekleştirdi.

Bükrek, 54 gündür kararlı bir şekilde direnen Marmaray işçilerini selamlayarak başladı. AKP iktidarının krizin faturasını işçi ve emekçilerin sırtına yıkabilmek için başta işten çıkarmalar olmak üzere, sendikasızlaştırma, sıfır zam gibi saldırılarını sürdürdüğünü belirterek Marmaray işçilerine yapılan saldırıların tüm işçi ve emekçilere yönelik topyekün saldırıların bir halkası olduğunu söyledi.

Parçalı, dağılmış ve dayanışmadan yoksun olan sınıf hareketinin, TEKEL direnişleriyle birlikte güç ve moral kazandığını söyleyen Bukrek, dört konfederasyonun ilan ettiği 26 Mayıs genel eylemine şimdiden iyi bir hazırlık yapılması gerektiğini belirterek “Güçlü, birleşik ve kitlesel bir 1 Mayıs da bu mücadelede ilk hedefimiz olmalıdır” dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Regal Cam'da direniş başlıyor!

İstanbul Ümraniye'de **Dudullu** Organize Sanayi Bölgesi yakınında kurulu olan REGAL İhracat Cam Tic. San. Ltd. Şti. adlı firmada keyfi uygulamalara karşı çıkan **Biol Sarı** isimli işçi işten atıldı. Fesihden doğan haklarının verilmemesi üzerine Sarı, haklarını almak için mücadele edeceğini açıkladı.

Kazanılmış haklarının son kuruşuna kadar ödenmesini talep eden Sarı, mücadele etmeden bu haksızlıkların önüne geçemeyeceğini söyleyerek haklarını alana kadar direneceğini açıkladı.

Biol Sarı'nın yaptığı açıklama ise şöyle:

Tüm haklarım ödensin!

5 Mart 2008 tarihinde REGAL İhracat Cam Ticaret Ve San Ltd. Şti.'de çalışmaya başladım. 8 Mart 2010 tarihinde akşam mesai bitiminde işten çıkarıldım. İşten çıkarılma gerekçesi olarak işçilerin birçok hakkımı kısıtlayan 18 maddelik sözleşmeyi imzalamamam gösterildi. Bu sözleşmenin içerisinde bazı maddeler şunlardır:

- Mesaiye kalındığında mesaiden 2 saat sonra yemek hak edilecektir.

- Senelik izinlerin "**kıdemlerimiz artsa bile**" sabit olarak 14 gün kullanılacaktır.

- İşe gelmeyen işçinin "**haber vermiş olsa bile**" maaşından 2 günlük yevmiyesi kesilecektir.

- Firmaya ait araçların kullanılması esnasında doğabilecek ceza ve kazaların sorumlusu işçilerdir.

Vb. şartların altına imza atmamız istendi. Tamamen işçilerin haklarını gasp eden ve şirketin sorumluluklarını işçiye yükleyen bu sözleşmeyi ben ve 2 arkadaşım imzalamadık.

Bu durum üzerine çalışma saatinin bitimine yakın bir zamanda beni yönetimin olduğu yere çağırarak tekrar imza atıp atmayacağımı soruldu. Ben de imza atmayacağımı söyledim. Çalışma saati sona erdiğinde muhasebeye çağrılarak işten çıkarıldığım söylendi. Beni hiçbir **haklı neden olmadan ve yasadışı** bir şekilde işime son verdiler.

Ertesi gün haklarımı almaya gittiğimde bana öngörülen haklarımın eksik olarak verilmek istendiğini gördüm. Sigortam aldığım 775 TL üzerinden değil asgari ücret üzerinden yatırıldığını öğrendim. Bu şekilde yıllarca **haklarım gasp edilmiş**. Ayrıca çalıştığım **REGAL İhracat Cam Ticaret Ve San LTD. ŞTİ.** Adlı şirketin sahibi **Aslan ALDOĞAN** bu şekilde yıllarca **vergi kaçırdığı** ortaya çıkmış oldu.

Haklarım brüt ve gidyirilmiş ücret üzerinden değil, net ücret üzerinden hesaplanılarak bana almam gereken ücreti daha düşük vermek istediler. Ben ise yasalardan doğan ihbar, kıdem tazminatımın ve beni yasadışı bir şekilde çıkarmalarından kaynaklı almam gereken haklarımı talep ettim. Bu talebim reddedildi.

Yabancı birçok otel ve işyerine çalışan REGAL İhracat Cam Ticaret Ve San LTD. ŞTİ. adlı şirketin sahibi **Aslan ALDOĞAN** 'ın yaptığı bu haksız durumu kabul etmedim ve etmiyorum.

Haklarımı alana kadar direneceğim. Biliyorum ki sessiz kaldığım müddetçe bu haksızlıklar artacak. Haksızlığa son vermek için her türlü hakkımı kullanarak mücadele edeceğim. Tüm işçileri de haksızlıklara karşı sessiz kalmamaya ve mücadele etmeye çağırıyorum.

İşten atılan REGAL işçisi Biol Sarı

Mahle Mopisan'da Türk Metal-patron işbirliği

Metal patronların fabrikalarda kurmak istedikleri kölelik düzenine karşı seslerini yükselten ve sendikal örgütlenme mücadelesine adım atan işçiler türlü baskı ve zor yöntemleriyle yıldırılmak isteniyor.

Tüm bu saldırılar yetmezmiş gibi bir de işbirlikçi/taşeron sendikalar devreye sokularak örgütlenme mücadeleleri boğulmaya çalışılıyor. Taşeron sendika/sendikaların yöneticileri fabrikalara patronlar tarafından sokularak işçiler üzerinde geceli gündüzlü baskı kuruluyor.

Bunun son örneği ise İzmir Gaziemir'deki Ege Serbest Bölgesi'nde kurulu bulunan Almanya merkezli **Mahle Mopisan** fabrikasında yaşandı. 500'ü aşkın işçinin çalıştığı fabrikada 3 Mart 2010 tarihinde çoğunluğu sağlayarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yetki tespit başvurusunda bulunan DİSK'e bağlı **Birleşik Metal İşçileri Sendikası** işten atma saldırısıyla karşılaştı. Patronun işçiler üzerinde estirdiği teröre taşeron sendika Türk Metal çetesi de eşlik etti. Patron dostu işçi düşmanı Türk Metal çetesini fabrikaya sokmak isteyen Mahle Mopisan patronu BMİS üyesi işçileri türlü tehditlerle istifaya zorluyor.

2010 yılının Ocak ayında fabrikada örgütlenme çalışması başlatan Birleşik Metal-İş Sendikası'nın 3 Mart günü yetki tespit başvurusunu yapmasının ardından Türk Metal çetesiyle elele veren Mahle Mopisan patronu 4 işçiyi işten attı. İşyerine Türk Metal çetesini sokmaya çalışan patron geceli gündüzlü baskı ve tehditlerini sürdürdü. Fabrikaya getirdiği noterle işçileri istifaya zorlayan patron, beyaz yakalıları da Türk Metal'e üye yaparak Birleşik Metal-İş'in bu işyerinde örgütlenmesini istemediğini ilan etti.

Mahle Mopisan işçileri ise sendikaları Birleşik Metal-İş'e ve örgütlülüklerine sahip çıktıklarını 7 Mart günü yaptıkları salon toplantısıyla gösterdiler. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve genel merkez yöneticilerinin katılımıyla gerçekleştirilen salon toplantısında sıklıkla sloganlar atıldı.

Lastik patronlarının gözü kazanılmış haklarda!

Lastik sektöründe yaklaşık 4 bin işçiyi ilgilendiren ve geçtiğimiz Şubat ayında başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri devam ediyor. Her TİS döneminde lastik işçilerinin kazanılmış haklarına gözlerini diken lastik patronlarının gündeminde bir kez daha "eşit işe eşit ücret" uygulaması ve krizi bahane ederek hayata geçirmek istenen hak gaspları var.

İzmit ve Adapazarı'ndaki Goodyear, Kocaeli'deki Brisa ve Pirelli lastik fabrikalarında çalışan yaklaşık 4 bin işçiyi kapsayan TİS görüşmelerinin 3. oturumunun ardından yasal sürenin dolması nedeni ile uyuşmazlık tutuldu. 8 Ocak'ta lastik işverenlerine TİS taslağını sunan Lastik-İş, ilk görüşmeyi 5 Şubat'ta yaptı. Şimdiye kadar toplam 32 maddenin geçtiği görüşmelerde 27 madde ise diğer oturum ve arabulucu sürecinde görüşülecek.

Lastik-İş Sendikası'nın verdiği ücret teklifinde ilk yılın birinci yarısı için yüzde 10 zam istenirken diğer 3 altı aylık dönemler için ise enflasyon oranında zam istendi. Lastik-İş Sendikası sosyal yardımlarda sözleşmenin birinci yılı ortalama yüzde 20 zam isterken, ikinci yılda gerçekleşen 12 aylık enflasyon oranında zam yapılmasını istedi. İhbar tazminatlarının toplu çıkış ve emeklilik durumlarında iki hafta arttırılması, işçilere yılda ikişer gün ücretli mazeret izni verilmesi, özel sağlık sigortası uygulamasının kapsam ve koşullarının iyileştirilmesi ve işyerlerindeki servis araçlarının geliştirilmesi gibi talepler de sözleşmede yer aldı.

TEKEL'de mücadele sürüyor...

Hatay'da TEKEL işçileri komite kurdu

TEKEL işçileri, Ankara'da 78 gün süren direnişlerine memleketlerinde gerçekleştirdikleri eylem ve etkinliklerle devam ediyorlar. Hatay'da bulunan TEKEL işçileri 8 Mart günü Eğitim Sen'de toplantı yaparak bir dizi eylem kararı aldı. Toplantıya 100 TEKEL işçisi katılırken, işçiler daha örgütlü bir biçimde çalışmalarını planlamak üzere bir komite kurdu. İşçiler, birleşik bir mücadelenin örülmesi için seferber olacaklarını dile getirdiler. Bunun yanısıra TEKEL işçileri 10 Mart günü basın açıklaması ve yürüyüş gerçekleştirdi.

Direnişin kendilerine çok şey öğrettiğini dile getiren işçiler "Ankara'ya gitmeden önce hiçbir şey bilmiyorduk. Orada dostu düşmanı tanıdık" dediler. Toplantıda konuşan işçilerden İmam Yargıç, sendikanın girişimlerini beklemeksizin tabandan örgütlenmeyi başlatmak gerektiğine işaret etti.

Komiteden eylem planları

Toplantıda 20 kişilik bir komite kuruldu. Toplantıda ayrıca siyasi partileri, sendikaları ve dernekleri ziyaret etme, Ulus Meydanı'nda buluşup AKP'ye yürüme ve Belediye Parkı'nda çadır kurma kararları alındı.

TEKEL işçilerinin emekçilerin lokomotifi durumuna geldiğini söyleyen işçiler, eğer mücadele etmezlerse tüm toplumu cehennem hayatının beklediğini söyledi. Komitelerini kurduklarını vurgulayan işçiler daha organize hareket edeceklerini ve 1 Nisan için hazırlandıklarını söylediler. Ayrıca 26 Mayıs genel grevine de iyi hazırlanmak gerektiğine işaret ettiler.

Hatay'da basın açıklaması

TEKEL işçileri 10 Mart günü yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi. Eğitim Sen binası önünden Ulus Meydanı'na yürüyen işçiler "TEKEL yürüyor, kavga büyüyor" pankartı açtı. TEKEL işçileri AKP hükümetinin TEKEL direnişi üzerinden yürüttüğü karalama kampanyasını protesto etti.

Eyleme Hatay Demokrasi Platformu üyeleri de "4-C köleliğine hayır! TEKEL işçileri yalnız değildir. Genel grev, genel direniş!" pankartlarıyla destek verdi.

TEKEL işçilerinden yumurtalı protesto

Muş Kültür Merkezi'nde düzenlenen "Türkiye Buluşmaları" konulu konferans katılmak için Muş'a gelen Aksu, ziyaret ettiği Muş Belediyesi önünde TEKEL işçileri tarafından protesto edildi.

Belediye önünde "Her yer TEKEL her yer direniş", "Özgürlük hakkımız söke söke alırız" pankartlarını açan 30 işçi Aksu'yu protesto etti. İşçilerin protestosu Aksu'yu yumurta yağmuruna tutarak devam etti. AKP Muş Milletvekili Seracettin Karayağış ile işçiler arasında bir süre tartışma yaşandı.

Polisin müdahale ederek uzaklaştırmaya çalıştığı işçiler, Aksu'nun belediyeyi ziyaret ederek çıkmasının ardından ikinci bir eylem yapmak istediler. Polisle TEKEL işçileri arasında yaşanan arbedenin ardından bir işçi gözaltına alındı.

Adana'da TEKEL direnişi selamlandı

Adana Krize Karşı Emek ve Demokrasi Platformu, Ankara'daki direnişlerini tamamlayarak 78 gün sonra evlerine dönen TEKEL işçilerinin katılımıyla 4 Mart günü eylem gerçekleştirdi. İnönü Parkı'ndaki eylemde ilk olarak TEKEL işçileri söz aldı. TEKEL işçileri kendilerine destek veren herkese teşekkür edip bundan sonra da direnişlerine devam edeceklerini açıkladılar. Platform adına açıklamayı yapan BES Adana Şube Başkanı Sinan Tunç, TEKEL direnişinin açtığı yolun emekçi sınıfların topyekûn mücadelesine dönüştürülmesi için yeni bir dönemin başladığını belirterek şimdiki sorumluluğun direnişin dersleri ışığında mücadeleyi büyütmek olduğunu söyledi. Eylem mücadeleyi büyütmeye çağrısının ardından çekilen halaylarla ve atılan sloganlarla son buldu. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde *Sanayi İşçileri*

Bülteni'nin ve BDSP imzalı 8 Mart bildirimlerinin dağıtımını da gerçekleştirdi.

TÜBİTAK'ın TEKEL'le dayanışma düşmanlığı

TEKEL direnişinin sermaye ve onun kuklası olan devleti üzerinde yarattığı korku yeni örneklerle açığa çıkıyor.

Muğla'da T. Maden-İş üyesi termik santral işçilerine, 4 Şubat'ta konfederasyonlar tarafından TEKEL işçileriyle dayanışma amacıyla iş bıraktıkları için kesilen para cezasının ardından yeni bir saldırı da Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Bilimler Araştırmalar Kurumu'ndan (TÜBİTAK) geldi.

Kamu kuruluşu olan TÜBİTAK'ta örgütlü olan Türk-İş'e bağlı Tez-Koop-İş Sendikası'nın Ankara Şube üyesi **Aynur Çamalan**, TEKEL işçilerine destek amacıyla 4 Şubat eylemine destek katıldığı gerekçesiyle işten atıldı.

13 yıldır TÜBİTAK bünyesinde çalışan ve 2 çocuk annesi olan Çamalan, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde TÜBİTAK binası önünde süresiz oturma eylemine başladı.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Sinter'de açlık grevi sona erdi

Sinter Metal fabrikasında patronun sendika düşmanlığına karşı mücadelelerini sürdüren Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi Sinter işçilerinin Üsküdar'daki 3. İş Mahkemesi önünde başlattıkları 4 günlük açlık grevi 5 Mart günü sona erdi. Açlık grevinin 3. günü olan 4 Mart günü OSB-İMES İşçileri Derneği (OSİM-DER) dayanışma ziyareti gerçekleştirdi.

OSİM-DER üyeleri "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Direnen işçiler yol gösteriyor!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganları ile direniş alanına geldi.

Ziyaret sırasında OSİM-DER adına yapılan konuşmada, Sinter işçileriyle direnişlerinin başından itibaren dayanışma içinde oldukları belirtildi. Sinter direnişinin işçi sınıfına çok şey öğrettiği ifade edilerek, direnişin sınıf mücadelesi açısından önemine değinildi. Düzenin yasalarına karşı başlatmış oldukları açlık grevinin de işçi sınıfına yol gösterdiği belirtildi. Bu anlamda da açlık grevinin önemi vurgulanarak Sinter işçilerinin haklı mücadelesi selamlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Akkardan'da direniş sürüyor

Gebze Çayırova'da kurulu bulunan ve otomotiv yan sanayi alanında üretim yapan Akkardan fabrikasında direniş sürüyor. Sendikal örgütlenmenin tasfiye edilmek istendiği Akkardan'da, kriz bahanesiyle Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 108 işçi işten atılmıştı.

İşçilerin işten atma saldırısına karşı 12 Şubat günü fabrika önünde başlattıkları direniş sürüyor.

Direnişteki işçiler fabrika önündeki bekleyişlerini sürdürürken, çalışmaya devam eden işçiler de işten atma saldırısına karşı tepkilerini öğlen saatlerinde gerçekleştirdikleri eylemlerle gösteriyorlar.

3 Mart günü de direniş alanına ziyaretler gerçekleştirildi. BMİS'te örgütlü **Sarkuysan**'dan işçileri yanısıra BMİS'te örgütlü fabrikaların işçi temsilcileri yaptıkları ziyaretlerde sınıf dayanışmasının önemine vurgu yaptılar.

Kızıl Bayrak / Gebze

ATV-Sabah grevi kaldığı yerden...

ATV-Sabah grubunun da içinde bulunduğu Turkuvaz Medya Grubu'na mensup işçilerin mahkeme kararıyla 154. gününde durdurulan grevi, Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın verdiği hukuki mücadeleyle yeniden başladı. 4 Mart günü gerçekleştirilen eylemle Beşiktaş Balmumcu'daki ATV-Sabah binasına "Bu iş yerinde grev var" pankartı tekrar asıldı.

Eyleme, TÜMTİS, Belediye-İş, Deri-İş, Hava-İş, Petrol-İş sendikaları da destek verdi. Eylemde Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin de bir konuşma gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Marmaray'da kazanıma doğru

İşlerine geri dönmek ve insanca çalışma koşulları için direnişlerini sürdüren **Marmaray işçileri** 4 Mart günü Yenikapı'da bulunan Marmaray şantiyesini işgal etti. İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın şantiyeye denetleme yapmak için gelmesi üzerine gerçekleşen işgal eyleminde, işçiler muhatap alınmak istediler. İşçilerin kararlı duruşları ve 4 Mart günü Yenikapı'daki şantiyede gerçekleştirdikleri işgal eyleminin ardından taşeron firma Polat İnşaat

patronları geri adım attı.

İşçiler, işe iade ve ücret alacakları konusundaki şartlarını 5 Mart günü Polat İnşaat patronuna sundu. Gerçekleşen görüşmede işçilerle talepleri konusunda Polat İnşaat'la protokol imzalanması kararına varıldı.

Tez-Koop-İş'te "İşyeri Sendika Komiteleri ve Yürütümü" semineri

Tez-Koop-İş Sendikası Ankara 2 No'lu Şube 2 Mart günü Tez-Koop-İş Genel Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır'ın katılımıyla "İşyeri Sendika Komiteleri ve Yürütümü" konulu eğitim semineri gerçekleştirdi.

6 derslik seminere şubeye bağlı işyerlerinden delege, temsilci ve üyeler katıldı. Oldukça canlı geçen seminerde kapitalist kriz süreci ve taban örgütlenmelerinin yanısıra tarihsel gelişmeler ışığında güncel örgütlenme modelleri tartışıldı. Volkan Yaraşır konuşmasını genel hatlarıyla; kapitalist kriz süreci ve etkileri, IMF-DB politikaları çerçevesinde hayata geçirilmek istenen esneklik ve güvencesizleştirme saldırıları, Rus işçi hareketi deneyimleri ve Alman Devrimi'nin dersleri, ve örgütlenme modelleri ve nasıl hayata geçirilecekleri üzerinden kurguladı. Taban örgütlenmelerinin nasıl kurulacağını anlattığı sunumlarda sendikalara, bürokratik ve korporatist anlayışların hakim olduğu tespiti yapıldı. Bunun aşılması için ise taban örgütlenmelerinin hayati önemine dikkat çekildi.

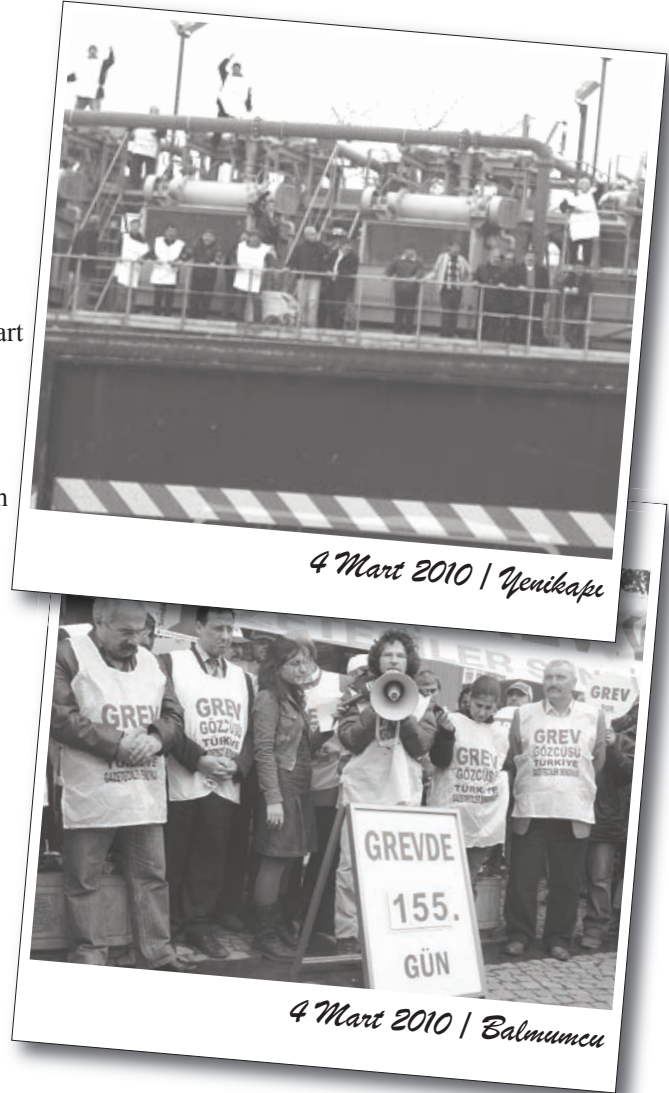
Bandırma Belediyesi ücret değil öğüt verdi

Bandırma Belediyesi, yaklaşık iki buçuk aydır, taşeron firmaya bağlı temizlik işçilerine ücretlerini ödemiyor. Belediye yönetimi ödenmeyen ücretlerle ilgili işçilerle bir toplantı düzenledi. **Ortem** adlı taşeron firmaya bağlı işçiler toplantıda ödenmeyen ücretlerini istediler ancak CHP'li Belediye Başkanı Sedat Pekel, işçilere sabırlı olmaları konusunda öğüt verdi.

Toplantıda işçiler ücretlerinin verilmemesinden yakınırken, Belediye Başkanı Pekel de AKP'nin kendilerine para vermemesinden yakındı. Toplantıda konuşmasına izin verilen bir işçi belediyenin iki aydır parasını vermemesi üzerine su faturasını yatırmadığını, aynı belediyenin bu sefer suyunu kestğini söyledi.

Çemen Tekstil'de kazanıma doğru

Gaziantep Çemen Tekstil'de 12 Ocak günü

başlayan grev süreci kazanıma doğru ilerliyor. Çemen Tekstil işçilerinin haklı grevinin bölgede yarattığı etkiyle patronlar da bir görüşme gerçekleştirdi. Çemen Tekstil grevinin organize sanayi bölgesinde 12 yıllık sessizliği bozması ve grevin bölgedeki işçilere kölelik koşullarına karşı mücadele seçeneğinin olduğunu göstermesi patronları korkuttu.

Naksan Holding Yönetim Kurulu Başkanı Cahit Nakıboğlu ve **Sanko Holding** Yönetim Kurulu Başkanı Abdülkadir Konukoğlu fabrikaya gelerek Çemen Tekstil patronu Kamil Çetinkaya ile görüştü. Bu görüşmenin ardından Çemen Tekstil patronu, DİSK Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Muzaffer Subaşı'na 25 Mart gününe protokol imzalanması üzerinden teklif sundu. Tekstil İşçileri Sendikası Gaziantep Şube Başkanı İbrahim Karaca ile işveren arasında 25 Mart gününe kadar taleplere cevap verileceği konusunda protokol imzalandı.

TARİŞ'te direniş sürüyor!

İzmir Çiğli'de kurulu bulunan **TARİŞ** İplik ve Dokuma Fabrikası'nda 1 Mart günü itibariyle 'tedbiren tasfiye' kararı alınmasının ardından sosyal hakları ve tazminatları dahi ödenmeden işten çıkarılan işçilerin başlattığı oturma eylemi ve direniş sürüyor.

İşçilerin karşılaştıkları saldırıya direnişle yanıt vermelerinin ardından **TARİŞ** Pamuk ve Yağlı Tohumlar Birliği Yönetimi Kurulu, makinaları satana kadar işçilerin tazminatlarından her ay 600 TL işçilerin hesaplarına yatırma teklifinde bulunmuştu. İşçiler ise patronların kendilerini oyalamaya dönük bu teklifini reddetti.

TARİŞ Genel Müdürlüğü önündeki eylemlerini halay çekerek ve Tarih yönetimini düdük çalarak protesto ettiler.

Tarih işçilerinin direnişi ile ilgili 10 Mart günü Türk-İş Ege Bölge Temsilciliği'nde basın toplantısı düzenlendi.

Türk-İş'e bağlı sendikaların şube başkanlarının yanısıra direnişteki Tarih işçilerinin de katıldığı toplantıda mücadele çağrısından ve kararlılığından daha çok "Tarih kötü yönetildi" eleştirisi ön plana çıktı.

Toplantıda konuşan **Türk-İş 3. Bölge Temsilcisi Mustafa Kundakçı**, sendikaları hiçe sayarak çözüme ulaşmanın mümkün olmadığını söyleyerek "Açık ve net söylüyorum, bizi saymayanı biz de saymayız" dedi.

TEKEL Diren

* TEKEL Direnişi, bütün-parça ilişkisi temelinde ele alındığında, bütünü oluşturan işçi sınıfından ileriye yönelik bir kopuş, bir ileri çıkıştı. Fakat, bununla birlikte bütüne ait sorunları da barındırıyordu. Süreç içerisinde, bütünle kurduğu gerilimli-çelişkili ilişki içerisinde ya parça bütünü belirleyerek onu kendisine uyduracak ya da giderek bütüne ait geri özellikler parçayı da yolundan alıkoyup onu geri çekecekti.

TEKEL Direnişi, ileriye doğru koparak hamle yapmış bir sınıf bölüğü olarak, bilinç ve örgütlenme planında sınıfın bütününe ait olan geriliği aşabildiği koşullarda bütünü de kendine çekebilirdi. Siyasal sınıf bilincini ve örgütsel niteliğini yükseltmek bunun için TEKEL işçilerinin en önemli sorunu, direnişin kaderini belirleyen en temel sorun alanıydı.

TEKEL işçileri bilinç planında önemli bir mesafe aldılar, fakat örgütlenme planında bağımsız hareket etmelerinin koşulu olacak örgütsel niteliği kazanamadılar. Bunu zorladılar, denediler, adım attılar fakat ihtiyacı karşılayacak düzeyde bir sonuç elde edemediler. Sendika bürokratlarının sermaye ile işbirliği yaparak direniş ateşini söndürmek üzere yaptığı bilinçli hamleleri karşılayamadılar.

Bu yolda TEKEL işçilerinin en büyük ayak bağı yine esas olarak bütünle arasındaki mesafe ve gerilimler oluşturdu. 4 Şubat eylemi bu bakımdan kritik bir işlev gördü. Sınıfın sendika bürokratlarını aşarak genel grev-genel direniş sahiplenecek bağımsız bilinç ve örgütlenme düzeyine ulaşamaması nedeniyle TEKEL Direnişi'yle bütünleşememesi, TEKEL işçilerinin bağımsız hareket etme eğilimini ve özgüvenini de darbeledi. Bu aşamadan sonra direniş üzerindeki sendika bürokratlarının kontrolü de arttı.

* TEKEL Direnişi, taban örgütlenmelerinin hayati önemini bir kez daha gösterdi. Sınıfın verili durumundan ve sorunlarından bağışık olamayan TEKEL işçileri taban örgütlerinden yoksun olarak sürece başladılar, süreç içerisinde ise, bu yoksunluğun acısını çektiler. TEKEL işçileri çoğu durumda olduğu gibi, bu sorunu hareket içerisinde geçerken çözmek zorundaydı. Fakat bu gerçekleştirilemedi. Zira, bunu başarmak için birtakım ön birikimlerden de (özdeneyim ile sınıfın genel tarihi içerisinde süzülerek bugüne aktarılmış bilgi ve geleneklerin taşıyıcısı örgütlü öncü kuşaklardan) yoksunlardı. Direniş, bu yoksunluğun hızla aşılmasını kolaylaştırmıştır. Ancak bu yönde bazı önemli adımlar atılmışsa da, bunlar yeterli olmamıştır.

* TEKEL Direnişi, sınıf içerisinde kararlı, sürekli ve sistematik bir çalışmanın, sınıfın geriliklerine takılmadan sürdürülmesinin önemini bir kez daha gösterdi. Daha önce benzer her durumda olduğu gibi, sınıf hareketinin bu

biçimde bir dalga halinde yükseldiği bir anda, yıllar boyunca sınıf içerisine verilen emeklerin karşılığı fazlasıyla alınacaktır. Yeter ki, buna uygun bir hazırlığa (ideolojik açıklığa, örgütsel bir mekanizmaya, sınıf hareketinin geri koşullarında dahi bıkmadan usanmadan devrimci sınıf politikasını taşımakta gösterilen ısrarla yaratılmış reflekslere ve sınıf içerisinde sınırlı da olsa sağlam ilk dayanaklara) sahip olunsun.

* TEKEL Direnişi, sınıf hareketi içerisinde stratejik mevzileri tutarak, bu mevzilere dayalı bir eylemli çıkışla, toplumun gündemini belirlemenin mümkün olduğuna kanıt olmuştur. Bu sınıfın kurulu toplumsal düzende oynayacağı rolün doğrulanmasıdır. Sınıfsal eksende bir ağırlık merkezinin oluşturulması durumunda, siyasal alanı da belirleyecek güçte sonuçlar elde etmek mümkündür. TEKEL Direnişi, gerici-şoven bir siyasal cereyanın toplumu sardığı bir anda başlamış ve çok kısa bir zamanda bu cereyanı etkisizleştirmiş ve burjuva gericiliğinin kışkacından yapay olarak ayrılıp düşmanlaşan işçi ve emekçi kesimlerini sınıf mücadelesi ekseninde birleştirmiş, ortak bir duygu ve amaç birliğine sahiplik düşüncesini geliştirmiştir.

Kuşkusuz TEKEL Direnişi aynı zamanda, sınıfın bir bölüğüne dayalı güçlü bir çıkışla sadece sınıfın kendi sorunlarını toplumun gündemine oturtması bakımından değil aynı zamanda çok çeşitli toplumsal siyasal gündemlere müdahalenin de bir dayanağı olabileceğini göstermiştir. Öyle ki, TEKEL Direnişi'ne dayanarak Kürt sorunundan kadın sorununa ve daha bir dizi gündeme ilişkin söz söylemek ve siyasal tutum geliştirmek mümkündür. Bu, toplum düzeyinde politik bir merkez haline gelmenin ancak işçi sınıfına ve onun hareketine dayanarak mümkün olabileceğini göstermektedir.

* TEKEL Direnişi, reformizmin siyasal konumu ve rolüne de ayna tutmuştur. Direnişin ayrıştıran ve saflaştırıcı tablosunda, reformizm işçi sınıfının bağımsız-siyasal bir sınıf haline gelmesinin önünde temel bir engeldir. Bunun için reformist güçler, direnişin sendika bürokratlarından bağımsız bir yola, siyasal bir bilinç, örgütlenme düzeyine ve militan mücadele yolunu tutmasının önüne gerici engeller olarak çıkmışlardır. TKP'nin, sendika bürokratlarının denetimini aşma yönündeki girişimler karşısında TEKEL işçilerini devrimcilerden uzak durmaya açıktan çağrı yapması oldukça manidardır. Yine diğer başlıca reformist güçler de işçilerin ileriye yönelik her hareketinin karşısına çıkmışlardır. TEKEL Direnişi'nin ayrıştıran ve saflaştırıcı gücü sayesinde, ayınlar aynı yerde buluşmuşlardır.

TEKEL Direnişi böylelikle siyasal konumların netleşmesi bakımından sınıf mücadelesinin eşsiz rolüne bir kez daha ışık

İşçilerin bazı dersleri

tutmuştur.

* TEKEL Direnişi, alt kademe sendika bürokratlarının politik iflaslarını bir kez daha tescillemiştir. Alt kademe sendika bürokratları ve bu bürokratların merkezinde durduğu, çeşitli ara platformlar, bu dönem boyunca atıl kalmışlardır. TEKEL Direnişi'nin gündeme soktuğu genel grev-genel direnişi karşılıksız bırakan bu güçler, hem görevlerinin gereğini yerine getirmemişlerdir, hem de üst kademe sendika bürokratları ve onların sınıf işbirlikçisi çizgisiyle hesaplaşma iradesini gösterememişlerdir. Öyle ki, TEKEL işçilerinin 17 Ocak'taki militan çıkışları bu bürokratlar tarafından yalnız bırakılmıştır. Sınıfın attan yaptığı tazyik karşısında hızla geriye düşmüş, atılmışlardır.

Oysa bu alt kademe bürokratlar tarafından kontrol edilen imkan ve zeminler, sınıf mücadelesinde son derece önemli bir işlevi yerine getirerek sınıfın birleşik hareketinin geliştirilmesine basamak olabiliyorlardı. Ancak olmamıştır. Bunu gerçekleştirmek, sınıfın tabandan hareketinin zorlamasıyla olurdu. Bunun yokluğunda alt kademe sendikacılar kendi sınırlarını göstermişlerdir.

* Diğer taraftan alt kademe sendikacıların bir bölümünün devrimcilik iddiasındaki bazı siyasal grupların tabanı durumunda olduğu düşünülürse, gerçekte bu grupların sınıfla ilişkilerinin niteliğini göstermiştir. Halkçı ideolojik kimlikleriyle bu gruplar, sınıf alanında imkanları ne olursa olsun, bu imkanları sınıf mücadelesinin ihtiyaçları doğrultusunda devrimci bir tarzda kullanma bakışı ve pratiğinden uzaktırlar. Genel devrimcilik iddiası bu nedenle sınıf alanında kendiliğindencilik ve reformizmle bir aradadır.

Yeri gelmişken belirtmek gerekir ki, geleneksel halkçı akımlar TEKEL Direnişi'yle birlikte geleneksel yaşam alanlarından ve ortamlarından ne kadar kopmuş olduklarını da bir kez daha göstermişlerdir. Zira bu gruplar, direniş alanı dışında ne semtlerde ne de üniversitelerde bir varlık göstermişlerdir.

* TEKEL Direnişi, sendikaların yaşadıkları dibe vuruş karşısında çeşitli liberaller ve alt kademe sendikacılar tarafından üretilen çeşitli sözde çözüm modellerinin gerçek hayatta bir kıymeti olmadığını bir kez daha göstermiştir. Çünkü asıl olan sınıf mücadelesidir. İşçi sınıfını sermayeye karşı eyleme çekmek, bu eylem içerisinde bilincini ve örgütlülüğünü geliştirmektir.

Eylemden kopuk bilinç bir işe yaramaz. Eyleme bağlanmayan ve eylem içinde sınanmayan bir örgüt ise yaşamaz. TEKEL işçileri, yıllardır kan kaybeden ve artık bir bürokratik bir kast tarafından ele geçirilerek kof bir yapıya dönüştürülmüş sendikalara kan taşımış, bu taze kan sendikal örgütlenmenin ölü damarlarının içinde ilerledikçe içerisine yerleşip kök salmış bürokratik kastın yarattığı kirliliği temizlemiş, bu kastı da yerinden sarsmıştır.

Bununla birlikte sendikalara hem toplumsal düzeyde itibarını yeniden kazandırmış, hem de sendikaların mevcut durumu nasıl olursa olsun

sendikalı olmanın önemini göstermiştir. Bunun için TEKEL Direnişi'nden sonra işçi sınıfı içerisinde sendikalı olma eğiliminde belirgin bir canlanma olacağını söyleyebiliriz.

* TEKEL Direnişi, sermaye karşısında militan bir mücadele yolunda kararlı bir sınıf eyleminin hızla sınırlarını aşarak sınıfın ve toplumun gündemine girebileceğini ve sonuç alabileceğini göstermiştir. TEKEL işçileri "ölmek var, dönmek yok" kararlılığıyla yola çıktılar ve nice saldırıya ve zorluğa karşı bu kararlılığı sürdürdüler. Böylelikle de düzeni soluksuz bıraktılar.

TEKEL Direnişi'nin yarattığı bu sonuç, bundan böyle, diğer sınıf bölüklerinin TEKEL işçilerinin yolunu tutması açısından son derece etkili olacaktır. Uzun yıllar boyunca oluşmuş mücadeleyle sonuç alınmayacağı şeklindeki olumsuz düşünceler ve geri kültürel şartlanmışlıklar TEKEL Direnişi ile birlikte önemli bir darbe almıştır. Sadece mücadele açısından değil, örgütlenme konusunda da TEKEL Direnişi güçlü bir itilim sağlamaktadır.

Bunun için, TEKEL Direnişi'nin ardından işçi sınıfı ve emekçiler cephesinde örgütlü mücadele eğilimi artacaktır. Bu hem sendikal alanda, hem de siyasal sınıf çalışması alanında sonuç almayı kolaylaştıracaktır.

* TEKEL Direnişi, işçi sınıfının devrimci bir çizgiye yaklaştığı koşullarda güç kazanabileceği ve kazanımlarını koruyabileceğini gösterdi. Bu nedenle TEKEL Direnişi esasında direnişin kaderi, tüm süreç boyunca, devrimleşmek ile devrimci imkanlarını ve unsurlarını tırpanlayarak düzen içi sınırlara hapsedmek arasında süren bir mücadele tarafından belirlenmiştir. Bu mücadelenin özneleri olarak da sınıf devrimcileri ile reformistler karşı karşıya

gelmiştir.

Devrimleşme TEKEL işçilerinin bağımsız bir örgütlenme, militan bir mücadele gücü ve kapasitesi kazanması anlamına geldiği ölçüde, reformizm bu yönde tabandan gelişen her hareketin karşısında yer almış ve sendika bürokratlarıyla birlikte büyük korku duymuştur.

Sonuçta TEKEL Direnişi nesnel koşulların da belirgin rol oynamasıyla düzen içi sınırlarda tutulabilmiş ve daha ileriye çıkması engellenmiştir. Fakat bu kadarı dahi, kazanmanın ve kazanımları korumanın ancak devrimci bir çizgide ilerlemekle mümkün olduğunu kanıtlamıştır.

4/C'den istihdam bürolarına esnek çalışma yaygınlaşıyor!

TEKEL işçisinin eylemi toplumu sarstı. 78 gün boyunca süren direniş esas olarak iş güvencesi ekseninde gelişti. TEKEL işçisinin 4/C köleliğine karşı başkaldırısı son dönemde birer-ikişer hayatımıza giren esnek çalışma uygulamalarına karşı yürütülecek mücadeleye de ışık tutmaktadır.

TEKEL Direnişi'nin sarsıcı etkisi ülkenin her köşesine yayılırken, küçük bir kızın üzerinde bıraktığı etki oldukça anlamlıydı. Küçük kız şöyle diyordu: "Arkadaşlarım için çok üzülüyorum bugün 2-C'de okuyorlar 2 sene sonra onlar da 4-C olacaklar." Bu, bir yanyla direnişin yarattığı etkiyi tanımlarken bir yandan da küçük kızın istemeden de olsa 4/C ve geleceği arasında oldukça anlamlı bir bağ kurduğunu gösteriyordu. Evet, 4/C ile başlayan tartişma aslında geleceğimizin ipotek altına alınmasından başka bir şey değildir.

Özel istihdam büroları: Zamanın modern amele pazarları

Geçtiğimiz yaz gündeme gelen "Özel İstihdam Büroları" da esnek çalışmanın vücut bulmuş bir başka hali olarak karşımıza çıkıyor. Bu büroların çalışma sistemini incelediğimizde modern köleliğin ipuçlarını yakalıyoruz. ÖİB, patronun işçi kiralamasına dönük yeni bir dönemi başlatacak. Böylece taşeronlaşma yaygınlaşmış olurken, bürolar işçilerle geçici iş sözleşmesi yapıp onu rızası olmadan istediği şirkete kiralayacak. Yani "amele pazarı" olarak bilinen insan onurunun ayaklar altına alındığı yerler köşe başlarından plazalara, süslü ofislere taşınmış olacak. Ancak, bu büroların marifeti bunlarla da sınırlı değil. İsteyen herkesin basit bir izin ve 20 bin TL'lik teminat ile kurabildiği bu bürolar denetlenemez durumda. Yani işçiyeye sigorta borcu olan büroya hiç kimse hesap soramayacak. İşçi ücretlerinde yaratacağı kırılma ile iş güvencesi tamamen yok olurken kıdem tazminatı hakkı da ortadan kaldırılıyor. Örgütlenme, grev gibi haklarından yoksun durumdaki işçi büronun tam anlamıyla bir kölesi haline gelmiş olacak. Bu uygulama ile ortaya çıkacak tablo belki de yatacak yerleri, iki öğün yemekleri olan geçmişin kölelerinden bile daha korkunç bir durum olarak tanımlanabilir.

Ali Babacan böylesi bir vahşeti bakın nasıl savunuyor: "Diyelim ki, işyerimizde sadece akşam saatlerinde 3-4 saatliğine telefonlara bakacak elemana ihtiyacımız var, ya da haftada sadece 2 gün gelip belli otobüsünüz var, gündelik olarak otobüs şoförü alıştırıyorsunuz yanında. Ya da en basitinden milletvekili arkadaşlarımız için, milletvekili arkadaşlarımızın günde birkaç saatliğine şoföre ihtiyacı var. şu anda bizim mevzuatımızda bu tür çalışacakları, sosyal güvenlik çatısı altında sosyal güvenliğini sağlayarak çalıştıracak bir mekanizma yok. **Bugün amele pazarları Türkiye'nin bir gerçeği. Semtlerde bunlar var mı? Bakıyorsunuz sabahın erken saatlerinde bir araba yanaşıyor, 20 kişi, 30 kişi, 50 kişi arabamın başında. Sadece günlük yevmiyelik bir inşaatta çalışmak için bu insanlar gidiyorlar. Hiçbir sosyal güvenliği, hiçbir güvencesi yok. Bu günlük yevmiyeyi almak için çalışıyor insanlar. Bu Türkiye'nin gerçeği."**

Devletin 4/C ile de yapmak istediği aslında tam da budur. "Esnek istihdam" isteyen TÜSİAD'ın düşlerini

gerçeğe çeviren bu anlayış hayatın her alanında güvencesizliği ve taşeronlaştırmayı yaygınlaştırmakta, yasa güvencesi altına almak istemektedir. Avrupa eliyle gerçekleştirilen bu uygulama ne bu hükümete özgüdür ne de Türkiye'ye, tersine Ali Babacan'ın da dediği gibi bu uygulama "AB müktesebatında zaten bizden beklenen ve olması gereken bir konu" olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu söylem kapitalizmin vahşi dönemlerini de geride bırakacak bir döneme girdiğimizin açık kanıtıdır. Bu kapitalizmin lordlarının krallıklarını koruma çabasından başka bir şey değildir.

Teknik elemanlar saldırılardan kendilerine düşen payı alıyor

Geçmişte kapitalist üretim süreçlerinde yaşanan her değişim teknik elemanları doğrudan etkilemişti. Fordizm, Taylorizm, postfordizm gibi kapitalizmin ihtiyaçlarına uygun bir biçimde örgütlenen üretim, bu üretimi rasyonelize etmek ve onu verimli kılmak gibi görevleri olan -daha doğrusu bu görevler biçilen- teknik elemanlar için köklü değişimlere yol açmıştı. Bugün de esnek üretim ile birlikte bir dizi mesleğin yapısında değişimler yaşanmaktadır. Yetkin mühendislik, mesleki yeterlilik, stajyerlik ve akreditasyon gibi uygulamalar mühendis, mimar ve şehir plancıları açısından kapsamlı bir dönüşüme işaret etmektedir. Esnek üretimin yaygınlaşması ile birlikte teknik kadronun buna uygun yapılanması kaçınılmazdır. Bu iki yönlü bir süreçtir. Öncelikle mesleklerin tanımı değişmektedir. İş ilanlarında onlarca satıra sığmayan patron istekleri bunun ilk işaretleridir. Yani sermaye her işe yarayabilecek esneklikte bir çalışan deyim yerindeyse "İsviçre akısı" kıvamında insan aramaktadır. Zaten "esnek çalışma saatlerine uymak", "seyahat edebilme" yani sürekli mobil olmak, bilmem kaç dil konuşmak, bilgisayar programları bilmek gibi birçok şart iş ilanlarının vazgeçilmezi olmuş durumda. Bu koşullara eğitim sürecinin de uydurulması ile süreç tamamlanmış olacak. Sonuç ise "yetkin mühendislik" gibi yeni bir meslek alanı tanımlamak olacak. Bu sürecin diğer yanı ise sınıfsal olarak yaşanacaklar olacaktır. Elbette bu noktada işçi sınıfının tüm katmanları için yaşananlar ortak olacaktır. Süreç içerisinde burjuvazi üretim organizasyonundaki bu tip değişiklikleri hayata geçirirken elbette bunları sadece birtakım teknik anlamdaki değişiklikler olarak kurgulamamaktadır. Yapılan her şey kapitalizmin bütünlüklü birer saldırısıdır. Böylece işçinin sınıfının hareket gücü ve genişliği, ideolojisi parçalanmak istenmektedir. Örgütlü olmanın ne büyük bir güç olduğunu bilen sermayedarlar, en çok da örgütlenmenin önünü almaya, kısıtlamaya, bozmaya çalışmaktadır.

Esnek üretim hızla hayatımıza girerken esnekliğin daha da yaygınlaşması ile birlikte işçi sayısının istenilen şekilde değiştirilmesi, işe alma ve işten çıkarmalarda patronun serbestliğinin artması anlamına gelen esnek istihdam ile iş güvencesini ortadan kalkacak. Çalışma sürelerinin esnekliği ve değişkenliği, işçinin alacağı ücretin belirsizleşmesine ve patronun tazminat gibi yükümlülüklerinden korunmasını sağlayacak. Zaten taşeronlaşma ile bu yolda çok büyük adımlar atıldığını ve bundan sonrasının bugünü bile aratacağını düşündüğümüzde bu değişimin getireceklerinin boyutunu anlayabiliriz. Ücretlerin esnekleştirilmesi,

ücretin büyük bölümünün kişi ve işletme performansına bağlı olarak belirlenmesi anlamına gelecektir. Yine bu süreçte artık toplu sözleşme gereksiz hale gelecek örgütlenme fiilen ortadan kalkacak, ücret esnekliği, işçiler arasında rekabete yol açacaktır. Bunların bir kısmı bugün zaten yaşanmaktadır. Burada kullandığımız gelecek zaman sadece bunların boyutunun bugünü katbekat aşacağını anlatmaktadır. Bu tip çalışmanın bir laboratuvarı konumundaki Tuzla Tersaneler bölgesinde çalışma şartlarının büyük bir "ölüm havzası" yarattığına hep birlikte tanık olduk. Sayısı yüzlerle ifade edilen işçi ölümü yetmezmiş gibi ücret ve hak gaspları, uzun çalışma saatleri ve güvencesiz çalışma bu havzanın en belirgin özellikleri oldu. İşçi sınırları eliyle yürütülen bu kuralsız vahşet tersane patronlarını zengin ederken geniş işçi yığınları için tam bir cehennem anlamına geliyordu. Bugün ise tersanelerde azalan iş yoğunluğu işçiler için işsizlik anlamına gelirken patronlar ise hiçbir sorumluluk taşımadıkları için krizden rahatça sınırlanmış. Yapılmak istenen böylesi cehennem hayatın her alanına taşımadır.

Kapitalizm hiçbir boşluk bırakmak istemez!

TEKEL işçilerinin 4/C'ye karşı yürüttükleri mücadele başlangıcından bugüne kadar özelleştirmeden daha çok güvencesiz çalışmaya karşı gelişmiştir. Açıktr ki bu sorun sadece 4/C ile sınırlı değil. Bu sorun hızla yaygınlaşmakta, hayatımızın en ücra köşelerine doğru yayılmakta. Bunu kendinden uzak sanan herkes aslında bir şekilde bu girdabın içine giriyor. İş ararken üye olduğumuz sitelerden, kamudaki çalışma koşullarına kadar her yerde benzer uygulamalar bizleri de kuşatmakta. Bugün belediyelerde çalışan teknik elemanların büyük bir kısmı 4/B ve 4/C'de çalışmaktadır. oğunun kadroları dahi bulunmamakta, kadrolu olanlar da kendilerine uydurulan kadrolarda çalışmaktadır. Daha geçtiğimiz günlerde İstanbul Büyükşehir Belediyesi işe alacağı şehir plancılarını itfaiye kadrosunda istihdam edeceğini bildirerek sözlü mülakata girmeye hak kazananlara eşofman ve spor ayakkabı ile gelmelerini tebliğ etti. Belediye bir yandan itfaiyeyi taşeronu devrederken boşalan kadroyu da farklı bir şekilde doldurmaktadır. Bu ve buna benzer örnekler belediyelerde sıklıkla yaşanırken, kamunun diğer alanlarında da durum farklı değil. Kamudaki tasfiye genişledikçe eski tip özelleştirme yerini esnek çalışmanın bir dizi uygulamasına bırakıyor. Sözleşmeli alıştırma, farklı şirket isimleri altında istihdam, işçi kadrosuna -ki bu işçi kadroları genellikle sözleşmeli olarak açılmakta ve iş güvencesi gaspedilmekte- alma gibi uygulamalar ile devlet memurluğunun kanuni yapısında yapılan değişiklikler son dönemde en sık başvurulan illüzyonlar olmakta. Ancak özel sektörde durum daha içer acısı. Sigorta hakkından bile yoksun çalışmak sadece mavi yakalılara değil işçi sınıfının her katmanı için olağan bir duruma dönüşmüş durumda. Sözleşme yapmak neredeyse bir lüks haline dönüşürken çalışmak veya işinden olmak patronun iki dudağının arasında. Böylesi bir esnekliğin bile sermayeyi tatmin etmiyor olması karşımızdaki gücün pervasızlığını açıkça ortaya koymaktadır. Herhangi bir konuda bahis burjuvazi olduğunda "yok artık bu kadarını yapamazlar" diye bir şey söz konusu bile değildir...

Gençliğin 8 Mart etkinliklerinden...

Ekim Gençliği'nden 8 Mart etkinliği

İstanbul Ekim Gençliği 3 Mart Çarşamba günü Makine Mühendisleri Odası toplantı salonunda "8 Mart'ın 100. yılında DESA'dan ENTES'e, TEKEL'den yarınlara direnen kadın işçiler yol gösteriyor! Kadınların kurtuluşu sosyalizmde!" şiarıyla 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi.

Etkinlik 8 Mart'ın tarihi ve kadın sorunu ile ilgili hazırlanan sinevizyon gösterimi ile başladı. Sinevizyon gösteriminin ardından YTÜ'den bir kadın arkadaş Nazım Hikmet'in "Tanya" ve "Kadınlarımız" şiirlerini okudu. Şiir dinletisinin ardından Gülistan Kobatan'ın katıldığı söyleşiye geçildi.

Söyleşide ENTES direnişçisi Gülistan Kobatan, sınıf bilinçli ve örgütlü bir kadın işçi olarak "Krizin faturası patronlara!" şiarıyla direnişe geçtiğini söyleyerek işten atma saldırılarına işçi ve emekçilerin direnişle cevap vermeleri gerektiğini belirtti.

Kobatan'ın sunumunun ardından İstanbul'daki bir ilköğretim okulundan iki eğitim emekçisinin katılımı ile "8 Mart ve kapitalist sistem içerisinde kadının çifte sömürüsü" başlığı üzerine çeşitli tartışmalar yürütüldü.

Burada Ekim Gençliği adına yapılan sunumda 8 Mart eylemlerinde yaşanan ayrışmaların politik anlamı üzerinde duruldu. Kadın sorununun gerçek çözümünün sosyalizmde olduğu vurgulanarak kadınların erkek sınıf kardeşleri ile birlikte mücadelenin en ön saflarında yer almaları gerektiği belirtildi.

Tartışmalarda Hatice Yürekli yoldaş şahsında tüm devrimci kadınlar da anıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul

Balıkesir Genç-Sen'den 8 Mart etkinliği

Balıkesir Genç-Sen 7 Mart Pazar günü Burhaniye Hacı Bektaş Veli Derneği'nde coşkulu bir 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi.

Etkinlik öncesinde Burhaniye Meslek Yüksek Okulu'nda etkinliğe çağrı amacıyla konuşmalar gerçekleştirildi.

Etkinlikteki konuşmalarda kadınların sorunlarının temel nedeninin sınıflı toplum yapısı olduğu belirtildi. Kadınların üretim süreçlerinde hem sınıfsal hem de cinsel sömürüye maruz kaldıkları belirtilerek kadın sorununda gerçek ve kalıcı çözümün sosyalizmde olduğu vurgulandı.

"Gelecek Bizim!" diyen liseliler 27 Mart'ta kurultaya!

Devrimci Liseliler Birliği'nin 27 Mart günü İstanbul'da gerçekleştireceği kurultayın çalışmaları çeşitli bölgelerde sürüyor. Bu bölgelerden biri olan Kartal'da da DLB'liler çeşitli araçlarla liselilere kurultay çağrısı yapıyorlar.

Kurultay çalışmalarını planlamak için öncelikle liselerde Kurultay Hazırlık Komiteleri toplantıları alındı. İki lisede şekillenen komitelerle kurultay çalışmalarının bu okullarda nasıl örüleceği planlandı.

Dershanelerin özel okullara çevrilmesini konu alan ve parasız eğitim talebini içeren imza föyleri kurultay çalışmaları kapsamında kullanıldı.

6 Mart Cumartesi günü yapılan Kartal DLB kurultay toplantısıyla farklı okullardaki liselilerle kurultay süreci tartışıldı. Okulların yerel sorunlarından başlayarak liseli gençliğin sorunları ve mücadele için kurultayın önemi tartışıldı.

9 Mart Salı günü ise Kartal Meydanı'nda ajitasyon konuşmaları eşliğinde Liselilerin Sesi dergisinin satışı gerçekleştirildi. Satışın Kartal Endüstri Meslek Lisesi'nin çıkış saatine denk gelmesinden dolayı birçok liseliyle sohbet etme şansı da yakalandı.

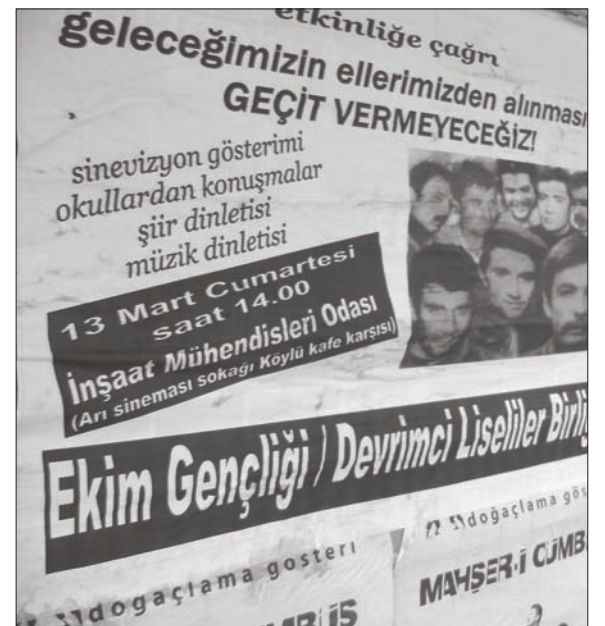
Kartal Devrimci Liseliler Birliği

"Geçit vermeyeceğiz" kampanyası faaliyetlerinden...

Adana Ekim Gençliği ve Devrimci Liseliler Birliği, 13 Mart'ta sona erecek "Geleceğimizin ellerimizden alınmasına geçit vermeyeceğiz" başlıklı kampanya faaliyetleri çerçevesinde gençliği kendi gündemleri üzerinden mücadeleye çağırmaya devam ediyor. İl çapında meslek liselerinden dershanelere ve düz liselere kapsamlı bir ajitasyon ve propaganda faaliyeti yürütülürken bu alanlarda gençlik yayınları da yaygın bir biçimde kullanılıyor.

13 Mart'taki etkinliğe çağrı amacıyla da yoğun bir çalışma yürütülüyor. Geçtiğimiz hafta, "Eşit parasız bilimsel anadilde eğitim için Devrimci Liseliler Birliği saflarında örgütlenmeye" ve "Müşteri değil öğrenciyiz, paralı eğitime karşı mücadeleye / Liselilerin Sesi" afişleri ile etkinliğe çağrı yapan ozalimler, pullar, el ilanları ve davetiyeler alanlarda yaygın bir şekilde kullanıldı.

Adana Ekim Gençliği / Devrimci Liseliler Birliği

Soruşturma-ceza terörü gençliğin sesini boğamayacak!

YTÜ'de soruşturma-ceza terörüne karşı çalışmalar sürüyor

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde soruşturma ve ceza terörü ile eğitim hakları gaspedilen Ekim Gençliği okurları üniversite kapısı önünde çalışmalarını sürdürüyorlar.

"Soruşturma-ceza kampları değil, özerk demokratik üniversite! / Ekim Gençliği" afişlerini ve "Soruşturma ve cezalara karşı TEK-EL olalım! / Eğitim Hakkı İnisiyatifi" pankartını öğrencilerin yoğun olarak kullandığı orta giriş kapısı önüne asan devrimciler, Ekim Gençliği dergisinin son sayısını da öğrencilere ulaştırıyorlar.

Soruşturma ve cezalara karşı gençliği birleşik mücadeleye çağıran Ekim Gençliği imzalı bildirimlerin dağıtım sırasında ise birçok öğrenci ve öğretmen görevlisi ile sohbet etme fırsatı yakalanıyor.

Eğitim Hakkı İnisiyatifi YTÜ önündeydi

Eğitim Hakkı İnisiyatifi, 3 Mart günü soruşturma-ceza terörüne karşı YTÜ ana giriş kapısı önünde basın açıklaması yaparak oturma eylemi gerçekleştirdi.

İTÜ, İstanbul Üniversitesi ve Marmara Üniversitesi Eğitim Hakkı İnisiyatifi'nden öğrenciler okula yakın bir noktadan "Soruşturma ve cezalara karşı TEK-EL olalım! / Eğitim Hakkı İnisiyatifi" yazılı pankartla YTÜ ana giriş kapısı önüne yürüdüler ve okula girişleri engellenen öğrencilerle ve okul içerisinden "Eğitim hakkı engellenemez!" yazılı pankartla gelen 'YTÜ Öğrencileri' ile buluştular.

Burada yapılan açıklamada, öğrencilerin karşı karşıya kaldıkları soruşturma ve ceza terörüne değinilerek Eğitim Hakkı İnisiyatifi'nin saldırılar püskürtülene kadar mücadelesini sürdüreceği vurgulandı.

Basın açıklamasının ardından 2 Mart günü YTÜ Öğrencileri'nin "YEK Olimpiyatı'nın ateşi cezaları yakacak!" şiarıyla başlattığı olimpiyatlara geçildi. Turnikeler üzerine gerilen "1. Geleneksel YEK Olimpiyatları" yazılı file üzerinden voleybol maçı yapıldı. YEK olimpiyatlarının ardından kurulan TEKEL'le dayanışma çadırı önünde oturma eylemine geçildi. Oturma eylemi boyunca soruşturma ve ceza terörü ve buna karşı ne yapılabileceği üzerine konuşuldu.

Eylemde EMO İstanbul Şubesi adına Erhan Karaçay, HKMO İstanbul Şubesi adına ise Uğur Girişken tarafından birer destek konuşması yapıldı.

Ekim Gençliği / YTÜ

Genç-Sen'den soruşturma-ceza terörü protestosu

İstanbul Genç-Sen'in Taksim'de dört hafta boyunca cuma günleri gerçekleştirdiği TEKEL'le dayanışma eylemlerinin dördüncüsü, 5 Mart akşamı üniversitelerde artan soruşturma ve ceza terörüne yapılan vurgu ile gerçekleşti. Galatasaray Meydanı'nda toplanan Genç-Sen'liler "Direnen işçiler yol gösteriyor: Soruşturmalar ve cezalar bizi yıldıramaz!" pankartı arkasında Taksim Tramvay

Durağı'na yürüdüler.

Yürüyüş sonunda yapılan açıklamada, üniversitelerde soruşturma ve ceza terörünün arttığına değinilerek direnen işçilerin saldırılara karşı izlenmesi gereken yolu gösterdikleri vurgulandı.

Basın açıklamasına bir TEKEL işçisi ve Emekli-Sen destek verdi.

Ekim Gençliği / İstanbul

İTÜ'de öğrenciler mücadelede kararlı

Geçtiğimiz dönem İTÜ Maçka Kampüsü'nde yeni bir yemekhane yapılması ve yemekhane ile kantin fiyatlarının düşürülmesi talepleriyle yürütülen çalışma dilekçelerin yönetime teslim edilmesi ve yönetimin Ocak ayında yeni bir yemekhane yapılacağı sözünü vermesiyle sonlandırılmıştı.

Ancak Mart ayına gelmesine rağmen okul yönetimi hala öğrencilerin taleplerini karşılamadı.

Bu durum üzerine Maçka Öğrencileri 9 Mart günü, kampüs içerisindeki orta merdivenlerde yaptıkları açık toplantıda neler yapabileceklerini konuştular.

Yaklaşık 50 kişinin katıldığı toplantıda, bu sorunu tüm öğrencilerin gündemine sokma amacıyla yemekhanede çeşitli eylemler yapma kararı alındı.

ÇÜ'de zam karşıtı etkinlik

Çukurova Üniversitesi Zamlara Karşı Öğrenci Platformu 24 Şubat günü yaptığı eylemle zamların geri çekilmesi için rektörlüğe 1 hafta süre vermiş, zamlar geri çekilmediği takdirde yemekhane boykotu başlatacağını açıklamıştı. Ancak sürecin boykota evriltilememesi üzerine 3 Mart günü bir tepki etkinliği gerçekleştirildi.

Yemekhane önünde gerçekleştirilen etkinlikte, yemekhane zamlarına ve paralı eğitim saldırılarına değinen konuşmalar gerçekleştirildi. Çukurova Üniversitesi'nden bir öğrencinin söylediği şarkılarla devam eden etkinlikte şiir dinletisi de sunuldu. Etkinlik şiir dinletisinin ardından Demokratik Haklar Federasyonu müzik topluluğunun söylediği marşlarla ve çekilen halaylarla sona erdi.

Anadolu Üniversitesi'nde baskılar sökmeyecek!

Anadolu Üniversitesi'nde yasaklara karşı çalışmalar sürüyor

Eskişehir'de Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü'nün okulda siyaset yapma yasağına karşı devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler üniversitelerin sahiplerinin öğrenciler olduğunu söyleyerek okulda devrimci siyasal faaliyeti çok yönlü olarak sürdürmeye devam ediyorlar.

Öğrenciler 2 Mart günü afiş yasağına karşı gerçekleştirdikleri eylemin ardından Rektör Davut Aydın ile görüşmüşlerdi. Aydın pervasızlığını görüşmede de sürdürmüş ve öğrencilere anti-demokratik uygulamalarda sınır tanımayacağını, gerekirse her türlü şiddeti kullanacağını belirtmişti. Tüm tehditlere rağmen öğrenciler, üniversite içerisindeki faaliyetlerini sürdürüyorlar.

Okuldaki anti-demokratik uygulamalara karşı 3 Mart günü ikinci bir etkinlik gerçekleştirildi. Halaylar ve sloganlarla Edebiyat Fakültesi'nin önü eylem alanına çevrilirken fakültenin her tarafı afişlerle donatıldı.

Bu durum üzerine özel güvenlik birimleri, afiş asmanın yasağı olduğunu belirterek afişlerin indirilmesini istediler. Afişleri indirmeyeceklerini söyleyen devrimci öğrenciler kısa süreli tartışmanın ardından dekanla bir görüşme gerçekleştirdiler.

Görüşmede, fakültede yaşanacak herhangi bir olaydan dekanın sorumlu olacağı söylenerek afişlere müdahale edildiği takdirde gereken yanıtın verileceğini ifade edildi. Görüşmenin ardından ÖGB'ler fakülte dışına çıkartıldı.

Faaliyeti engelleme çabası

4 Mart günü ise Ekim Gençliği, Alnteri, DGH ve DPG tarafından örgütlenen 8 Mart eyleminin çağrı afişleri yapılırken bir taciz daha yaşandı. ÖGB'lerin faaliyeti engelleme çabası alınan net tutum sonrası boşa düşürüldü.

Ayrıca aynı gün TKP'li Öğrenciler ve Öğrenci Kolektifleri de okul içerisinde faaliyet yürüttüler.

AÜ Rektörlüğü aileleri kullanıyor

Belli alanlar dışında bildiri okumayı dahi yasaklamaya çalışan Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü, ilerici ve devrimci öğrencilerin ailelerini arayarak öğrencileri yıldırmaya çalışıyor.

İstihbarat timi gibi çalışan rektörlük, son olarak aile faktörünü kullanmayı seçti. Rektörlük bir Ekim Gençliği okurunun evini telefonla arayarak "Çocuğunuz yanlış işlerle uğraşiyor, gelin sizi birkaç gün misafir edelim" ifadelerini kullandı.

Ekim Gençliği okurları ise bu yıldırma girişimlerine de boyun eğmeyeceklerini ve hiçbir baskının devrimci faaliyeti sekteye uğratamayacağını belirtiyorlar.

Eskişehir Ekim Gençliği

Marmara faşizme mezar olacak!

Marmara Üniversitesi'nde geçtiğimiz hafta gerçekleştirilen faşist saldırı, 10 Mart günü yapılan basın açıklaması ve yürüyüşle protesto edildi.

Güz döneminin sonunda faşist güruhun provokasyonu sonucu çıkan çatışmadan dolayı soruşturma alan Marmara öğrencilerinin soruşturma-ceza terörünü hedef alan bildirimler dağıtılmaları idareyi ve faşistleri rahatsız etti.

3 Mart Çarşamba günü YTÜ önünde Eğitim Hakkı İnisyatifi'nin gerçekleştirdiği basın açıklamasından sonra Nişantaşı Kampüsü'ne dönen biri kadın iki öğrenci, akşam saatlerinde kampüslerinden çıktıktan sonra faşistlerin küfürler eşliğinde demir çubuklu saldırısına uğradılar. Saldırı sonrasında kafaları yarılan öğrenciler okullarına dönmek istediklerinde ise ÖGB'leri engellemeleriyle karşılaştılar.

10 Mart Çarşamba günü Nişantaşı Kampüsü'nde faşist saldırıyı teşhir eden basın açıklaması gerçekleştirildi. "Faşizme karşı omuz omuza!" ve "Marmara faşizme mezar olacak!" sloganları ile kampüs önünde toplanan 'Marmara Öğrencileri' kendilerine destek olmak için gelen arkadaşları ile buluşarak öğrencilere seslerini duyurdular. Kendilerine "Marmaralı Ülkücüler" diyen faşist güruh bu esnada kampüs içerisinde attığı ırkçı sloganları ile protestoyu provoke etmeye çalıştı. Kısa süreli bir gerginliğin ardından faşist güruh geri çekildi.

Basın açıklamasında, saldırı teşhir edilerek öğrencilerin saldırıya hedef olmalarına neden olan meşru talepleri birkez daha duyuruldu. Çevik kuvvet polisinin ve ÖGB'lerin kimlik dayatmasını aşarak kampüslerine giren sloganlar eşliğinde yürüyüş gerçekleştirdiler. Bu sırada attıkları ırkçı sloganlarla provokasyon yaratmaya çalışan faşist güruh çevrede toplanan öğrencilere ajitasyon konuşmaları ile teşhir edildi. Sık sık küfür eden, çeşitli el-kol hareketleri yapan ve son çare olarak da İstiklal Marşı okumaya çalışan faşistler amaçlarına ulaşamadılar.

Devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever öğrenciler ajitasyon konuşmalarıyla faşistleri ve faşist-polis-idare işbirliğini defalarca teşhir ettiler. Daha sonra halaylar çeken öğrenciler, yumrukları havada coşkulu bir şekilde söyledikleri Çav Bella ve Gündoğdu marşlarının ardından Beyazıt Marşı'nı okuyarak kampüsten toplu olarak çıktılar.

Ekim Gençliği / İstanbul

ÇÜ'de ÖGB terörü

Çukurova Üniversitesi'nde 9 Mart günü, Özel Güvenlik Birimleri Öğrenci Kolektifleri'nin açtığı yayın masasına saldırıp bir öğrenciyi gözaltına almaya çalıştı.

Öğrenci Kolektifleri'nin amfi kantininde açtığı "Üniversiteli" gazetesi masasına gelen ÖGB şefi "okuma masası / www.kollektifler.net" yazan dövizleri gerekçe göstererek masanın bir okuma masası değil stand olduğunu, dövizlerin kaldırılmasını istediklerini söyledi. Masada oturan öğrencilerden "Kaldırmayacağız!" cevabını alan ÖGB şefi sivil polisler ve ÖGB'lere dövizleri sökmeleri emrini verdikten sonra masaya saldırı gerçekleşti.

Saldırının ardından Emek Gençliği destek olmak için "Üniversiteli" gazetesinin bulunduğu masanın yanına "Evrensel" masası açtı. Ayrıca saldırı haberini alan devrimci, demokrat öğrenciler açılan okuma masasını savunmak için Öğrenci Kolektifleri ve Emek Gençliği'nin yanında yer aldılar. Dövizlerin tekrar asılmasının ardından bir saldırı daha gerçekleşti. Bu sırada Öğrenci Kolektifleri'nden bir öğrenci gözaltına alınmak istendi. Fakat gözaltı girişimi diğer öğrencilerin sahip çıkması üzerine boşa düşürüldü. Bu sırada ajitasyon konuşmalarıyla polis ve ÖGB'lerin bu tutumu teşhir edildi. Ajitasyon konuşmalarına çevredeki öğrenciler alkışlarla destek verdiler. Masa belirtilen saate kadar açık tutulduktan sonra faaliyete son verildi.

Ekim Gençliği / Çukurova Üniversitesi

Elazığ depremi sermaye iktidarının gerçek yüzüdür...

Güvenli ve insanca yaşanabilecek konut hakkı için mücadeleyi yükseltelim!

Elazığ'da 8 Mart sabahı meydana gelen deprem, rant ve kâr üzerine inşa edilmiş sermaye iktidarının gerçek yüzünü bir kez daha gösterdi.

Boğaziçi Üniversitesi Kandilli Rasathanesi ve Deprem Araştırma Enstitüsü'ne göre, saat 04.32'de, merkez üssü Elazığ'ın **Karakoçan İlçesi**'ne bağlı **Başyurt** beldesinde, 6,0 büyüklüğünde, 5 kilometre derinlikte bir deprem meydana geldi. Deprem **Elazığ**'a 21 km uzaklıkta gerçekleşti. Depremde 41 kişi yaşamını yitirdi, yüze yakın kişi de yaralandı.

Erdoğan ölümleri kerpiç evlere bağladı...

Sermaye hükümetinin başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, depreme ilişkin yaptığı açıklamada bölgeye gerekli yardımların götürüldüğünü ifade etti. Elazığ Valisi Muammer Erol ise, depremden etkilenip de ulaşılamayan köy bulunmadığını açıkladı. Elazığ Valiliği Kriz Merkezi, depremde 51 kişinin öldüğünü belirtti.

Kentsel dönüşüm projeleriyle Türkiye'nin dört bir yanını büyük şirketlere pazarlayan, geliştirdiği rant projeleriyle sermayeye yeni alanlar açan AKP hükümeti, bir kez daha kendini aklama telaşına düştü. Depreme ilişkin açıklama yapan Erdoğan, ölümlerin nedenini kerpiç evlere bağlayarak şöyle konuştu: *"Şu ana kadar kaybettiklerimizin nedeni bu bölgenin yerel mimari anlayışı yani kerpiç yapılanması nedeniyle. Bu yapılanmanın bedeli ne yazık ki ağır olmuştur."*

Eskiden, başbakanından başbakan yardımcılara, bakanlardan cumhurbaşkanına ve Genelkurmay'a kadar birçok devlet yetkilisi, "ulusal yas"larla, ölü sayısında artış olmaması için bol bol "inşallah"lı dualar edip dileklerde bulunurken, yine Türk sermaye devletinin "büyüklüğü"nden, "güçlülüğü"nden, depremin hakkından gelebileceğinden dem vururlardı. Son 8 yılın başbakanı ise, depremin sorumlusu olarak kerpiç evlerde oturan emekçileri işaret ederek arsızlıkta sınır tanımadı.

İşçi ve emekçileri açlık ve yoksulluk koşullarında yaşamaya mahkum eden bu düzende yeterli önlem alınmadığı için işçi ve emekçiler bir kez daha ölüme yollandı.

Deprem "geliyorum" dedi

Sermaye devleti Türkiye'nin bir deprem coğrafyası olduğu gerçeğine uygun olarak depreme hazırlıklı olmak ve depremin vereceği zararları asgariye indirmek için ciddi hiçbir önlem almadı. Genel olarak Türkiye çapındaki bu gerçek, Elazığ depremi somutunda bir kez daha gözler önüne serildi. Yine, "deprem değil, binalar öldürür" tespiti pratikte kanıtlandı!

Son açıklanan resmi verilere göre 41 kişinin öldüğü, yüze yakın kişinin yaralandığı ve yüzlerce evin kullanılmaz hale geldiği, Elazığ Karakoçan merkezli deprem olasılığına, Afet İşleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı bazı uzmanlar yayınladıkları bir raporda dikkat çekmişti. Yine İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Fakültesi tarafından yapılan açıklamaya göre 15 Aralık 2001 tarihinden beri ciddi

bir sismik hareketlilik gözleniyordu. Yani Elazığ'da, özellikle de deprem fayı üzerinde bulunan ilçelerde depremin olacağı belliydi. Belli olmayan sadece ne zaman ve hangi şiddette olacağıydı. İTÜ'nün açıklamasına göre bu deprem bölgesi, her 5-10 yılda bir 5-6 şiddeti büyüklüğünde bir deprem üretme potansiyeline sahipti.

Deprem geliyor, geldim işaretlerini verip binaların temeline dayandığı halde, depremi kerpiç evlere bağlayan Tayyip Erdoğan'ın da aralarında bulunduğu devlet yetkilileri depreme karşı kelimenin gerçek anlamında hiçbir önlem almadı. Kapsam ve şiddet olarak daha küçük olsa da 17 Ağustos 1999 ve 12 Kasım 1999 tarihli depremlerde yaşananlar benzer biçimde yeniden yaşandı.

Önlem alınmıyor!

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün (DİE) 2000 yılında yaptığı bir araştırmanın sonuçlarına göre Türkiye çapında, 129 bin 627'si harap ve yıkılması gereken, 570 bin 101'i ise esaslı tamirat ve tadilat gerektiren bina tespit edildi. Yani yaklaşık 700 bin binada oturulmaması gerekiyor... Ama oturuluyor! İstanbul'da yakın zamanda yaşandığı gibi, böylesi binaların çökmesi için depreme de gerek yok!

Her depremden sonra devlet yetkilileri, süreci sermayeye kaynak akıtma anlayışı ile yönetti. Devlet yetkilileri bir yandan devletin vatandaşını ne kadar "sevdiğini" göstermek için vergi ödentilerinin ertelendiği yönünde kararlar alıp açıklama yaparken; diğer yandan deprem sonrasında yıkılan birçok bina ve evin sigortalı olmadığını da öne sürerek zorunlu deprem sigortasını TBMM'de kanunlaştırdı.

Dönemin sermaye hükümeti 17 Ağustos ve 12 Kasım 1999 depremleri sonrasında gelen yardımlara el koyup, deprem vergisi uygulamasından sonra, emekçileri soymanın bir başka yolu olarak deprem sigortasını seçti. Hükümet depreme karşı alınacak tedbirleri alabilmesi için de bu kanuna gerek duyduğunu, bunu emekçileri düşündüğü için yaptığını da büyük bir pişkinlikle savunabildi.

Sermaye devleti Türkiye'nin deprem gerçekliğini tüm açıklığı ile bilmektedir. Depreme ilişkin tüm bilimsel çalışmaların bilgisine sahiptir. Çalışmalar onun bilgisi ve denetimi çerçevesinde yapılmakta, haritalar önünde durmaktadır. Buna rağmen hiçbir önlem alınmadığı için on binlerce emekçi depremlerde

ölmekte, milyonlarca hesaplanan maddi kayıplar da emekçilerin sırtına kambur olarak yüklenmektedir.

Depreme karşı neden tedbir alınmıyor? Çünkü sermaye devleti toplumun, toplumsal ihtiyaçların ötesinde, emekçilerin yaşam hakkını da asla önemsemiyor. Devletin de sahibi bulunan kapitalist sınıf ve onu oluşturan bireyler, depreme dayanıklı lüks malikânelerde yaşadıkları için deprem onları hiç etkilemiyor. Üstelik, deprem sayesinde önemli bir kazanç elde ediyor!

İnsanca bir yaşam için mücadeleyi yükseltelim!

Depremde zarar gören emekçilerin zararlarını karşılama, kalıcı konut sunma görevi devletindir. Türkiye'de gerçekleşen ise, hem emekçilerin parasına el koyma hem de kalıcı konut vermemektir. Tüm konutlarını kaybeden ya da konutları bir dahaki depremde daha kolay yıkılacak biçimde zarar gören depremzedeler, devletten karşılıksız insanca yaşanabilir kalitede olan kalıcı konut talep etmeli, bunun için mücadele birliğini sağlamaya çalışmalıdırlar.

Depremi gerçek anlamda bir felakêt haline getiren, hırsızlığı, yağmayı gerçekleştiren; depremzedeleri çadırlara, prefabrik evlere mahkûm eden ve depremezâdelere yaratan bu soygun-sömürü düzenidir. Bu düzenden hesap sorulmalıdır!

Asgari ücreti açlık sınırının altında tutan bir devletten söz ediyorsak eğer, açlık-tokluğuyla ilgilenmediği insanların konut gibi bir sorunuyla ilgilenmesini elbette ve hiç beklememek gerekiyor. İlk depremde mezarımız olacak konutlardan kurtulmanın, sağlıklı ve ihtiyaca uygun konutlara kavuşmanın bir tek yolu vardır. İşçi sınıfının sosyalist iktidarını kurmaktır.

Sağlıklı, depreme dayanıklı konut sorununu ancak işçi sınıfı çözebilir. Çünkü, işçi sınıfı barınma hakkının gaspını en ağır yaşayan kesimlerin başında geldiği gibi, depremlerde de en fazla ölen kesimi de oluşturmaktadır. Diğer yandan, konut sorununun çözümü, daha pek çok sorunun çözümü konusunda olduğu gibi, işçi sınıfının topluma verdiği başlıca sözlerden biridir. Zira sosyalizm, toplumcu bir düzendir. Tüm çözüm yollarını toplumsal ölçekte ele alır.

Fiyat düşürmek yetmez: Ücretsiz ulaşım!

Türkiye’de toplu ulaşım yapılırken raylı sistem, deniz ulaşımı ve havayolları ya verimsiz ya da fazla elit olarak kalmaktadır. Kent planında da aynı durum geçerlidir. Özendirilen bireysel araç kullanımı özellikle metropollerin artık kronikleşen bir trafik sorunuyla boğuşmasına yol açmaktadır.

Çözüm için atılan adımlar fazlasıyla popülist olmanın ötesinde hiçbir sonuç üretmemekte en iyi ihtimalle geçici çözümler olmaktadır. Bunun en açık kanıtı İstanbul’a yapılan metrobüs hattıdır. Astarı yüzünden pahalıya gelen sistem çözdüğünden daha fazla sorun üretmektedir. Kuruluşunun daha ilk yılında otobüs vurgusuyla gündeme gelen metrobüs için en uygun terim gecekondulu olmaktadır. Seçim yatırımı olarak yapılan sistem, üzerine binen yoğunluğu kaldıramamaktadır. Sistem sanıldığı kadar aksine ucuz değildir. Türkiye’nin dünyanın en pahalı yakıtını kullandığını düşündüğümüzde arka arkaya kalkan araçlar büyük bir maliyet anlamına gelmektedir. Ayrıca hattın taşıdığı yükün fazlalığı üzerinden geçtiği yola daha şimdiden zarar vermeye başlamıştır. Yol ya tasarımında böyle bir yoğunluğa göre dizayn edilmemiş ya da kuralısızca yapılmıştır. Ancak sonuçta yağışlı geçen bir kışın ardından bozulmaya başlamış durumdadır. Yol halihazırda alternatifsizdir. Bulunduğu hat üzerinde yapılan şerit daraltılması ve azaltılan otobüs seferleri yüzünden metrobüs hattı üzerindeki en ufak sorun koskoca şehri bir anda kilitlemektedir. Yaklaşık 50 otobüsle günde 200 ila 350 bin yolcu taşınması amaçlanmaktadır. Bu sayıdaki araçla işlek saatlerde gerçekleştirilecek seferler, araçların tasarım yükünün üzerine çıkılmasına sebep olacaktır. Bunun araçların ömürlerini kısaltacağı ortadadır. TMMOB Makine Mühendisleri Odası da konunun yakıcılığını vurgulamaktadır. Metrobüs sistemi, Avrupa’daki uygulamaları göze alınırsa, daha çok küçük şehirler için tasarlanmış ve artık demode olmuş bir sistemdir. Böyle ucube bir sistemin bile İstanbul’a biraz olsun nefes aldırıldığını düşündüğümüzde Avrupa Kültür Başkenti’nin ne durumda olduğu açık-seçik ortaya çıkmaktadır.

Avrupa Kültür Başkenti İstanbul için söylenecek her şey sermayenin başkenti Ankara için de geçerlidir. Boyutları farklı olsa da özü itibariyle değişen bir şey yoktur. Ankara’da 20 yıldır bitmeyen raylı sisteme tek bir metre dahi eklenmemiştir. Seçim döneminde göstermelik başlayan inşaatlar daha sonra durmakta İ. Melih Gökçek’in zihni sinir projeleri de dâhil olmak üzere tüm projeler unutulmaktadır. Kömürle, makarnayla neredeyse 20 yıla yakın bir süredir şehri yöneten belediye başkanı İ. Melih Gökçek, süslü sözlerden saçma sapan hayallerden başka bir şey üretmiş değildir.

Böylesi bir planlama ile ortaya çıkan keşmekeş aslında sürpriz değil. En azından bilimsel ipuçlarını biraz olsun takip eden herkes ortaya çıkacakları önden tahmin edebilecektir. Sürpriz -daha doğrusu kabul edilemez- olan bu keşmekeşin faturasının her seferinde misliyle emekçilere çıkartılıyor olması. Geçtiğimiz günlerde İstanbul’da metrobüs fiyatlarına yapılan fahiş zam Kadir Topbaş’ın metrobüse aslında neden bu kadar değer verdiğini göstermişti. İBB

başkanı için metrobüs para basan bir darphane konumunda planlanmıştı. Buradan kazanacağı paraları dünyanın en borçlu belediyelerinden biri durumundaki İstanbul Belediyesi’ni döndürmeye ve yolsuzluklarının finansmanına harcamak için planlar yapmıştı. Zaten Topbaş da zammın mahkeme kararı ile geri alınmasının ardından bunu açıkça ifade etmiş, soyguna devam etmek için yeni yollar bulacağını da eklemişti.

İstanbul’un aynadaki aksi konumundaki Ankara için durum daha da vahim. Yakın zamana kadar dünyadaki en pahalı toplu taşımayı yapan Ankara Büyükşehir Belediyesi de en borçlu belediyeler listesinde üst sıralarda. Geçtiğimiz haftaya damgasını vuran olay ise, Ankara’da yolcu taşıma fiyatlarının mahkeme kararıyla yarı yarıya indirilmesi oldu. Ankara Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı çalışan EGO ve özel halk otobüsleri ile minibüslerde ulaşım ücretlerinde altı yıl öncesine dönüldü. 8 Mart gününden itibaren otobüslerde tam bilet 90 kuruş, öğrenci 60 kuruş, minibüslerde kısa mesafe 90 kuruş, uzun mesafe ise bir lira oldu. İ. Melih Gökçek için tam bir yıkım olan bu karar Ankara’da halk otobüsleri ve dolmuşçular tarafından da protesto edildi. Yaklaşık 200 milyon zarar edeceğini açıklayan Gökçek şunları söyledi: “Bu durum belediye için bir kaostur. Bu işin içinden maddi anlamda çıkabilmemiz ve işin mantığını anlamak mümkün değildir.”

Yaşanan indirimden ardından kontak kapatılarak eylem yapan minibüsçüler ve halk otobüsleri şehirde büyük bir kaosa neden olurken belediye de sefer sayısını azalttı. Böylece bir kez daha fatura özel aracı olmayan emekçilere kesilmiş oldu.

Kentleri birer rant alanı haline dönüştüren kapitalizmin yarattığı açmaz bir kez daha su yüzüne çıkmıştır. Ankara’da yaşananlar aslında kentlerin kim için ne anlam ifade ettiğinin açık bir kanıtıdır.

Hayatımızı belirleyen bir dizi hizmet “belediyecilik” adı altında bizlerin üzerinden oluşturulan bir rant alanına dönüşmektedir. Ulaşım esas olarak ücretsiz olmak durumundadır. En basit mantıkla en çok vergiyi ücretli kesimin ödediği düşünülürse işçi ve emekçiler bu hizmetin karşılığını fazlasıyla vermektedir. Ancak bu hizmetlerin tamamı bir rant alanı olarak tariflenmektedir ve kar-zarar hesapları yapılmaktadır. “... Ama tekrar tekrar altını çizmenin önemli olduğunu bildiğimiz tek gerçek, içerisinde yaşadığımız sistemin kapitalist sistem olduğudur. Bu sistemin tanrısı paradır/kârdır. Bu sistem topluma hizmet götürmeye, onun ihtiyaçlarını karşılamaya değil, toplumu soymaya dayalı bir sistemdir. Konut, ulaşım vb. sorunları çözmek için gerekli kaynaklar/zenginlik birikimi bir avuç asalağın elinde toplanmıştır. Bu zenginliklere el koymadan bu sorunları çözmek mümkün değildir. Dolayısıyla konut, ulaşım sorununu çözmek, yeşil alanlar, oyun parkları yapmak vb., şimdilerin ortaoyunu seçimlerinin boş vaatleri olmanın ötesine geçememektedir.”

Yaşanabilir bir kent, insanca yaşam ancak sosyalizmde mümkündür.” (Sosyalizm için Kızıl Bayrak, Sayı: 2009/12, 27 Mart 2009)

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Planları

Avrupa'da 8 Mart...

Hamburg'da 8 Mart yürüyüşü

Hamburg'da 8 Mart salon etkinliği ve yürüyüşle kutlandı. 7 Mart Pazar günü MLPD'li, BİR-KAR'lı, İranlı, Afganistanlı ve Afrikalı kadınlar bir salon etkinliği yaptı. Yemeğin ardından Alman ve İranlı kadınlar müzik dinletisi sundular. 8 Mart'la ilgili konuşmaların yapıldığı etkinlikte İran'daki kadınların mücadelesini anlatan bir de sinevizyon gösterildi.

Yürüyüş için ise 8 Mart günü Saturn'un önünde toplandı. Önde MLPD'nin "Kadınlara özgürlük" pankartı yer aldı. Hemen ardında ise diğer göçmen kadın örgütleri yer aldı. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı yürüyüş çekilen halaylarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Hamburg

Stuttgart'ta enternasyonal 8 Mart etkinliği

8 Mart Stuttgart'ta enternasyonal bir mitingle kutlandı. Courag ve BİR-KAR'dan kadın temsilcilerin sunumunu yaptığı miting Schlossplatz'da gerçekleştirildi. Türkiyeli, Kürdistanlı, İranlı ve Alman parti ve kurumların kendi bayrak ve stantlarıyla yer aldıkları miting alanına devrimci coşku hakimdi. Mitingde Courag, BİR-KAR, Si, MLPD, İranlı devrimciler, Mezopotamya Derneği, AGIF ve ATIF adına konuşmalar yapıldı. Mitinge Aynur Çamalan'la dayanışmak için BİR-KAR tarafından bir mesaj sunuldu. Hava koşulları nedeniyle, planlanan yürüyüş iptal edildi.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Eindhoven'da 8 Mart kutlaması

Hollanda'nın Eindhoven kentinde 7 Mart Pazar günü çeşitli kadın kuruluşları ve partilerin katılımıyla 8 Mart etkinliği gerçekleştirildi. 11 örgütün katılımıyla düzenlenen 8 Mart kutlamasının bu yılki teması "Bilinçli dünya kadınları" idi.

Kutlama İşçi Partili bir parlamenterin yaptığı açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmanın ardından çeşitli başlıklar altında atölyeler başladı. İki bölüm halinde 4'er atölye gerçekleştirildi. BİR-KAR Kadın Komisyonu da bu kutlamaya WVC (Dünya Kadınlar Konferansı) hakkında bir workshop ile katıldı. Yemek ve bilgilendirme standı açtı. Bilgilendirme standında TEKEL işçileri için imza toplandı ve resimler sergilendi.

7 Mart sabahı ise Eindhoven Belediyesi'nde bölgesel düzeyde bir tartışma programının yapıldı. Çeşitli sorunlar tartışılarak kararlar alındı. Kararlar, öneriler halinde belediyeye sunuldu.

BİR-KAR Kadın Komisyonu / Hollanda

Bielefeld'te 8 Mart

Bielefeld BİR-KAR'ın 6 Mart'ta düzenlediği Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği, yapılan sunuş ve saygı duruşuyla başladı. Etkinlik Almanca ve Türkçe yapılan konuşmalarla devam etti. TEKEL işçileri için hazırlanmış sinevizyon gösteriminin ardından da Tamilli Kültür Derneği'nin hazırlanmış olduğu dans gösterisi yer aldı. Latin Amerikalı bir müzisyenin sunduğu Latin halk türkülerinden oluşan dinleti etkinliğe farklı bir anlam kattı. Müziğin ardından etkinlik şiir dinletisiyle son buldu.

Çağrısını sendikaların yaptığı 8 Mart günü gerçekleştirilen yürüyüş ise düşük katılımı ve coşkusuz bir atmosferde geçti. Çoğunluğunu Türkiyeli göçmenlerin oluşturduğu yürüyüş, ajitasyon konuşmalarıyla Bielefeld Belediyesi'ne kadar sürdü.

Bielefeld BİR-KAR da yürüyüşe "Kadının kurtuluşu sosyalizmde" pankartıyla katıldı. Yürüyüşten sonra Bielefeld'in ilerici tiyatrolarından Theaterlabor'da program devam etti. Burada da sendika temsilcileri kadınların yaşadığı sorunları dile getiren konuşmalar yaptılar.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Wuppertal'de 8 Mart kutlaması

8 Mart günü Almanya'nın Wuppertal kentinde yapılan etkinlik; tarihsel süreçleri ile kadını konu alan kısa bir sunum, şiir ve saygı duruşu ile başladı. Program, kadın sorununu ve kadının mücadeledeki yerini anlatan sinevizyonla sürdü.

Etkinlikte müzik programının dışında RAF üyesi Ulrike Meinhof'un tecritteki günlerini konu alan "Ben Ulrike!" adlı tek kişilik oyun da ilgi ile izlendi.

Gecede ayrıca 2011 Venezüela Kadınlar Konferansı'nı destekleme çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Wuppertal

Paris'te 8 Mart

8 Mart'ın 100. yılı Paris'te gerçekleştirilen yürüyüşle kutlandı. Fransız sol partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinin ortaklaşa gerçekleştirdiği miting oldukça coşkulu geçti.

8 Mart Pazartesi günü saat 18.30'da Nation Meydanı'nda başlayan yürüyüş coşkulu bir atmosferde Bastille Meydanı'na kadar sürdü. Yürüyüş boyunca kadın üzerindeki cinsel, sınıfsal baskı ve sömürü teşhir edildi.

Kızıl Bayrak / Paris

Essen'de 8 Mart etkinliği

Dünya Kadınlar Konferansı'na Hazırlık Komitesi'nin düzenlediği 8 Mart anması, 6 Mart Cumartesi günü gerçekleştirildi.

BİR-KAR'ın da bileşeni olduğu komitenin gerçekleştirdiği şehir merkezindeki etkinliğe MLPD ve BİR-KAR'ın katılımı göze çarparken Linke ve Verdi birer temsilciyle destekle bulundular.

Hazırlık Komitesi, BİR-KAR ve MLPD adına 8 Mart'ın tarihçesi, kadın hareketinin bugünkü durumu ve geleceği üzerine yapılan konuşmalardan sonra kadınlar korosunun söylediği devrimci marşlarla program devam etti.

Kızıl Bayrak / Essen

Basel'de 8 Mart etkinliği

8 Mart'ın 100. yılında "New York'tan TEKEL'e direniş sürüyor, mücadele büyüyor!" şiarıyla BİR-KAR ve IGIF (İsviçreli Göçmen İşçi Federasyonu) tarafından yürütülen Dünya Emekçi Kadınlar Günü kampanyası 6 Mart günü gerçekleştirilen etkinliklerle başladı. Basel'in en işlek meydanlarından olan Claraplatz'da stant açıldı. Ortak pankartların yer aldığı stantta müzik yayını gerçekleştirildi. Almanca ve Türkçe bildiriler dağıtıldı. Bunun yanı sıra BİR-KAR, Almanca ve Türkçe hazırlanmış

bildirilerle 13 Mart Cumartesi Bern'de gerçekleştirilecek miting için çağrı yaptı.

Etkinlik sonrası Belçika devleti tarafından ROJ TV'ye yönelik baskın ve tutuklama terörü protesto edildi.

Kızıl Bayrak / Basel

8 Mart 2010 | Wuppertal

7 Mart 2010 | Eindhoven

8 Mart 2010 | Paris

Kapitalist zincirin Yunanistan halkası iflasın eşiğinde...

Emekçiler faturayı ödememek için direniş bayrağını yükseltti!

Sömürü ve kölelik sisteminin Yunanistan halkasında yaşanan çöküş, kapitalist/emperyalist dünya düzeninin efendilerini tedirgin ediyor. AB üyesi bir ülkede yaşanan bu iflas, dahası İspanya, Portekiz gibi ülkelerin de benzer bir riskle karşı karşıya bulunması, kapitalizmin, insanlık önünde aşılması gereken bir engel olduğu gerçeğinin yeni bir kanıtı olmuştur.

Yorgo Papandreu başkanlığındaki "sosyalist" parti hükümeti, ekonomik çöküşün faturasını işçi ve emekçilere ödeyebilmek için "kemer sıkma önlemleri" paketini dayatmaya hazırlanıyor. Ancak tepkisini genel greve çıkararak gösteren Yunanistan işçi sınıfı ile emekçileri, kapitalist çöküşün faturasını ödeme niyetinde olmadıklarını ortaya koymuş bulunuyorlar.

Yüzde 12 düzeyindeki bütçe açığını bu yıl içinde yüzde 8 civarına düşürmeyi hedefleyen Papandreu hükümeti, kuruluşunun üzerinden çok kısa bir süre geçmesine rağmen tam bir açmazla karşı karşıya geldi.

İşçi emekçiler sosyal hak gasplarına genel grevle karşılık verirken, umudunu emperyalist güç odaklarına bağlayan Papandreu hükümeti Berlin, Paris, Washington nezdinde yaptığı girişimlerden kayda değer bir sonuç alamadı. Üç başkenti ziyaret eden Papandreu, "yardım" değil, "nasihat" almış görünüyor.

Papandreu'nun taleplerine "ılımlı" yaklaşan Fransa cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy bile, ancak çöküşün diğer AB ülkelerine yayılma riskinin artması durumunda Yunanistan'a yardım edilmesinin gerekli olacağını söyledi. Almanya Ekonomi Bakanı ise, Yunanistan'a "bir sent bile" mali yardım yapmaya niyetinin olmadığını söyledi. Yunanistan'ın sorunlarını çözmek durumunda olduğunu söyleyen Alman emperyalizminin sözcüleri, küstah bir tutumla, "Ege denizindeki adaları satın" diye de "akıl" vermeye kalkıştılar.

Washington'da ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton ile görüşen Papandreu, buradan da öğüt ve iyi temenniler dışında bir şey alamadı. Yardım değil, "normal faizli kredi" talep ettiklerini söyleyen Yunanistan başbakanı, bazı spekülörlerin ülkesini dolandırmak için çaba sarf ettiğini dile getirerek, bunlara karşı mücadele edeceklerini söyledi. Kapsamlı saldırı paketini destekleyen emperyalist şefler, Papandreu'nun yakınma ve taleplerinden pek etkilenmiş görünmüyorlar.

Emperyalist merkezlerden umduğunu bulamayan Papandreu, Yunanistan işçi ve emekçilerine yüklenmek dışında bir çözüm bulabilmiş değil. Bu sıkıntılı durumu az da olsa hafifletmek için olsa gerek, halka "masal" anlatıyor.

"Yunan halkının bu konudaki fedakarlıklarının boşa gitmeyeceğini ve en çok üç yılda kalkınmada yeniden yapılanma sağlanarak, ülke ekonomisinin düze çıkacağını" iddia eden Yorgo Papandreu, yaşanan çöküşün doğrudan kapitalizmin yapısal sorunlarından kaynaklandığı gerçeğini gizlemeye çalışıyor. Yunan halkına, "geçici bir süre için zorluğa katlanın, sonra refaha ereceksiniz" masalı anlatan

Papandreu, şimdilik kapitalizme toz kondurmuyor.

Papandreu'nun, kendi sözlerine inanıp inanmadığı bilinmez ama Yunanistan işçi sınıfı ile emekçilerinin bu masalı ciddiye almadıkları kesin. Zira kapitalizmin ortaya çıkardığı kabarık faturayı ödemeyeceklerini dile getiren işçi sınıfı, emekçiler ve ilerici devrimci güçler, yürüyüş, miting, genel grev ve işgal eylemleriyle mücadele kararlılıklarını ortaya koymuş bulunuyorlar.

AB destekli saldırı paketinin açıklanmasıyla başlayan grev ve eylemler, 2 milyon işçi ve emekçinin katıldığı genel grevle devam etti. Toplu taşıma araçları, havayolu, maliye, eğitim ve sağlık emekçileri ile devlet medya organları çalışanlarının ülke çapında gerçekleştirdiği genel grev hayatı felç etti. Sağlık ve basın emekçilerinin grevi ise 24 saat sürdü.

PAME (Tüm İşçilerin Militan Cephesi) üyeleri ise Atina'da Maliye Bakanlığı'nı basarak binanın üst katlarından indirdikleri pankartta halkı sokaklara çıkararak hükümeti protestoya çağırdı.

Eylem günü ülke çapında 60'a yakın kamu binasının eylemciler tarafından işgal edildiği bildirildi.

11 Mart'ta ülke genelinde bir günlük greve gitme kararı alan sendikalar, militan bir mücadeleye hazırlanıyorlar.

Çürümüş sistemi iflasın eşiğine dayanan Yunanistan burjuvazisi ile devletinin de bu defa daha pervasız saldıracağı anlaşılıyor. Zira daha ilk eylemlerde kolluk kuvvetlerini ortalığa salan Papandreu hükümeti, şimdiden "halk düşmanı" damgasını yemiş oldu.

Bir hamlede ücretlerin dondurulması, toplu tensikatlar, emeklilik yaşının yükseltilmesi, sosyal harcamaların kısıtlanması, dolaylı vergilerin artırılması gibi kapsamlı bir saldırı paketini

24 Subat | Yunanistan

hazırlanan sermayenin hizmetindeki Papandreu hükümetinin pervasızlığı, biraz da çaresizlikten kaynaklanıyor. Zira faturayı emekçilere keserek sistemi kurtarmanın başka yolu yok. Ancak sözkonusu saldırının sonucunu hükümetin AB destekli planı değil, işçi sınıfıyla emekçilerin mücadele sergileyeceği kararlılık belirleyecek.

Daha hafif saldırılar gündeme geldiğinde bile sokaklara çıkan, meşru-militan bir mücadele hattı izlemekte kararlı olduğunu gösteren Yunanistan işçi sınıfı ve emekçilerinin, bu kapsamlı saldırıyı daha militan daha kararlı bir direnişle karşılayacaklarını öngörmek zor değil. Gerçekleştirilen eylemler şimdiden bu eğilimi göstermiş bulunuyorlar.

Papandreu hükümetinin, sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmi kurtarmak için gündeme getirdiği kapsamlı saldırının sınıf çatışmalarını sertleştirmesi kaçınılmaz görünüyor. Bu çatışmada Yunanistan işçi sınıfı ve emekçileriyle enternasyonal dayanışmayı yükseltme görevi, hiçbir gerekçeyle ihmal edilmemelidir.

Yunanistan'da emekçiler iflasın faturasasını ödemiyor!

Yunanistan'da rejim, kapitalizmin krizinin de etkisiyle iflasın eşiğindedir, Yunanistan'ın "sosyalist" başbakanı ise iflasın eşiğindeki ülkeyi "kemer sıkma" politikalarıyla düze çıkarmanın yollarını arıyor. "Önlem paketleri" ise Yunanistanlı işçi ve emekçiler tarafından grevler ve yaygın protestolarla karşılanıyor.

5 Mart'ta hayat durdu

Çalışanların primlerinde kesinti, ek vergi uygulamaları ve ücretlerin dondurulması gibi başlıkları içeren "ekonomik önlem paketini" protesto etmek üzere kamu ve özel sektör çalışanları 5 Mart günü çıktıkları genel grevle hayatı durma noktasına getirdiler. Paket, parlamentoda oylanırken birçok kentin ana meydanlarında kitlesel gösteriler yapıldı. Güçlü bir mücadele geleneğine sahip Yunanistanlı işçi ve emekçiler gerçekleştirdikleri militan eylemlerle, paket geri çekilene kadar mücadeleye devam edeceklerini bir kez daha gösterdiler.

Atina'da 5 mart günü, **Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu** (ADEDY) ile **İşçi Sendikaları Konfederasyonu**'nun (GESEE) çağrısıyla işçi ve emekçiler iş bıraktı. **Yunanistan Gazeteciler Sendikası**'nın (ESİEA) çağrısıyla kamuya ait basın yayın kuruluşlarında çalışan basın emekçileri de grevdeydi. Özel basın yayın kuruluşları çalışanları da greve 3 saatlik iş durdurma eylemiyle destek verdi. Öğretmenler, doktorlar ve sağlık emekçileri de iş bıraktı. Hastanelerde yalnızca acil durum ve güvenlik birimleri çalıştı.

Tüm İşçilerin Militan Cephesi'nin (PAME) 24 saatlik grev çağrısına Devlet Elektrik ve Su İşleri Teşkilatları çalışanlarının yanıt vermesiyle müşteri hizmetlerinde aksamalar oldu. PAME'nin çağrısına uyan işçi ve emekçiler toplam 59 kentte yürüyüşler ve mitingler gerçekleştirdiler. PAME üyeleri, ülke genelinde 60 kamu binasını işgal etti.

Atika bölgesinde toplu taşıma araçları sefere çıkmadı. Havaalanlarında çok sayıda iç ve dış sefer iptal edildi. Aynı sıralarda Atina'da Olympic Havayolları'nın işten çıkardığı işçiler şirketin ana muhasebe binasını işgal etti.

Protesto gösterileri

Yunanistan Parlamentosu'nun da bulunduğu Sindagma Meydanı'nda protesto gösterisi yapıldı. Polisle kitle arasında çatışma çıktı. Bir grup işçi ise polis engelini aşarak parlamento bahçesine girdi. Bahçeye ekonomik önlemleri protesto eden dövizler asıldı. Birçok farklı bölgede polisle göstericiler arasında çatışmalar yaşanırken, kapitalizmin simgesi mağaza ve işyerleri de hedefteydi.

Panagopulos'a protesto

GESEE Başkanı Yannis Panagopulos bir grup işçi tarafından protesto edildi. "Hükümet yanlısı olmak ve çalışanların haklarını desteklememek"le suçlanan Panagopulos, yüzünden yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Önlem paketinin açıklanmasıyla Aralık ayında PAME, sol sendikalar birliği Syriza, Olme gibi ilerici sendika ve birliklerin çağrısıyla protesto eylemleri ve grevler yapılmış fakat Yunanistan'ın en büyük iki sendikası olan ADEDY ve GESEE ilk grevlere katılmamışlardı. Ancak bu sendikalar, tabandan gelen basınçla grevleri örgütlemek zorunda kalmışlardı.

Dünyadan işçi ve emekçi eylemleri...

Bangladeş'te işçi ölümlerine tepki

Bangladeş'te bir fabrikada 2 hafta önce çıkan yangında onlarca işçinin yanarak hayatını kaybetmesi sendikaları ve meslek örgütlerini harekete geçirdi. Fabrikada güvenlik önlemleri alınmadığı için yaşanan bu katliamın ardından Ulusal Giyim İşçileri Federasyonu, işçilerle ve aileleriyle dayanışmada bulunan meslek örgütleri bir araya gelerek hükümetten ve şirketlerden fabrika sahibinin derhal tutuklanmasını, yaralı işçilerin tedavi ettirilmesi ve tazminat ödenmesini, çıkan yangınla ilgili araştırma başlatılmasını ve olayın tekrarlanmaması için etkili ve acil önlemler alınmasını talep ettiler.

Bulgaristan'da doktorlar grevde

Bulgaristan'da doktorlar Ocak ayı maaşlarının ödememesi üzerine 8 Mart Pazartesi günü greve çıktılar. Doktorlar, sağlık sisteminin yeniden düzenlenmesini ve bütçeden ayrılan payın artırılmasını talep ediyorlar. Bulgaristan'da sağlık bütçesi bu yıl geçen yıla oranla %14 oranında azaltılmıştı.

Samsung Elektronik ölüm saçıyor!

Elektronik üreticisi Samsung'ta meslek hastalığına yakalanan işçilerin ölümü Güney Kore'de ilerici güçleri ve örgütleri harekete geçirdi. İşçilerin yakalandığı kanser türünün Amerika'da IBM'de çalışan "çip" işçilerinin ve dünya genelinde elektronik sektöründe çalışan tüm işçilerin yakalandığı kanserle önemli ölçüde benzerlik taşıdığı fark edildi.

Yarı-iletken Endüstrisi İnsan Hakları ve Sağlığı Destekçileri (SHARPS), Kore Metal İşçileri Sendikası ve İş Kazası Kurbanları için Asya İletişim Ağı'nın hazırladığı dilekçe Kore Devlet Başkanı'na, Çalışma Bakanı'na, Samsung Elektronik'e ve Kore Mesleki Güvenlik ve Sağlık Ajansı'na sunuldu. Dilekçede Samsung'un ölümlerin sorumluluğunu kabul etmesi, hastalığa yakalananlara tazminat ödenmesi ve bu tarz hastalıkların ve ölümlerin yeniden yaşanmaması için düzenlemelerin yapılması talep edildi. Samsung, ölümlerin sorumlusu olduğunu reddederken hükümet ise tazminat ödenmesini kabul etmedi.

Türkiye’de demokratikleşme sorunu hakkında kısa notlar... -4-

M. Can Yüce

“Cumhuriyet, bir iç savaş, bir özel savaş aygıtı olarak kendisini kurumlaştırdı ve her dönemin ihtiyaçlarına göre yeniden örgütledi, onun tarihi, bir bakıma bunun tarihidir...”

Yazımızın bir önceki bölümünü bu cümleyle bitirmiştik. Bu noktayı biraz açmakta yarar var.

Beş: Tek ulus, tek devlet, tek millet ve vatan hedefi, kaçınılmaz olarak bütün iktidarın tek elde toplanmasını, merkezileşmesini getirdi. Bu, her türlü farklılığın, her türlü muhalefetin bastırılmasını ve yasaklanmasını zorunlu kıldı. Cumhuriyetin kendisi için tehdit ve tehlike olarak gördüğü üç temel hedef vardı: Genel deyişle, Kürtler, komünistler ve devlet kontrolü dışına çıkma eğiliminde olan islamcılar... İlk iki hedef ve “öcü”, her türlü farklılığın ve muhalefet eğiliminin bastırılmasında çok temel bir silah olarak kullanıldı. Bu silahlar günümüzde de etkin bir biçimde kullanılmaktadır.

Bütün iktidarın tek elde toplanması, merkezileştirilmesi ve yoğunlaştırılması süreci, Tek Şef, Tek Parti iktidarı biçiminde somutlaştı. Görünürde meclis ve yargı kurumları var. Ama bu “ayrımın” tamamen “şekli” olduğu, hepsinin “Ebedi Şefin” emrinde olduğu, onun karşısında hiçbir “iktidar” hükmünün olmadığı, bugün, birçok çevre tarafından rahatlıkla ifade edilmektedir. 1926 İzmir Suikastı Davası, anılan bütün iktidarın tek şefte toplanması ve merkezileşmesi sürecinin de finali niteliğindedir. Bu dava ile Mustafa Kemal için muhtemel muhalifler, muhalif potansiyeli taşıyanlar, iktidarı için sorun yaratabilecekler ya da alternatif olabilme eğilimini taşıyanlar tümünden susturulur ve tasfiye edilir. Milli savaşın askeri ve politik şahsiyetleri düzmece gerekçelerle gözaltına alınır ve tutuklanır. Bunlardan biri de Kazım Karabekir’dir. O dönemde Başbakan olan İsmet İnönü bu tutuklama kararını kaldırma girişiminde bulunur. Bunun üzerine M. Kemal, “mahkemeler” aracılığıyla İnönü hakkında da tutuklama kararı aldırır; bu, bir tehdittir ve İnönü, Karabekir ile ilgili aldırıldığı tahliye kararını ortadan kaldırır ve böylece kendisini “güvenceye” alır. Bu, çarpıcı bir örnektir. Bu, tek şef iktidarının, daha sonra İtalyan faşizmi ve Alman Nazizm’ine ön örnek olacak tek şef iktidarının gücü ve yapısı hakkında somut bir fikir vermesi bakımından son derece aydınlatıcı bir örnektir!

Tek elde, tek kişide toplanmış bu iktidar, kuşkusuz kendi alternatiflerine ve onların potansiyellerine yaşam hakkı tanımama mekanizmalarını kurumlaştırır. Bununla birlikte bu iktidar biçiminin “ideolojik hegemonya” aygıtını geliştirip kurumlaştıracağı çok açıktır. Resmî tarih - ünlü Nutuk’la birlikte -, Dil-Güneş Teorisi, bunun tüm topluma yedirilmesi işleviyle geliştirilen eğitim, basın-yayın kurumları, anılan ideolojik hegemonyanın sonuçları olmaktadır.

Alternatifleri susturma ve bastırma mekanizması, salt baskı ve şiddet yöntemleriyle olmamaktadır. Kontrol altında tutma, bunun için sahte partiler kurma ve onlar aracılığıyla muhalif eğilimleri açığa çıkarma ve böylece bastırma ve kontrol etme mekanizmaları etkin bir biçimde kurulur ve geliştirilir. Bunların ayrıntılarına girmek konumuz değildir. Anlatmaya çalıştığımız, kemalist tek şef ve tek parti iktidarının

kuruluş süreci, kuruluş felsefesi ve kullandığı yöntemlerle mekanizmaların gün ışığına çıkarılmasının zorunluluğu ve bunun olmaması durumunda demokratikleşme konusunda söylenecek söz ve atılacak adımların koca bir aldatmadan öte bir değer taşımadığıdır!

TC’nin kuruluş hikâyesi ve felsefesi, kemalist iktidarın askeri, despotik ve özel savaşçı nitelikleriyle sağlıklı bir hesaplaşma içine girmeden bir bütün olarak TC’nin tarihini kavramak ve bundan dolayı sağlıklı bir tartışma sürecini geliştirmek mümkün değildir. Bunun için M. Kemal’i koruyan yasaların kaldırılması, tartışma sürecini engelleyen politik ve kültürel ortamın değiştirilmesi kaçınılmazdır. Yine bununla birlikte “Devrim yasaları” olarak tanımlanan ve özel olara korunan hükümlerin de temizlenmesi gerekir. Yani Cumhuriyet’in kurtuluş hikâyesi, felsefesi ve geliştirilen iktidar süreci özgür bir tartışma sürecince açılmak durumundadır. Yoksa güncel demokrasi tartışmalarını sağlıklı yürütmek ve bunu sağlıklı temellere oturtmak mümkün değildir!

Kuşkusuz TC’nin ana aygıtları özel savaş göre örgütlenmişlerdir. Ama bu konuda önemli bir deneyimi de var: **Teşkilat-ı Mahsusa!** Özel örgüt anlamına gelen bu örgüt, Ermeni Kırımı’nı gerçekleştiren çekirdek örgüt ve kadronun kendisidir. Aynı zamanda bu örgüt ve onun kadrosu, TC’yi kuran örgüt ve kadrodur! Bu anlamda Osmanlı ile TC arasında kopmaz ve şaşmaz bir devamlılık ilişkisi var. Bu çekirdek yapı, daha sonraki dönemlerde **Kontrgerilla** olarak karşımıza çıkar. Bunlarla birlikte bu yapı aynı zamanda TC’nin karanlık tarihinin de somut bir göstergesidir! Teşkilat-ı Mahsusa’dan Kontrgerilla’ya uzanan kanlı ve karanlık tarih aydınlatılmadan, suç pratiği deşifre edilmeden burjuva anlamda asgari bir demokrasinin gelişmesi mümkün değildir.

Altı: Türkiye’de demokrasi sorununu tartışırken,

onun emperyalist sistem ve devletlerle var olan bağımlılık, yeni-sömürgecilik ilişkilerini göz ardı etmek, tartışmayı eksik bırakmak ciddi bir eksiklik ve yanılı olacaktır. Daha da önemlisi, bu noktayı görmezlikten gelmek, demokrasi mücadelesini mantiki sonuçlarına vardırılmamak anlamına gelmektedir.

Bilindiği gibi “emperyalizm, özgürlük değil, egemenlik ister”, pratik tarihi de bunun sayısız kanıtını sunmaktadır. Bu tarihi süreci, Osmanlı döneminde başlayan “Batılılaşma hareketi”ne, Tanzimat Fermanı’na kadar götürmek mümkündür. Ancak esas olarak 2. Dünya Savaşı’ndan sonra başlayan süreç, NATO üyeliği, CENTO, ABD ile geliştirilen “İkili ilişkileri” ve bunların Türkiye’deki iktidar aygıtlarıyla bağlantıları hakkında esaslı tartışmalar yapmak, bu konudaki TC’nin tarihini gözler önüne sermek gerekir. Özel Harp Dairesi’nin, Kontrgerilla’nın, bilinen ABD patentli “Sahra Talimnameleri’nin” bu bağımlılık ilişkilerinin somut sonucu olduğu bilinmektedir. 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül askeri darbelerinin doğrudan ABD emperyalizmi ile ilişkisi birçok yönüyle açığa çıkmıştır. Bağımlılık ilişkisi, iktidar anlamında iradenin dış merkezlerle bağlı olması anlamına gelir. Ekonomik, politik, askeri ve kültürel olarak başka merkezlerle bağlı olanların özgür ve bağımsız karar vermeleri de mümkün değildir.

Bu nedenle yeni-sömürgecilik ve bağımlılık ilişkilerine dokunmadan demokratikleşme hakkında söylenecek her söz, en azından total kalmaya mahkûmdur!

Bu noktayı 12 Eylül faşist askeri darbesi üzerinden tartışmak daha anlamlı ve anlaşılır olacaktır kanısındayız. Bir sonraki bölümde bu noktayı tartışmaya devam edeceğiz.

Devam edecek...

9 Mart 2010

Heron’lara eylemli karşılama

Filistin İçin İsrail’e Boykot Girişimi 5 Mart günü İsrail Konsolosluğu önünde basın açıklaması gerçekleştirerek Türkiye’nin İsrail’den Heron uçakları alımını protesto etti.

Levent Metro çıkışında toplanarak İsrail Konsolosluğu önüne “Filistin’e özgürlük, İsrail’e boykot” ve “İşgale, Gazze ablukasına ve katliamlara BİR KURUŞ BİLE YOK- 10 Heron= 183 milyon Dolar (\$) = 274,5 Milyon TL = 732 milyon Şekel (₺)” pankartları arkasında yürüyen Filistin İçin İsrail’e Boykot Girişimi adına basın açıklamasını gerçekleştiren Nikola Saafin, “Ulusal çıkar” bahanesine sarılan Türkiye hükümetlerinin, ordusunun ve sermayesinin İsrail’le ikili ilişkilerden taviz vermediğini belirttikten sonra Türkiye-İsrail askeri ve ekonomik ilişkilerinin, her iki ülke arasındaki siyasi gerilimlerden faydalanarak ilerlediğine dikkat çekti.

“Tüyü bitmedik yetimin hakkını kimseye yedirtmeyeceğini” açıklayan hükümet Kürt halkına karşı daha isabetli bombaların atılması amacıyla “yetimlerin hakkını” Filistin halkına atılan her kurşunda suç ortağı olma pahasına, Heronlara akıtmakta tereddüt etmiyor.” diyen Saafin bu topraklarda Siyonizmi hiçbir biçimde barındırmayarak Ortadoğu’nun gerçek barışı için mücadele edeceklerini vurguladı.

Saafin açıklamasını “İsrail’le tüm askeri, ticari, diplomatik, akademik, kültürel ilişkilere son verilsin!” sözleriyle noktaladı.

8 Mart bölünmesinin ideolojik ve tarihsel arka planı

Gericilik yılları yalnızca siyasal gericiliğin dolu dizgin yol aldığı bir dönem değildir. Asıl olarak, mücadelenin kendisi ideolojik alanda yaşanır. Karanlık yıllar, ideolojik karanlığın egemenliğini kurduğu bir dönem olarak karakterize olur. Burjuvazi kendisi için ele geçirdiği imkanları sonuna kadar, tepe tepe kullanmaya ve devrimci olan her şeyden intikam almaya çalışır. Burjuva "ideolojiye" karşı mücadele adına her alana ideolojik olarak sızmaya çalışır. Devrimci ideolojiyi "ideolojik" olduğu gerekçesiyle yok etmeye, ideolojisizlik adına kendi ideolojik hakimiyetini tahkim etmeye çalışır.

Grevler, direnişler, hak alma mücadelesi, dayanışma eylemleri, kısacası işçi sınıfının her eylemini "ideolojik" diye yaftalayarak bilinçleri çarpıtmaya, böylece kendi egemenliğini daha sağlam biçimde kurmaya çalışır. Hiçbir ayırım yapmadan "savaşa karşı" genel söylemiyle kölelerin köle sahiplerine karşı savaş hakkı yok sayılır.

Burjuvazi bu saldırısını asıl olarak liberal "sol" argümanlarla yürütür. "Sol"dan düşen, hayal kırıklığına uğramış, toplumlar tarihinin zikzaklarını anlamaktan aciz, mücadelenin tek yönlü yol olduğunu düşünen döneçler, burjuvazinin sofrasında kendilerini bir kaşık çorba karşılığında pazarlarlar. Her şeye bir fiyat biçen burjuvazi bu gönlü kırık uşaklarına da kucağını açar, onlardan yediklerini kusmalarını ister, onlara bunu dayatır.

Artık liberal "sol" söylem revaçtadır. Sınıf mücadelesinin yerine "tarihsel uyum", "karşılıklı sorumluluk", emperyalist tahakküm ve çatışmanın yerini "karşılıklı bağımlılık" ve "uzlaşma" ikame edilir. Yoksulluğa "karşı" dırlar. Ancak kapitalizmi geliştirerek, böylece üretici güçleri ve tekniğin gelişmesini sağlayarak bu "kötülüğün" aşılabileceği yalanının taşıyıcısı olurlar. Sınıf mücadelesini "etnik", "kültürel" ve "cins"ler mücadelesiyle ikame ederler. Emek cephesini güçten düşürüp onu bölmek için her "ayrılığı" büyüteç altına yatırarak, toplumun sınıfsal bölünmüşlüğüne gizlemeye, gizlemek mümkün olmayınca da kimi yöneticilerin "basiretsizliği" olarak göstermeye çalışılır. Bush'un yerine Obama'nın geliştiği yeni bir dönem, "barış çağı" olarak lanse edilir. AKP'nin iktidara yerleşme savaşı, anti-militarizm olarak pazarlanır. Yeteneklerini, içtikleri çorbanın bedelini kusmanın aracına dönüştürürler.

Gericilik yıllarının değişmez kurallarıdır bunlar. Düşman kampın bu salvo atışları devrimci cepheye de etkisini göstermeye başlar. İkiriklik, umudu kırılmış, bir an önce güç olma sevdasına kapılmış kesimlerini de derinden etkiler. "Dönem değişti", "eski kafayla ve politika tarzıyla bir yere varılmaz" söylemleri kulakları tırmalamaya başlar. İlegal örgüt kurtulması gereken bir "yük" olarak görülür. Çürük kokusu her yanı sarar. Ancak "dönem değişti" diyenlerin dönüp dolaşıp vardıkları yer, **eski** denenmiş yola, burjuvaziye çıkan çıkmaz sokağa sapmak olmaktadır.

Bunlar hala devrimci oldukları veya devrimci olma iddialarını bırakmak istemedikleri için, henüz öncülleri gibi ideolojiye karşı açık savaş açamazlar. Kuşkusuz ona da sıra gelecektir. Şimdilik utangaç bir şekilde, "çok ideolojik olmayalım" söylemleriyle idare ederler.

"Nerede hareket orada bereket" mantığıyla rüzgara göre savrulurlar. Sınıfsal zemin ve ideolojilerinden dolayı her zaman tutanacak bir yer ararlar. Bir an önce güç olmak telaşına düşerler, kalan devrimci değerlerini de bu hengame içerisinde tüketerek, bataklığa doğru yol alırlar. Sınıfa karşı sınıf politikasını "darlık", "sekteizm", daha olmadı "troçkizm" olarak damgalamayı çok severler. Modaya uygun olarak ödünç aldıkları bir söylem tuttururlar. Burjuvazinin döneç ve döküntü liberal "sol" uşakları aracılığıyla alan açtığı "alt kimlikler" labirentinde kendilerini yitirirler. Bazen burjuva medya sayfalarında veya görüntülerinde yer vererek onları "onurlandırır". Burjuvazinin boy aynasında görüntülerinin yansımalarını kendi bulunmaz yetenekleri olarak algılamakta ve öyle göstermekte beis görmezler.

8 Mart ve iki ayrı yol

"1913 ve 1914'teki kutlamalarda, Uluslararası Kadınlar Günü'ne sadece kadınların katılmasını isteyen Menşeviklerle, tüm işçi sınıfının katılımında ısrar eden Bolşevikler arasında derin farklılıklar vardı..." (Kadının Özgürlüğü ve Sınıf Mücadelesi, Tony Cliff, Atalol Yayıncılık, s.115)

"Demek ki bugünün Türkiye'sindeki tartışmanın 8 Mart'ın tarihsel çıkışına (1910'daki kabulüne) kadar uzanan bir derin tarihsel kökü de var. Demek oluyor ki konuya ilişkin tartışma o kadar masum, ayırım çizgileri o denli önemsiz değil. Tam tersine, iki farklı tutum arasındaki ayırım, reformizm ile devrim arasındaki o genel ve temel ayırım çizgisinin kadın sorunu üzerinden özel bir yansımından başka bir şey değildir." (8 Mart'ın Tanıklık Ettiği Ayrışmanın İlkesel Anlamı ve Politik Önemi, H. Fırat, Ekim Sayı:252, Mayıs 2008)

8 Mart kutlamalarında tutulan **iki ayrı yolu** doğru okuyabilmek ve herkesi yerli yerine oturtabilmek için uzunca bir giriş yapmak zorunda kaldık. "Yeniye" bu kadar düşkün olan ve "eskinin" düşmanı olanlar nedense hep denenmiş marksist yola düşmanlıkta birleşiyorlar. Tuttukları yolun eskinin de eskisi, işçi sınıfının sınıf politikasına karşı işçi sınıfının birliğini

parçalayan, onu alt kimliklere bölen burjuva liberal yol olduğunu nedense bilmezlikten geliyorlar. Sınıflı toplumlar ile bugünün modern toplumu açısından baskı ve ayrımcılık ile hangi görünüm altında yansısız yansısız sömürünün sınıfsal özü karartılmaya çalışılıyor. Bu baskı ve tahakkümün sınıfsal özü yoktur diyemedikleri için, onu karartmaya çalışarak, bu "kötülüklerle" karşı mücadeleyi kapitalist sisteme karşı mücadele perspektifiyle ele almak yerine, cinsler arası mücadeleye indiriyorlar. Bunu da dönemi anlama, büyük politika yapma olarak pazarlıyorlar.

"Kadınlar şiddetsiz, sömürsüz ve güvenli bir dünya istiyor: Dünya Kadınlar Günü kutlanıyor" başlığı kullanan *Radikal* için de buraya kadar sorun yoktur. Onlar için asıl sorun, işçi sınıfının "şiddetsiz, sömürsüz ve güvenli bir dünya" için verdiği mücadelenin doğru hedeflere yönelmesini engellemektir. Bu gerici rollerini oynayabilmek için, işçi sınıfı ve emekçileri şiddet ve baskının suçlusu olarak göstermeyi ideolojik çabalarının merkezine koyarlar. Her türlü baskı, şiddet ve sömürünün kaynağının kapitalizm olduğu gerçeğinin üzerini örtmeye çalışırlar. Bataklığı unutturup sivrisineklerle yaman bir savaşa tutuşurlar!

Devrimci olma iddiası taşıyan partilerin programlarında elbette sorunların "çözümü" için genel bir çağrı olarak kapitalizme karşı mücadele maddeleri vardır. Ancak günlük mücadeleye gelince, programlarının bu genel çağrılarını bir kenara iterek burjuva liberalizminin kuyruğuna takılmayı bir marifet ve "yenilik" olarak sunmayı çok severler. Bu haliyle programları ayıbı örten incir yaprağı işlevi bile görmez.

Komünistler, kapitalizmin ezdiği tüm toplumsal katmanların özgün taleplerine sahip çıkarlar. Bunları sınıf mücadelesinin bir zenginliği ve çok yönlülüğü olarak ele alırlar. Programlarını günlük mücadele içerisinde hayata geçirilecek bir eylem kılavuzu olarak gören komünistler ile onu boş maddeler yığını olarak gören oportünizm arasındaki ayırım çizgisi burada da kendisini ortaya koyar.

Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!

Tutsaklar tedavi edilmiyor

İstanbul'da ilerici ve devrimci kurumlar, hasta tutsakların serbest bırakılması için gerçekleştirdikleri eylemlerin 32. haftasında, Bolu F Tipi Hapishanesi'nde kalan Ümit İlter'in tedavisinin engellenmesine dikkat çektiler.

5 Mart Cuma günü Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen kurumlar İstiklal Caddesi boyunca "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın" pankartı ve tutsaklara özgürlük şiarlarının yer aldığı dövizler taşıyarak yürüyüş gerçekleştirdiler.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde basın açıklamasını ÇHD Yönetim Kurulu üyesi Süleyman Gökten okudu. 32 haftadır hasta tutsaklar için yürüdüklerini söyleyen Gökten, hasta tutsakların tedavileri yapılmadığı için durumlarının ağırlaştığını ve hasta tutsaklara yenilerinin eklendiğini söyledi.

Hasta tutsakların durumunu anlatan son örnek olarak Ümit İlter hakkında bilgi veren Gökten, İlter'in akciğerinde oluşan ağrılar nedeniyle 4 ay boyunca hastane hastane dolaşmasına rağmen halen hastalığının teşhisini yapacak hastane bulunamadığını ifade etti. Açıklama, hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ortopedi bölümünden hizmet alan Akçay'ın tedavisinde ciddi aksamalar yaşandığının ifade edildiği açıklamada, Akçay'ın tutukluluk koşullarının sağlık durumunu olumsuz etkilediği de dile getirildi.

Açıklamanın son bölümünde ise Akçay'ın serbest bırakılarak gerekli tedavi ortamına kavuşturulması, serbest bırakılana kadar da gerekli tedavi koşullarının sağlanması talep edildi.

Açıklamanın ardından Abdullah Akçay için hazırlanan mektup Galatasaray Postanesi'nden ilgili kurumlara gönderildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kaybedilen kadınların akıbeti soruldu

Cumartesi anneleri 6 Mart günü Galatasaray Meydanı'nda 258. kez bir araya geldi. Eylemde, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle Tatvan'dan Ankara'ya kaybedilen yüzlerce kadının akıbeti soruldu.

Basın açıklaması öncesinde Roj TV'nin kayıpların sesi olduğunun vurgulandığı bir konuşma yapan kaybedilen Fehmi Tosun'un eşi Hanım Tosun, yıllardır gerçekleştirdikleri eylemlerin medya tarafından görmezden geldiğini söyledi. Tosun şunları ifade etti:

"Kürtlerin penceresi olan Kürtlerin sesini duyuran Roj TV'ye Türkiye ile ortak baskın yapan Belçika'yı kınıyoruz. Bu televizyon Kürtlerin gözü kulağıdır, yıllardır Kürt bölgelerinde, asit kuyularına atılan, diri diri kazanlarda yakılan, toplu mezarları, beyni dağıtılarak bir taş altına atılarak kaybedilenlerin akıbetini araştırdı. Kayıp yakınlarının sesi oldu. Ancak 2 gün önce bu televizyon basıldı. Neden? Kürtlerin sesi olduğun için mi? Kayıp edilen insanların akıbetini sorduğu için mi?"

Kürtlerin ne pahasına olursa olsun kendi penceresini açık tutacağını söyleyen Tosun, Belçika devletine "Roj TV'den elinizi çekin!" diye seslendi.

2004 yılında kaybedilen Tolga Baykal Ceylan'ın annesi Kadriye Ceylan'ın gerçekleştirdiği basın açıklamasında, 1994 yılında Tunceli'nin Gökçek Köyü'ne bağlı Mirik Mezrası'nda Yeter Işık, Elif Işık, Gülizar Serin ve 3 yaşındaki Dilek Serin'in kaybedildiği ifade edildi. Ceylan, burada gerçekleşen askeri operasyonun ardından yaşanan kayıplardan devletin "güvenlik" güçlerini sorumlu tuttu.

Ceylan, kaybedilen tüm kadınlara ilişkin devlet arşivinde yer alan belgelerin açılmasını, kadınların kaybedilmesinde sorumluluğu bulunan askeri-sivil tüm görevlilerin yargılanmasını istedi.

Adana'da oturma eylemi

Adana'da hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle her hafta gerçekleştirilen eylemlerin sonuncusu 6 Mart Cumartesi günü gerçekleştirildi.

"Hasta tutsaklar serbest bırakılsın işkenceye son" pankartının açıldığı eylemde yapılan konuşmada insan olmanın ve yaşam hakkının sözde anayasayla güvenceye alınmasına rağmen 39 devrimci hasta tutsağın ölümle yaşam arasında bulunduğu ve buna her geçen gün yenilerinin eklenmesinin muhtemel olduğu ifade edildi.

Açıklamada Erol Zavar, Abdulsamet Çelik ve Taylan Çintay'ın sağlık durumlarına da değinilerek başta bu üç tutsak olmak üzere tüm hasta tutsakların serbest bırakılması istendi.

Yapılan açıklamanın ardından beş dakikalık oturma eylemi yapıldı. Hasta tutsakların resimlerinin taşındığı eylem sloganlarla bitirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

İHD Akçay'a özgürlük istedi

İHD İstanbul Şubesi 9 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile 3 yıla yakın süredir Maltepe Çocuk Cezaevi'nde tutuklu bulunan kan kanseri Abdullah Akçay'a özgürlük istedi.

Basın açıklamasını okuyan İHD Yönetim Kurulu üyesi Sevim Kalman, yaklaşık 7 aydır kan kanseriyle yaşam mücadelesi veren 17 yaşındaki Abdullah Akçay'ın yaşam hakkının geri verilmesi için Cumhurbaşkanı Gül'e, Adalet Bakanı'na, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü'ne, TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'na ve Adli Tıp Kurumu Başkanlığı'na mektup gönderdiklerini belirtti.

Hastanenin bodrum katındaki tutuklu bölümünde bulunan ve kan kanseri hastası olmasına rağmen

Devrimci kadın tutsaklarla dayanışma eylemi

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün 100. yıl dönümünde Devrimci 8 Mart Platformu tarafından hapishanedeki devrimci kadınlarla dayanışma amacıyla kart atma eylemi gerçekleştirildi.

Sakarya Caddesi'nden Yenişehir Postanesi yürünen eylemde postane önüne gelindiğinde platform adına konuşma yapıldı. Konuşmada tecritin hala sürdüğü ve hapishanelerde onlarca hasta tutsak bulunduğu söylendi. "8 Mart'ın 100. yılında bizlerin de hapishanelerdeki devrimci kadınların yanında olduğumuzu hatırlatmak amacıyla kart atma eylemi gerçekleştiriyoruz" denildi. Yapılan açıklamanın ardından hazırlanan kartlar postalandı. Eylem, "Devrimci tutsaklar onurumuzdur!", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!" sloganlarıyla son buldu.

Eyleme 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Seher Tümer hala tutsak!

SES MYK Üyesi Seher Tümer'in de arasında bulunduğu 6 kişinin "terör örgütü PKK üyesi oldukları ve propagandasını yaptıkları" iddiasıyla yargılandığı dava 9 Mart günü görüldü. Dava 18 Mart 2010 tarihine ertelenirken, Seher Tümer'in tutukluluk halinin devamına karar verildi.

20 Nisan 2009 tarihinde tutuklanan Seher Tümer'in dava duruşması Ankara Adliyesi 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. 11 aydır tutuklu olarak yargılanan Tümer'in duruşmasında dava dosyası karara kaldı.

Duruşma öncesinde Ankara Adliyesi'nde SES Genel Merkezi ve SES Ankara Şubesi tarafından Tümer'in serbest bırakılması talebiyle basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamaya KESK Genel Merkezi yöneticileri, KESK'e bağlı sendikaların üye ve yöneticileri, DİSK, TMMOB, TTB, İHD, ÇHD ve TİHV destek verdi.

Açıklamayı gerçekleştiren SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun, Tümer'in ifade ve örgütlenme özgürlüğü hakkını kullanması nedeni ile tutuklu olduğunu söyledi. Tutuklanma gerekçesi hakkında bilgi veren Yorgun, iddialardaki hukuksuzluğa ve keyfiyete dikkat çekti. Tümer'in 2009 yılı Newroz'una, 8 Mart'a ve krize karşı gerçekleştirilen 29 Kasım mitingine katıldığı için 11 aydır tutuklu olduğunu belirtti.

Açıklamanın ardından konuşma yapan KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, TTB Genel Sekreteri Eriş Bilaloğlu, TMMOB Genel Sekreteri Hakan Genç, Düşünceye Özgürlük Platformu adına Fikret Başkaya, ÇHD adına Kemal Aytaç da Tümer'e özgürlük talebini yinelediler.

Sarıgazi'de devlet terörü

9 Mart sabahı İstanbul Sarıgazi Özgürlükler Derneği'ne ve çeşitli evlere eş zamanlı baskınlar yapıldı. Polis, Sarıgazi ve Sultanbeyli'de yaptığı baskınlarda 31 kişiyi gözaltına aldı.

Sarıgazi Özgürlükler Derneği'ne yapılan baskında altı kişi gözaltına alınırken dernek binasında yaklaşık beş saat boyunca arama yapıldığı, bu sırada derneğe gelen herkesin gözaltına alındığı kaydedildi.

Dosyaya gizlilik kararı konulduğu için suçlamalarla ilgili herhangi bir bilgi alınmadı.

Baskınlar ve gözaltılar 9 Mart günü Sarıgazi Özgürlükler Derneği önünde, 10 Mart günü ise Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde yapılan basın açıklamaları ile protesto edildi.

Açıklamada gözaltındakilerin avukatları ve aileleri ile iletişim kurmalarına izin verilmediği ifade edildi.

Polisin mahalleyi abluka altına aldığı belirtilen açıklamada, helikopterlerle, uzun namlulu silahlarla terör estirildiği söylendi. Bu saldırının ilk olmadığı belirtildiği açıklamada, bundan önce de defalarca dernek çalışanlarının, derneğe gelip giden devrimci, demokrat insanların gözaltına alındığı, taciz edildiği, işbirlikçilik teklif edildiği vurgulandı.

Açıklama gözaltıların serbest bırakılması talebi ile son buldu.

Eyleme BDSP'nin arasında yer aldığı Sarıgazi'deki devrimci güçler destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kızıl Bayrak'a yargı terörü

Sermaye devletinin baskı, yasak ve terörüne karşı 15 yılı aşkın süredir sosyalist devrimci çizgide yayın hayatını sürdüren gazetemiz Kızıl Bayrak hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından soruşturma açıldı.

Her zaman Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini sahiplenen ve buna ilişkin haber, yorum ve değerlendirmelere sayfalarını açan gazetemize yönelik savcılık soruşturmasına "Terör örgütü propagandası yapmak, terör örgütlerinin açıklamalarını yayınlamak" gerekçe gösterildi.

Haftalık periyotlarla çıkan Sosyalizm İçin Kızıl Bayrak gazetesine yönelik soruşturmaya gerekçe olarak 18 Aralık 2009 tarihli sayısının 4. ve 6. sayfasında yer alan yazılar gerekçe gösterildi.

Gazetenin 4. sayfasında yer alan "Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı yükseltelim" başlıklı yazıda "PKK KONGRE/GEL'in propagandasının yapıldığı" iddia edildi.

Gazetenin aynı sayısının 6. sayfasında yer alan "KCK: DTP fiilen ve resmen meclisten çekilmeli" başlıklı haber üzerinden de "terör örgütünün alt yapılanması olan KCK'nın şiddete çağrı içeren açıklamalarına yer verildiği" iddialarıyla gazetemize soruşturma açıldı.

ÇHD: Katliamın sorumluları cezalandırılsın

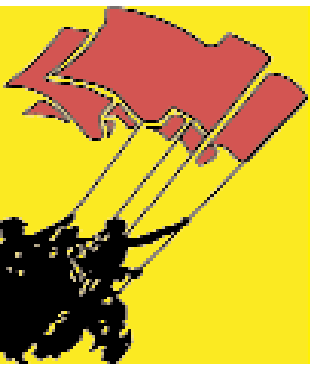
Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, Gazi Katliamı'nın 15. yıldönümü vesilesiyle yazılı bir açıklama yayınladı.

Açıklamada 6-7 Eylül olaylarına, Gazi Katliamı'na, 77 1 Mayıs'na, 16 Mart Beyazıt, Maraş, Çorum, Sivas, 19 Aralık katliamlarına, boşaltılan binlerce köye, kitle imhalarına işaret ederek tüm bunların sorumlusunun devletin kendisi olduğu söylendi. Katliamın sorumlularından hesap sormak için mücadele çağrısı yapıldı.

Açıklamada, Gazi Katliamı'nın devlet adına yapılan operasyonlardan biri olduğu söylenirken, bunun, devlet içerisinde yuvalanmış bir çetenin değil, yasama, yürütme ve yargı gibi yerleşik ve zaman zaman hepsini çalışamaz hale getiren, yani devletin "yan ürünü" olan bir faaliyetin parçası olduğu söylendi.

Ergenekon davası ile kamuoyu gündemine bir kere daha getirilmiş olan bu devlet faaliyetinin; egemen güç odakları arasındaki uzlaşmaların izin verdiği ölçüde, gözden çıkarılmış itirafçı artıkları ve emekliye ayrılmış kontrgerilla çocuklarının şahsında "komplo teorileri" ile açıklığa kovuşturulmasının ve sorumluların cezalandırılmasının mümkün olmadığı söylendi.

Mücadele Postası

Ayyıldız Makine'de iş kazası

Kartal'da kurulu Ayyıldız Makine'de iş kazası yaşandı. "İş kazası" kamyondan malzeme indirilirken yaşandı. Bir Ayyıldız işçisi malzemenin indirilişi sırasında elini malzeme ile kamyon kasası arasına sıkıştırdı. İlk olarak Kızılay'a götürülen işçi, tedavisinin burada mümkün olmadığı söylenerek ilk önce yaralı halde işyerine ardından da Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı. Ayyıldız işçisinin iki parmağı kırıldı.

Kurumlardan Newroz çağrısı

Barış İçin Demokratik Çözüm Platformu bileşeni 38 kurum, 9 Mart günü Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde düzenlenen basın toplantısı ile 2010 Newroz'u'na çağrı yaptı.

İstanbul'daki Newroz kutlamalarını Zeytinburnu Kazlıçeşme'de yapacaklarını açıklayan kurumlar 21 Mart Pazar günü kitlesel bir miting düzenleyeceklerini duyurdular.

Platform adına basın açıklamasını okuyan Barış ve Demokrasi Partisi İstanbul İl Başkanı Mustafa Avcı, tarihsel olarak 15-16 Haziran 1970 işçi sınıfı açısından ne anlam taşıyorsa, 8 Mart kadınlar açısından ne ifade ediyorsa, 1 Mayıs emekçiler açısından ne değer ise Newroz'un da başta Kürt halkı olmak üzere Ortadoğu halkları için aynı anlam ve değer olduğunu belirtti.

TEKEL işçilerinin mücadelesinin "Yaşasın halkların kardeşliği, emekçilerin birliği" şiarını ete kemiğe büründürdüğünün belirtildiği açıklama metninde toplumun tüm kesimlerine 21 Mart günü gerçekleştirilecek kutlamaya katılım çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

"Kadın, Emek, Sendika Buluşması"ndan gözlemler...

Petrol İş Genel Merkezi'nin çağrısıyla Hava İş, Deri İş, Tek Gıda İş, Kristal İş, TOLEYİS, TGS, TÜMTİS sendikalarının düzenlediği ortak 8 Mart etkinliğinden gözlemlerimi aktarmak istiyorum.

8 Mart'ın 100. yılı vesilesiyle düzenlenen "Kadın, Emek, Sendika Buluşması"nda, "100. yılda örgütlü kadın, güçlü sendika", "8 Martları yaratanların mücadelesi yolunuzu aydınlatıyor" sloganlarının öne çıkarılmasına rağmen, konuşmalardaki temel eksiklik sınıfsal vurgunun zayıflığı oldu. İşçi kadınların yaşadığı çok yönlü sömürü ve baskının kökenine değinmeden, 8 Martları anlamak olanaklı değildir. Örgütlü işçi ve emekçi kadınlardan oluşan bir etkinlikte bile kadın sorununun sınıfsal temeli üzerinde durulmaması ise gözardı edilmemesi gereken önemli bir sorundur.

8 sendikaların katılımcı olduğu etkinliğe az sayıda işyerinden olmak üzere toplam 100 civarında kişi katıldı. Ağırılığını, Petrol-İş, Deri-İş ve Tek Gıda-İş üyesi işçiler oluşturdu. Topkapı Bayer İlaç'tan, Kurtköy Novartis'ten, Tuzla Deri'den, Cevizli TEKEL'den, havaalanı ve otellerden gelen işçi ve emekçi kadınlar 8 Mart'ı kutladılar.

Etkinliğin ilk bölümü sendikalar adına yapılan konuşmalar ve slayt gösterimine ayrıldı. Forumda, serbest kürsü oluşturularak isteyen herkesin konuşabileceği belirtildi. Fabrika veya işyerleri adına yapılan konuşmaların en dikkat çeken yanı, emekçi kadının mücadele ihtiyacının döne döne vurgulanması oldu.

Mücadele deneyimlerinin yanısıra bu mücadelenin önemine, sınıfsal yanına vurgu yapan konuşma, Tuzla Deri-İş üyesi Çiğdem Müldür tarafından yapıldı. Konuşmasına DESA direnişçisi Emine Arslan'ı selamlayarak başlayan Müldür, TEKEL direnişinin direngen kadın işçilerini de unutmadı. Kazlıçeşme'den, Tuzla'ya uzanan 19 yıllık mücadele sürecinin en önemli parçasını işçi kadınların oluşturduğunu söyledi. İşçi kadınların erkek işçilere nazaran, jandarma, polis ve patron karşısında daha dirençli ve kararlı durduğunu, bunu pek çok defa gördüğünü sözlerine ekledi.

Dikkat çeken bir başka konuşmaysa Birleşik Metal-İş üyesi Melek Özer tarafından yapıldı. BMİS'in Merkezi Kadın Komisyonu oluşumu içinde olduğunu ifade eden Özer, sendikalarında örgütlü kadın işçi oranının çok düşük olduğunu, buna karşılık baş temsilcilerin kadın işçilerin çalışmalarını engellediğini söyledi. Şube ve sendika yönetimlerinde bu türden engellere rastlandığını belirterek işçi emekçi kadınlara yönelik özel örgütlenmeler yürütülürse bu mücadelenin güçleneceğini sözlerine ekledi.

Etkinlik arasında ve bitiminde emekçi kadınlarla yaptığımız sohbetlerden birkaçını aktarmayı önemli görüyorum. Bunlardan biri, sendikaların, 8 Mart'ı birleşik, kitlesel ve güçlü bir şekilde, salonda değil de alanlarda kutlaması gerektiği düşüncesi oldu. Bir diğeri de sendikaların kadın işçilere yönelik çalışma yapmaması, mevcut olanların kan kaybetmesi üzerineydi. Örneğin, Deri-İş'in bağlı olduğu herhangi bir yerde direniş yoksa, 8 Mart'ta alanlara çıkmadığı, pankart açmadığı, kadın işçiler olarak eylemlere bireysel katıldıkları ifade edildi.

Emekçi Kadın Komisyonu üyesi bir işsiz kadın

Tek yol devrim!

TEKEL işçilerinin direnişini televizyondan izliyordum. Tekel işçileri 4C'yi istemiyor. Ben de okulda 4-C sınıfında okuyorum. 4-C sınıfında okuduğum için şimdi utanıyorum. Ama kurtuluşun nerde olduğunu biliyorum. Tek yol Devrim!

Çiğli'den Türkü

**8 Mart kızıldır,
kızıl kalacak!**